

CAMBRIDGE SERIES

Senior Tamil Text (Poetry) for 1935

EDITOR

A. V. SOMASUNDARAM.

ந ற ல டி ய ற ற

(அதி. 1-10.)

NALADIYAR

(Chapters 1-10.)

PUBLISHED BY
WARD & DAYY,
JAFFNA.

1935.

CAMBRIDGE SERIES

SENIOR TAMIL TEXT (POETRY) FOR 1936.

A. V. SOMASUNDARAM,

EDITOR

Author of Correlative Lessons I—VI, Zoology in Tamil,
Hygiene & Elementary Physiology in Tamil,
Botany in Tamil, Ceylon & World History, Etc.

ந ா ல டி ய ா ர்

அ.ச. 1—10.

மூலமும், விளக்க வுரையும்,
ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும்.

NALADIYAR

(**Chapters 1—10**)

With

Notes, Paraphrase, Commentaries

&

English Translation

INTRODUCTION

By

A. CUMARASAMY Esqre M. A. (Calc. & Lond.)

Bar-at-law, Dip-in-Edu.

Principal, Jaffna Hindu College.

PUBLISHED BY

**K. VYTHIALINGAM,
WARD & DAVY,
JAFFNA.**

All Rights Reserved.

1935.

Printed at the
SOTHIDAPRAKASA PRESS,
KOKUVIL.

INTRODUCTION

BY

Mr. A. Cumarasamy M. A. (Calc. & Lon.)

BAR-AT-LAW, DIP-IN-EDUC.

PRINCIPAL, HINDU COLLEGE,

JAFFNA.

“Naladiar” was one of the set of eighteen books (of the shorter type) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு which as was the custom, were submitted to the Madura Academy for its approval and sanction. Naladiar obtained its sanction and received a place among the good books of all time.

Naladiar is supposed to have been composed by a group of Jain Saints somewhere in the first century A. D. It consists of 400 “Venbas”, and obtains its name after the kind of its versification a venba consisting of four lines.

Naladiar a great work and rightly holds an honoured place among the classics of Thamiz Literature. It offers a perfect moral and spiritual guidance to man. Its aim is didactic and in so far as it successfully achieves its object, it may also be considered as a great work of art. It deals with subjects like அறம் பொருள் இன்பம் (virtue, wealth, erotics) and in this respect it bears a close affinity to another classic, the Thirukural.

A portion of Naladiar has been prescribed as one of the Texts in Thamiz for the Cambridge Senior School Certificate Examination of 1936.

The late Mr. A. V. Somasundaram who was a very valued member of our staff enjoyed the reputation of a successful Author and commentator in Thamil. He had served the cause of Thamil Education by writing and publishing school text books from time to time and had recently written a useful commentary consisting of பதவுரை and கருத்துரை together with a translation of each venba in the portion of Naladiar prescribed for the examination. It is to be regretted that he died before the printing of the book was completed. His brother-in-law Mr. K. Vytialingam of Ward & Davy, Navalar Kottam, Jaffna has undertaken to complete the printing of it, and Mr. Somasundaram's last piece of work will soon be out.

The Cambridge Senior Candidates have always obtained great assistance from the commentaries of Mr. Somasundaram, and it is hoped that this present work also will give them all the assistance they need.

நூல் வரலாறு.

நாலடியார் என்னும் இந்நூல் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னிருந்த கடைச்சங்க காலத் தீயற்றப்பட்டது. கடைச்சங்க காலத்து நூல்களில் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் என வகுக்கப்பட்ட பதினெட்டனுள்ளும் இதுவே முதலாவதாகும்.

‘நாலடி’ என்பது நான்காகிய அடிகளை யுடையது, என விரிந்து வெண்பாவிற்குப் பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப்பெயராய்; அதன்மேலும், வெண்பாவா னியன்ற நூற்குக் கருவி ஆகுபெயராகிற் றென்க. ‘ஆர்’ என்பது சிறப்புப்பற்றி வந்த விசுதியாமென்றுணர்க.

மழையின்றிப் பஞ்சமேற்பட்டமையின், அவரவர்க்குரிய நாட்டினை விட்டுப் பாண்டிநாடு புக்க எண்ணாயிரஞ் சமணமுனிவர்களை வரவேற்று உக்கிரப்பெருவழுதி யென்பான் உணவு இருக்கை முதலியன உதவிப் புறந்தந்தனன். அவரவர் நாடு செழிப்புற்றமை தெரிந்ததும் அம்முனிவர்கள் தத்தம் நாடு செல்ல விரும்பி அரசனைத் தமக்கு விடை தருமாறு பன்முறை வேண்ட அவன் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த அவர்களைப் பிரிய மனமின்றி விடை கொடுக்காதிருந்தான். அஃதறிந்த முனிவர்கள் தலைக்கொரு பாவாக எண்ணாயிரம் பாக்களியற்றித் தத்தம் இருக்கையின்கீழிட்டுப் பிறரறியாவண்ணம் இரவின்கண் மதுரை நீங்கிச் சென்றனர். மறுநாட் காலே அரசன் அம்முனிவர்களைக் காணாது கவலைகொண்டு அவர்க ளிருக்கைகளை ஆராய்ந்துழி அவரவர் இருக்கையின்கீழ் ஒவ்வொரு பாவரைந்த ஏடு இருக்கக் கண்டு ஒன்றற்கொன்று ஒப்புநோக்க ஒன்றொடொன்று கருத்துவகையான் ஒவ்வாமை யுணர்ந்து இவற்றை வைகையாற்றில் எறியுமாறு ஏவினன். எறியுண்ட ஏடுகளுள் நானூறு எதிரேறிக் கரைசேர்ந்தன. அங்ஙனஞ் சேர்ந்தமை கேட்டு மன்னன் வியந்து அவற்றைத் திரட்டி நூலாக்கி ‘நாலடியார்’ எனப் பெயர் புனைந்தனன்.

‘மன்னன் வழுவியர்கோன் வையைப்பே ராற்றின்
எண்ணி யிருநான்கோ டாயிரவ—ருன்னி
யெழுதியிடு மேட்டி லெதிரே நடந்த
பழுதிலா நாலடியைப் பார்’

என்னும் வெண்பா இதற்குச் சான்று பகர்தல் காண்க.

பதுமனார் என்பார் இந்நூலை மூன்று பால், பதினொ
ரியல், நாற்பது அதிகாரம் ஆகப் பாசுபடுத்தா என்பார். அவர்
அவற்றைத் தக்க காரணங் கொண்டே ஒரு முறையின் வைத்
தார் என்பது அங்கையின் நெல்லியாம். அங்ஙனமாக, அவர்
முறை பொருந்தா முறையென்பார் ஒருசிலர். இந்நூல் ஒரு
வராற் பாடப்படாது, பல புலவர்களாற் செய்யப்பட்ட செய்
யுட்களால் அமைந்ததாதலின், இதில் கூறியது கூறல், மாறு
கொள்ளக் கூறல் இவை யிரண்டும் குற்றமாகா.

இந்நூலின் பெருமையை, கீழ்க்கண்டவற்றால் அறியலாம்.

‘ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி
நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி’

‘பழகுதமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்’

‘வெள்ளாண் மரபுக்கு வேத மெனச்சான்றோ
ரெல்லாருங் கூடி யெடுத்துரைத்த—சொல்லாய்த்
நாலடி நானூறு நன்கினிதா வென்மனத்தே
சீலமுட னிற்க தெளிந்து’

நாலடியார்.

I. அறத்துப்பால்—On Virtue.

கடவுள் வணக்கம்.

INVOCATION.

வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற்
கானிலந் தோயாக் கடவுளை—யாநிலஞ்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்துமெம் முள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிக வென்று.

முதல் அதிகாரம்.

செல்வநிலையாமை.

THE INSTABILITY OF RICHES.

1. அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா னூட்ட
மறுசிகை நீக்கி யுண்டாரும்—வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.
2. துகடர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றெட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டின்க
அகடுற யார்மாட்டு தில்லாது செல்வஞ்
சகடக்கால் போல வரும்.
3. யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு—மேனை
வினையுலப்ப வேறுகி வீழ்ந்தவர்தாங் கொண்ட
மனையானை மாற்றார் கொள.
4. நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று.
5. என்னானு மொன்றுதங் கையுறப் பெற்றக்காற்
பின்னாவ தென்று பிடித்திரா—முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவர் கோடிநீக் கூற்றந்
தொடுத்தாயு செல்லுஞ் சுரம்.

6. இழைத்தநா ளெல்லை யிகவா பிழைத்தொரீ இக்
கூற்றங் குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை—யாற்றப்
பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமி ன்ளைத்
தழீஇந்தழீ இந் தண்ணம் படும்.
7. தோற்றஞ்சான் ஞாயிறு நாழியா வைகலுங்
கூற்ற மளந்துநுந் நாளுண்ணு—மாற்ற
வறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின் யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில்.
8. செல்வார்யா மென்றுதாஞ் செல்வுழி யெண்ணுத
புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வ —மெல்லிற்
கருங்கொண்டி வாய்திறந்த மின்னுப்போற் றேன்றி
மருங்கறக் கெட்டு விடும்.
9. உண்ணு னெளிதிறு னேங்கு புகழ்செய்யான்
றுன்னருங் கேளிர் துயர்கனையான்—கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
விழந்தானென் றெண்ணப் படும்.
10. உடாஅது முண்ணுதுந் தம்முடம்பு செற்றுங்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார்—கொடாஅது
வைத்தீட்டி னாரிழப்பர் வான்றேய் மலைநாட
வுய்த்தீட்டுந் தேனீக் கரி.

இரண்டாம் அதிகாரம்.

இளமை நிலையாமை.

THE INSTABILITY OF YOUTH.

1. நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார்—புரைதீரா
மன்னு விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலுன்றி
யின்னாங் கெழுந்திருப் பார்.
2. நட்புநா ரற்றன நல்லாரு மஃகினு
ரற்புத் தனையு மவிழ்ந்தன—வுட்காணாய்
வாழ்தலி னூதிய மென்னுண்டாம் வந்ததே
யாழ்கலத் தன்ன கலுழ்.

3. சொற்றளர்ந்து கோலுன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப்
பற்கழன்று பண்டம் பழிகாறு—மிற்செறிந்து
காம நெறிபடருங் கண்ணினூர்க் கில்லையே
யேம நெறிபடரு மாறு.
4. தாழாத் தளராத் தலைடுங்காத் தண்ணீன்று
வீழா விறக்கு மிவண்மாட்டுங்—காழிலா
மம்மர்கொண் மாந்தர்க் கணங்காகுந் தன்கைக்கோ
லம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று.
5. எனக்குத்தா யாகியா னென்னையீங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்று—டனக்குத்தா
யாகி யவளு மதுவானாற் றுய்த்தாய்க்கொண்
டேகு மளித்திவ் வுலகு.
6. வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னா மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளர்க ணில்.
7. பனிபடு சோலைப் பயன்மா மெல்லாங்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை—நனிபெரிதும்
வேற்கண்ண னென்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளுங்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து.
8. பருவ மெனைத்துள பல்வின்பா லேனை
யிருசிகையு முண்டரோ வென்று—வரிசையா
லுண்ணாட்டங் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோ
னெண்ணா ரறிவுடை யார்.
9. மற்றறிவா நல்வினை யாமினைய மென்னாது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்
முற்றி யிருந்த கனிபொழியத் தீவனியா
னற்கா யுதிர்தலு முண்டு.
10. ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக்காலத்தாற்கொண்டிய்ம்மின்—பீட்பி துக்கிப்
பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன்
கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று.

ழன்றும் அதிகாரம்.

யாக்கை நிலையாமை.

THE INSTABILITY OF THE BODY.

1. மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத்
தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்—நிலமிசைத்
துஞ்சின ரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட்ட டாரல்லா
லெஞ்சின ரிவ்வுலகத் தில்.
2. வாழ்நாட் கலகா வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நா படாஅ தெழுதலால்—வாழ்நா
ஞலவாமு னொப்புர வாற்றுமின் யாரு
நிலவார் நிலமிசை மேல்.
3. மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின
வன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப்—பின்றை
யொலித்தலு முண்டாமென் றுய்ந்துபோ மாறே
வலிக்குமா மாண்டார் மனம்.
4. சென்றே யெறிப வொருகால் சிறுவரை
சின்றே யெறிப பறையினை—நன்றேகாண்
முக்காலைக் கொட்டினுண் மூடித்திக் கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து.
5. கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்வென் றலறப்
பிணங்கொண்டுகாட்டுப்பார்க்கண்டு—மணங்கொண்டெண்
டுண்டுண்டுண் டென்னு முணர்வினாற் சாற்றுமே
டொண்டொண்டொ ணென்னும் பறை.
6. நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலெ னன்றாய்ந் தடக்கிலென்
பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
றேற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்தூட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்.
7. படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக்
கெடுமிதோர் யாக்கையென் றெண்ணித்—தடுமாற்றந்
தீர்ப்போய்யா மென்றுணருந் திண்ணறி வாளரை
நேர்ப்பார்யார் நீணிலத்தின் மேல்.

8. யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற
யாக்கையா லாய பயன்கொள்க—யாக்கை
மலையாடு மஞ்சபோற் றேன்றிமற் றுங்கே
நிலையாது நீத்து விடும்.
9. புன்னுனிமே னீர்போ நிலையாமை யென்றெண்ணி
யின்னினியே செய்க வறவினை—யின்னினியே
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்
சென்றா னெனப்படுத லால்.
10. கேளாதே வந்து களைகளா யிற்றேன்றி
வாளாதே போவரான் மாந்தர்கள்—வாளாதே
சேக்கை மாறொழிபச் சேணிங்கு புட்போல
யாக்கை தமார்க்கொழிய நீத்து.

நான்காம் அதிகாரம்.

அறன் வலியுறுத்தல்.

THE POWER OF VIRTUE.

1. அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத்
தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்.
2. ஆவாநா மாக்க நசைஇ யறமறந்து
போவாநா மென்னுப் புலைநெஞ்சே—போவாது
நின்றுநுற்றி வாழ்தி யெனினுநின் வாழ்நாள்கள்
சென்றன செய்வ துரை.
3. வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய வுயிரா
மனத்தி னழியுமாம் பேதை—நினைத்தனைத்
தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்
தொல்லை யிகந்தொருவு வார்.
4. அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தாற்
பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க—கரும்பூர்ந்த
சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன்
கோதுபோற் போகு முடம்பு.

5. கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
தூரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டிழுவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர்.
6. இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னுது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
யொருவுமின் றீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா ரறம்.
7. மக்களா லாய பெரும்பயனு மாயுங்கா
லெத்துணை யு மாற்றப் பலவாணற்—றொக்க
வுடம்பிற்கே யொப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்க்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்.
8. உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி
யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்—கறப்பயனுந்
தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.
9. வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.
10. மான வருங்கல நீக்கி யிரவேன்னு
மீன விளிவினால் வாழ்வேன்ம—னீனத்தா
லாட்டியக் கண்ணு முறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு
நீட்டித்து நிற்கு மெனின்.

ஐந்தாம் அதிகாரம்.

தூய்தன்மை.

THE IMPURITY OF THE BODY.

1. மாக்கேழ் மடநல்லா பென்றரற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொ னெய்யதோர் துச்சிலை—யாக்கைக்கோ
ரீச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோர் கோல்.

2. தோற்போர்வை மேலுந் துளைபலவாய்ப்பொய்ம்மறைக்கு
மீப்போர்வை மாட்சித் துடம்பானுன்--மீப்போர்வை
பொய்ம்மறையாக் காமம் புகலாது மற்றதனைப்
பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்.
3. தக்கோலந் தின்று தலைநிறையப் பூச்சுடிப்
பொய்க்கோலஞ் செய்ய வொழியுமே--யெக்காலு
முண்டி வினையு ளுறைக்கு மெனப்பெரியோர்
கண்டுகை விட்ட மயல்.
4. தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேலென்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவெனே
வுண்ணீர் களைந்தக்கா னுங்குசூன் றிட்டன்ன
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன்.
5. முல்லை முகைமுறுவன் முத்தென் றிவைபிதற்றுங்
கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவெனே
வெல்லாருங் காணப் புறங்காட் டிதிர்ந்துக்க
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன்.
6. குடருங் கொழுவங் குருதியு மென்புந்
தொடரு நரம்பொடு தோலு--மிடையிடையே
வைத்த தடியும் வழும்புமா மற்றிவற்று
ளெத்திறத்தா ளீர்ங்கோதை யாள்.
7. ஊறி யுவர்த்தக்க வொன்பது வாய்ப்புலனுங்
கோதிக் குழும்பலைக்குங் கும்பத்தைப்--பேதை
பெருந்தோளி பெய்வளா யென்னுமீப் போர்த்த
கருந்தோலாற் கண்விளக்கப் பட்டு.
8. பண்ட மறியார் படுசாந்துங் கோதையுங்
கண்டுபா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொன்--மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுகு பேர்த்திட்டுக் குத்தன்
முடைச்சாகா டச்சிற் றுழி.
9. கழிந்தா ரிடுதலைக் கண்டார்நெஞ் சுட்கக்
குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி--யொழிந்தா ரைப்
போற்றி நெறிநின்மி னிற்றிதன் பண்பென்று
சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து.

10. உயிர்போயார் வெண்டலை யுட்கச் சிரித்து
செயிர்தீர்க்குஞ் செம்மாப் பவரைச்—செயிர்தீர்ந்தார்
கண்டிற் நிதன்வண்ண மென்பதனாற் றம்மையோர்
பண்டத்துள் வைப்ப திலர்.

ஆறும் அநீகாரம்.

துறவு.

RENUNCIATION.

1. விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாங் கொருவன்
றவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.
2. நிலையாமை நோய்முப்புச் சாக்காடென் றெண்ணித்
தலையாயார் தங்கருமஞ் செய்வார்--தொலைவில்லாச்
சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற் பேதைபா ரில்.
3. இல்ல மிளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றஞ்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லா—மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு.
4. துன்பம் பலநா ளுழந்து மொருநாளே
யின்பமே காமுறுவ ரேழையா—ரின்ப
மிடைதெரிந் தின்னாமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தா ரான்றமைந் தார்.
5. கொன்னே கழிந்தன் றிளமையு முன்னே
பிணியொடு மூப்பும் வருமாற்—றுணிவொன்றி
யென்னொடு சூழா தெழுநெஞ்சே போதியோ
நன்னெறி சேர நமக்கு.
6. மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே றில்லெனிணும்
பூண்டான் கழித்தற் கருமையாற்—பூண்ட
மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே
கடியென்றார் கற்றறிந் தார்.

7. ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடையத்
தாக்கருந் துன்பங்க டாந்தலை வந்தக்கா
னீக்கி திறுஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங்
காக்குந் திருவத் தவர்.
8. தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா—லும்மை
யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று
பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.
9. மெய்வாய்கண் முக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
வைவரய வேட்கை யவாவினைக்—கைவாய்க்
கலங்காமற் காத்துய்க்கு மாற்ற லுடையான்
விலங்காது வீடு பெறும்.
10. துன்பமே மீதூரக் கண்டுந் துறவுள்ளா
ரின்பமே காமுறுவ ரேழைபா—ரின்ப
மிசைதொறு மற்றத னின்னொமை நோக்கிப்
பசைதல் பரியாதா மேல்.

ஏழாம் அதிகாரம்.

சின மின்மை.

THE ABSENCE OF ANGER.

1. மதித்திறப் பாரு மிறக்க மதியா
மிதித்திறப் பாரு மிதிக்க—மிதித்தேறி
யீயுந் தலைமே விருத்தலா லஃதறிவார்
காயங் கதமின்மை நன்று.
2. தண்டாச் சிறப்பிற்றம் மின்னுயிரைத் தாங்காது
கண்டுழி யெல்லாந் துறப்பவோ—மண்டி
யடிபெயரா தாற்ற விளிவந்த போழ்தின்
முடிசிற்கு முள்ளத் தவர்.

3. காவா தொருவன்றன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொ
லோவாதே தன்னைச் சுடுதலா—லோவாதே
யாய்ந்தமைந்த கேள்வி யறிவுடையா ரெஞ்ஞான்றுங்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து.
4. நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோ—ரோர்த்ததனை
யுள்ளத்தா னுள்ளி யுரைத்தூரா யூர்க்கட்பத்
துள்ளித்தூண் முட்டுமாங் கீழ்.
5. இனையா னடக்க மடக்கங் கிளைபொரு
ளில்லான் கொடையே கொடைப்பய—னெல்லா
மொறுக்கு மதுகை யுரனுடை யாளன்
பொறுக்கும் பொறையே பொறை.
6. கல்லெறிந் தன்ன கபவர்வா யின்னாச்சொ
லெல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்ப—ரொல்லை
யிடுநீற்றூற் பையவிந்த நாகம்போற் றத்தங்
குடிமையான் வாதிக்கப் பட்டு.
7. மாற்றாராய் நின்றதம் மாறேற்பார்க் கேலாமை
யாற்றாமை யென்னா ரறிவுடையா—ராற்றாமை
நேர்த்தின்னா மற்றவர் செய்தக்காற் ருமவரைப்
பேர்த்தின்னா செய்யாமை நன்று.
8. நெடுங்கால மோடினு நீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பாக்கு—மடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றானே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்.
9. உபகாரஞ் செய்ததனை யோராதே தங்க
ணபகார மாற்றச் செயினு—முபகாரந்
தாஞ்செய்வ தல்லாற் றவற்றினாற் றீங்குக்கல்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கில்.
10. கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கௌவினா ரீங்கில்லை—நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்க டம்வாயான் மீட்டு.

எட்டாம் அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

PATIENCE.

1. கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
பேதையோ டியாது முரையற்க--பேதை
யுரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கு மொல்லும் வகையான்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று.
2. நேரல்லர் நீரல்ல சொல்லியக்கான் மற்றது
தாரித் திருத்த றகுதிமற்--ரேறும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலஞ்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்.
3. காதலார் சொல்லுவ் கடுஞ்சொ லுவந்துரைக்கு
மேதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ--போதெலா
மாதர்வண் டார்க்கு ம்லிகடற் றண்சேர்ப்ப
வாவ தறிவார்ப் பெறின்.
4. அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி
யுறவ துலகுவப்பச் செய்து--பெறுவதனா
லின்புற்று வாழு மியல்புடையா ரெஞ்ஞான்றுந்
துன்புற்று வாழ்த லரிது.
5. வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நட்க்காற்
றேற்றா வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயி
னாற்றுந் துணையும் பொறுக்கப் பொறுனாயிற்
றாற்றாதே தூர விடல்.
6. இன்னா செயினு மினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானேவி னல்லது--துன்னிக்
கலந்தாரைக் கைகிடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது.
7. பெரியார் பெருநட்புக் கோடறஞ் செய்த
வரிய பொறுப்பவென் றன்றோ--வரியரோ
வொல்லெ னருவி யுயர்வரை நன்னாட
நல்லசெய் வார்க்குத் தமர்.

8. வற்றிமற் றுற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய வுரையற்க—வற்ற
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே தம்மைத்
துறக்குந் துணிவிலா தார்.
9. இன்பம் பயந்தாங் கிழிவு தலைவரினு
மின்பத்தின் பக்க மிருந்தைக்க—வின்ப
மொழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட
பழியாகா வாறே தலை.
10. தான்கெடி னுந் தக்கார்கே டெண்ணற்க தன்னுடம்பி
னான்கெடினு முண்ணூர்கைத் துண்ணற்க—வான்கவிந்த
வையக மெல்லாம் பெறினு முரையற்க
பொய்யோ டிடைமிடைந்த சொல்.

ஒன்பதாம் அதிகாரம்.

பிறர்மனை நயவாமை.

AGAINST ADULTERY.

1. அச்சம் பெரிதா லதற்கின்பஞ் சிற்றளவா
னிச்ச நினையுங்காற் கோக்கொலையா—னிச்சலுங்
கும்பிக்கே கூர்த்த வினையாற் பிறன்றூர
நம்பற்க நாணுடை யார்.
2. அறப்புக்கழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்றூர நச்சவார்ச் சேரா—பிறன்றூர
நச்சவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்.
3. புக்கவிடத் தச்சம் போதரும்போ தச்சந்
துய்க்குமிடத் தச்சந் தோன்றாமற் காப்பச்ச
மெக்காலு மச்சந் தருமா லெவன்கொலோ
வுட்கான் பிறனில் புகல்.
4. காணிற் குடிப்பழியாங் கையுறிற் கால்குறையு
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமா—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றுச்சாரி நீகண்ட
வின்ப மெனக்கெனைத்தாற் கூறு.
5. செம்மையொன் றின்றிச் சிறியா ரினத்தராய்க்
கொம்மை வரிமுலையா டோண்மரீஇ—யும்மை
வலியாற் பிறர்மனைமேற் சென்றூரே யிம்மை
யலியாகி யாடியுண் பார்.

6. பல்லா சறியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக்
கல்யாணஞ் செய்து கடிபுக்க—மெல்லியற்
காதன் மனையாளு மில்லாளா வென்றொருவ
னேதின் மனையானே நோக்கு.
7. அம்ப லயலெடுப்ப வஞ்சித் தமர்பரீஇ
வம்பலன் பெண்மரீஇ மைந்துற்று—நம்பு
நிலைமைபி னெஞ்சத்தான் துப்புரவு பாம்பின்
றலைக்கி யன்ன துடைத்து.
8. பரவா வெளிப்படாப் பல்லோர்கட் டங்கா
வுரவோர்கட் காமநா யோஓ கொடிதே
விரவாரு னானுப் படலஞ்சி யாது
முரையாதுள் ளாறி விடும்.
9. அப்பு மழலு மவிர்கதிர் ஞாயிறும்
வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சும்—வெம்பிக்
கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காம
மவற்றினு மஞ்சப் படும்.
10. ஊரு ளெழுந்த வருகெழு செந்தீக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகு—நீருட்
குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி
யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்.

பத்தாம் அதிகாரம்.

நகை.

LIBERALITY.

1. இல்லா விடத்து மியைந்த வளவினா
லுள்ள விடம்போற் பெரிதுவந்து—மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தர்க்
கடையாவா மாண்டைக் கதவு.
2. முன்னரே சாநாண் முனிதக்க முப்புள
பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள—கொண்ணே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதுங்
கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து.

3. நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்
கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு
மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.
4. இம்மி யரிசித் துணையானும் வைகலு
நும்மி வியைவ கொடுத்துண்டி—னும்மைக்
கொடாஅ தவரென்பர் குண்டுநீர் வையத்
தடாஅ வடுப்பி னவர்.
5. மறுமையு மிம்மையு நோக்கி யொருவர்க்
குறுமா றியைவ கொடுத்தல்—வறுமையா
லீத விசையா தெனினு மிரவாமை
யீத விரட்டி யுறும்.
6. நடுஆருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்
குடிக்கொழுத்தக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ணு மாக்க
ளிகொட்டு னேற்றைப் பனை.
7. பெயர்ப்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணு முலகஞ்
செயற்பால செய்யா விடினுங்—கயற்புலால்
புன்னை கடியும் பொருகடற் றண்சேர்ப்ப
வென்னை யுலகுய்யு மாறு.
8. ஏற்றகை மாற்றுமை யென்னுநுந் தாம்வரையா
ராற்றாதார்க் சீவதா மாண்கட—ஓற்றின்
மலிகடற் றண்சேர்ப்ப மாறீவார்க் சீதல்
பொலிகட னென்னும் பெயர்த்து.
9. இறப்பச் சிறிதென்னு தில்லென்னு தென்று
மறப்பயன் யார்மாட்டுஞ் செய்க—முறைப்புதவி
னையம் புகூஉந் தவசி கடினொபோற்
பைய நிறைத்து விடும்.
10. கடிப்பிடு கண்முரசங் காதத்தோர் கேட்ப
ரிடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்ப
ரடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல்.

நாலடியார்

விளக்கவுரையும்,

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும்.

கடவுள் வணக்கம்.

பதவுரை: வான் இடு வில்லின் - மேகத்தில் உண்டாகிய இந் திரவில்லைப்போன்ற, —வரவு அறியா - (உடம்பின்) தோற்றத்தை அறிந்து, —வாய்மையால் - சத்தியத்தினால், —கால் நிலம் தோயா - பாதம் பூமியிற் படியாத, —கடவுளை - கடவுளை, —எம் உள்ளத்தில் - எமது மனத்தில், —முன்னியவை முடிக என்று - நினைத்த காரியங்கள் கைகூடவேண்டுமென்று சொல்லி, —யாம் - நாம், —நிலம் சென்னியுற - தரையில் தலைபொருந்தும்படி, —வணங்கிச் சேர்தும் - வழிபட்டுச் சிந்திப்போம். என்றவாறு. [எழுவாய் - யாம்; பயனிலை - சேர்தும்; செயப்படுபொருள் - கடவுள்.]

கருத்துரை: வானவில் காத்திராப்பிரகாரம் உண்டாகி விரைவில் அழிந்துபோவதுபோல் உடம்பும் அழியுந்தன்மையதாதலால், அது அழியாமுன்னரே நினைத்த கருமங்கள் கைகூடும்படி கடவுளை நாம் சிந்தித்தல்வேண்டுமென்பதாம்.

Knowing, as we do, that our life is as ephemeral as the rainbow, let us draw near the Supreme Being, and prostrate ourselves before Him and pray that our purpose may be fulfilled.

1-ம் அதிகாரம். செல்வநிலையாமை.

1. ப - ளை: அறு சுவை உண்டி - தித்திப்பு முதலிய அறுவகைச் சுவைகளையுடைய உணவை, —இல்லாள் அமர்ந்து ஊட்ட - மனைவி விரும்பி உண்பிக்க, —மறு சிகை நீக்கி - மற்றொரு கவளத்தைத் தவிர்ந்து, —உண்டாரும் - உண்ட செல்வர்களும், —வறிஞராய் - வறியவர்களாகி, —ஒரிடத்துச் சென்று - பிறிதோரிடத்துக்குப் போய், —கூழ் இரப்பர் எனில் - கூழின்பொருட்டு யாசித்து நிற்பரென்றால், —செல்வமொன்று உண்டு ஆக - செல்வமென்கிற ஒருபொருள் நிலையாயிருக்கிறதாக, —வைக்கல் பாற்று அன்று - மதிக்கும்படியான தன்மையுடையது அன்று. எ - று. [எழுவாய் - செல்வம்; பயனிலை - வைக்கற் பாற்றன்று.]

க - ளை: மிக்க செல்வமுடையவர்க்கும் வேறோரிடத்திற் போய்க் கூழை யிரக்கும்படி நேரிடுமானால், செல்வமென்பது நிலையான பொருளென்று நினைக்கத்தக்கதல்ல.

If it is possible, for such rich men as have enjoyed choice meals at the hands of their devoted wives, to beg their livelihood in the very places of their affluence; wealth should not be considered stable.

2. ப - னை: செல்வம் - செல்வமானது, — அகடு உற - நடுவு நிலைமை பொருந்த, — யார்மாட்டும் - யாரிடத்திலும், — நில்லாது - நிற்ப தின்றி, — சகடக்கால்போல வரும் - பண்டியின் சக்கரம்போல (கீழ் மேலாகவும் மேல் கீழாகவும்) மாறிவரும், — (ஆதலால்) துகள் தீர் பெரும் செல்வம் - குற்றமற்ற பெரிய செல்வமானது, — தோன்றியக்கால் - உண்டானால், — தொட்டு - (அது) தொடங்கி, — பகடு நடந்த கூழ் - எருமைக் கடாக்கள் உழுது நடந்ததனாலுண்டாகிய சோற்றை, — பல்லாரோடு உண்க - ஏழைகள் பலரோடு (கூடி) உண்ணக்கடவர்கள் (செல்வம் தோன்றியவர்கள்). ஏ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - நீ; பயனிலை - உண்க. செயப்படுபொருள் - கூழ்.]

க - னை: செல்வம் சகடக்கால்போற் றுழ்ந்தும் உயர்ந்தும் நிலையின்றி வருவதாதலால் அச்செல்வமுண்டான காலத்தொட்டுப் பலருக்கு மிட்டுத் தாமுமுண்பது நலம்.

As wealth is never permanent and is ever changing like a revolving wheel; you, when you have acquired it honestly, must from the very start share your food with as many guests as you can.

3. ப - னை: யானை எருத்தம் - யானையினது பிடரி, — பொலிய - (தாம் வீற்றிருத்தலால்) விளங்கும்படி, — குடை நிழல் கீழ் - குடையினது நிழலிலே, — சேனைத் தலைவராய் சென்றோரும் - சேனாதிபதிகளாகச் சென்ற அரசர்களும், — ஏனை வினையுலப்ப - தீவினை கெடுப்பதனால், — வேராகி - முன்னிருந்த நிலையினின்றும் வேறுபட்டு, — தாம் கொண்ட மனையானை - தாங்கள் மணந்துகொண்ட மனைவியை, — மாற்றார் கொள - பகைவர் அபகரித்துக்கொண்டுபோக, — வீழ்வர் - கெடுவார்கள். ஏ - று. [எழுவாய் - சென்றோர்; பயனிலை - வீழ்வர்.]

க - னை: பெருஞ்செல்வமுடைய அரசர்களும் அந்த நல்வினை போய்த் தீவினை வரும்போது, வறுமையும் மெலிவும் அடைவராதலால், செல்வஞ் சதமன்றென நோக்கி அது கிடைத்தபோது தரும சிந்தனையோடிருக்கவேண்டும்.

Even those who rode (to battle) on elephants as commanders of great armies, if fortune changes, may lose their position and become poor, while their wives are led away captives by their enemies.

4. ப - ணை : வாழ் நாள் - ஆயுள், —சென்றன சென்றன - விரை
 விற் போகின்றன, —கூற்று - யமன், —செறுத்து - கோபித்து, —உடன்
 வந்தது வந்தது - கூடவந்துவிட்டான் வந்துவிட்டான், —(ஆதலால்) நின்றன
 நின்றன - நிலையுள்ளனவென்று எண்ணப்பட்ட பொருள்கள், —நில்லா
 என உணர்ந்து - நிற்கமாட்டாவென்று அறிந்து, —ஒன்றின ஒன்றின -
 உங்களுக்குச் செய்யத் தக்கவாய் அமைந்த தருமங்களை, —செயின் -
 செய்வதானால், —வல்லே செய்க - விரைவிற் செய்யக்கடவீர்கள். எ - று.
 [(தோன்ற) எழுவாய் - நீ; பயனிலை - செய்க.]

க - ணை : இயன்ற நற்கருமங்களைச் செய்யவேண்டின் விரைவிற்
 செய்மின்; பின் செய்வோமென்றால் நாம் நிலையென மதித்திருந்த பொ
 ருள்கள் அழிந்துபோகின்றன; அன்றியும் நமக்கு நாள் ஏற ஆயுள் குறுக
 நம்முயிரை எமன் கொண்டுபோகக் காத்திருக்கிறான். பின்பு நாம் ஒன்
 றுஞ் செய்ப முடியாது.

Your days in this existence are slipping by: Death
 all fierce is at hand: therefore realise, that all the wealth
 you have thus far thought "Permanent" will pass away,
 and hasten to do what befits you.

5. ப - ணை : என் ஆணும் ஒன்று - ஏதாகிலும் ஒருபொருள், —
 தம் கை உற பெற்றக்கால் - தமது கையிற் சேர்ப்பெற்றால், —பின் ஆவது
 என்று - (இதனைக்கொடுப்பது) பிற்காலத்திலாகட்டுமென்று, —பிடித்து
 இரா - பிடித்துவைத்திராமல், —முன்னே கொடுத்தார் - முந்தியே கொடு
 த்தவர்கள், —கோடு இல் தீ கூற்றம் - கோணுதலில்லாத தீய எமன், —
 தொடுத்துச் செல்லும் - கயிற்றூற் கட்டிப்போகின்ற, —சுரம் ஆறு - பால
 நில வழியினின்றும், —உயப்போவர் - தப்பிப்போவார்கள் எ - று. [எழு
 வாய் - கொடுத்தார்; பயனிலை - உயப்போவர்; செயப்படுபொருள் - ஆறு.]

க - ணை : பிளர்க்குக் கொடுக்கத் தக்கதாகக் கையில் ஓர் பொருள்
 கிடைத்தபோதே அதனைக் கொடுப்பவர் எமன் கொண்டுபோகும் கொடிய
 வழியினின்றும் தப்பி நல்லநெறியிற் செல்வர்.

Having acquired wealth, if you do not hoard it up to
 use in your old age, but spend it in judicious charities;
 you will, when relentless Death takes hold of you, find
 it easy to pass the desert road and reach eternal bliss.

6. ப - ணை : இழைத்தநாள் - ஆயுளாக நியமிக்கப்பட்ட நாட்கள், —
 எல்லை இகவா - தமது எல்லையைக் கடக்கமாட்டா, —கூற்றம் ஓர் இ -
 யமனைவிட்டு, —பிழைத்துக் குதித்து உயந்தார் - தப்பிக் குதித்து ஓடிப்
 போனவர்கள், —நங்கு இல்லை - இவ்வுலகத்திலில்லை, —ஆற்ற பெரும்

பொருள் வைத்தீர் - மிகவும் அதிக திரவியத்தைத் தேடிவைத்திருப்ப
வர்களே, —வழங்குமின் - கொடுங்கள், —நானை-நானைக்கு (விரைவில்), —
தண்ணம் - பிணப்பறையானது, —தழீம் தழீம் படும் - தழீந் தழீமென்னு
மோசையுடன் அடிக்கப்படும். எ - று. [எழுவாய் - நீங்கள்; பயனிலை -
வழங்குமின்; செயப்படுபொருள் - பொருள்.]

க - ளை: ஒருவனுக்கு விதித்த ஆயுள் ஒரு நிமிஷமேனும் மேல
திகமாக சிற்காதாகையால் யமனுக்குத் தப்பிப் பிழைத்தவரில்லை. ஆத
லால் இறந்துபோவதற்குமுன் தருமஞ்செய்யுங்கள்.

Harken ye that are hoarding great wealth! Time
allotted to man on earth is never extended. No one
has escaped Death at the appointed hour. Your fune-
ral drum may sound tomorrow. Therefore do charities.

7. ப - ளை: கூற்று - யமன், —தோற்றம் சால் ஞாயிறு நாழி
ஆ - பிரகாசம் பொருந்திய சூரியனைப் படியாகக்கொண்டு, —வைகலும் -
ஒவ்வொருநாளும், —தும் நாள் அளந்து உண்ணும் - உமது ஆயுளை
அளந்து தின்கிரான், —(ஆதலின்) ஆற்ற அறம் செய்து - மிகுதியாகத்
தருமத்தைச் செய்து, —அருளுடையீர் ஆகுமின் - உயிர்களிடத்து
இரக்கமுடையவராகுங்கள், —(அங்ஙனமாகாவிடின்) யாரும் - எவரும், —
பிறந்தும் பிறவாதாரில் - மனிதராய்ப் பிறந்தும் பிறவாதவர் போலா
வர். எ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - நீங்கள்; பயனிலை - அருளு
டையீராகுமின்.]

க - ளை: ஆயுள் விரைவாகக் கழிந்துபோகின்றது; அங்ஙனங்
கழிவதற்குமுன் தருமஞ்செய்து உயிர்களிடத்து அன்புள்ளவர்களாகுங்
கள்; இல்லையேல், மனிதப்பிறவி எடுத்தமையினால் யாதும் பய
னில்லை.

சூரியனுதயமாவதினாலே நாளுண்டாகி யழிவதால் சூரியனை ஆயு
ளளக்குங் கருவியாக ஞபித்தார்.

Death with the daily sun as his measure is steadily
consuming your days: and those who do not reap the
benefits of this life by doing good may be well reckoned
among the unborn. Therefore do deeds of charity and
be virtuous.

8. ப - ளை: செல்வர் யாம் என்று - நாம் செல்வமுடையவராக
விருக்கிறோமென்று நினைத்து, —தாம் செல்வழி - தாம் போகுமிடங்க
ளில், —எண்ணாத - பிறரை மதிபாத, —புல் அறிவாளர் - அற்பபுத்தி

உள்ளவர்களின்,—பெரும் செல்வம் - பெரிய செல்வமானது,—எல்லில் - இராக்காலத்தில்,—கரு கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுபோல் - கருமையாகிய முகில் வாய்திறப்பதனலுண்டாகிய மின்னலைப்போல,—தோன்றி - காணப்பட்டு,—மருங்கு அற - இருந்தவிடமுந் தெரியாமல்,—கெட்டுவிடும் - அழிந்துபோம். ஏ - று. [எழுவாய் - செல்வம்; பயனிலை - கெட்டுவிடும்.]

க - ரை: செல்வச் செருக்கினால் பிறரை மதியாத அற்பருடைய செல்வம் மின்னல் தோன்றி யழிவதுபோல் விரைவில் அழிந்துவிடும்.

The wealth, of those fools who pride in their riches without ever giving a thought to life after death, vanishes as speedily as the lightening that flashes through the dark thunder cloud.

9. ப - லை: உண்ணான் - (ஒருவன்) தான் வயிரூரவுண்ணாதவனாயும்,—ஒளி நிரூன் - தன்னிடத்து அழகை நிறுத்தாதவனாயும்,—ஒங்கு புகழ் செய்யான் - வளரும்படியான கீர்த்தியைத் தேடாதவனாயும்,—துன் அரு கேளிர் - நெருங்கிய அரிய சுற்றத்தவருடைய,—துயர் களையான் - துன்பங்களை அகற்றாதவனாயும்,—வழங்கான் - ஏழைகளுக்குக் கொடாதவனாயும்,—கொன்னே - வீணே,—பொருள் காத்திருப்பனேல் - திரவியத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பானாயின்,—அஆ - ஐயையோ,—இழந்தான் என்று எண்ணப்படும் - அத்திரவியத்தை இழந்துவிட்டானென்று பெரியோரால் எண்ணப்படுவான். ஏ - று. [(தோன்ற)எழுவாய் - ஒருவன்; பயனிலை-எண்ணப்படும்.]

க - லை: செல்வம் நிலையற்றதாகையால் அது கிடைத்தபோதே தானும் அனுபவித்துச் சற்கருமத்திலும் உபயோகித்தல்வேண்டும். இல்லையேல், அச்செல்வம் இழந்ததற்குச் சமமானமாக மதிக்கப்படும்.

He, who does not eat well, who does not earn everlasting fame and esteem, who does not relieve the distress of friends and relations, but hoards up wealth is considered (by the wise) to have lost it all.

10. ப - லை: வான் தோய் மலைநாட - முகில்கள் படிசின்ற மலைகளுள்ள நாட்டைப் பரிபாலிக்கும் அரசனே,—உடாஅதும் - தாம் நன்கு உடுக்காமலும்,—உண்ணாதும் - வயிரூர உண்ணாமலும்,—தம் உடம்பு செற்றும் - தமது உடம்பை வருத்தியும்,—கெடாஅத நல்லற முஞ் செய்யார் - அழியாத நல்ல தருமங்களை யுஞ் செய்யாராகி,—

கொடாது - ஏழைகளுக்குக் கொடாமல், —வைத்து ஈட்டினார் - திரவியத்தைத் தேடிவைத்தவர், —இழப்பார் - அத்திரவியத்தை இழந்துபோவர், —உய்த்து - பல பூக்களினின்றும் எடுத்துக் கொண்டுவந்து, —ஈடும் - தேனைச் சேர்த்துவைக்கிற, —தேன் ஈ - தேனீயானது, —கரி - இதற்குச் சாட்சி. [எழுவாய் - ஈட்டினார்; பயனிலை - இழப்பார்; செயப்படுபொருள் - பொருளை.]

க - ஐ : தேனீயானது பல பூக்களிலுமிருந்து சேர்த்துத் தானுண்ணாது வைத்த தேனைப் பிறர் அபகரித்துக்கொண்டுபோதல் போல ஒருவன் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாது காத்துவைத்த திரவியத்தைக் கள்வர் முதலாயினோர் அபகரிப்பார்.

Those who stint in clothes and food and mortify their bodies, and do no deeds of virtue but merely hoard up wealth, shall lose it. Oh lord of the country of high hills! This truth the hoarding bee attests.

2-ம் அதிகாரம். இளமை நிலையாமை.

1. ப - ஐ : நல்ல அறிவாளர் - நல்ல விவேகமுள்ளவர், — நரை வரும் என்று எண்ணி - மூப்பு நிச்சயமாக வரத்தக்கது என்று நினைத்து, —குழுவியிடத்தே துறந்தார் - சிறுபருவத்திலேயே துறவியானார், —புரை தீரா - குற்றம் நீங்காத, —மன்னா இளமை - நிலையற்ற இளமைப்பருவம், —மகிழ்ந்தாரோ - (நிலையுள்ளதென்று) சந்தோஷப்பட்டவர்களே, —கோல் ஊன்றி - (தமக்கு ஆதாரமாக) கோலையூன்றிக்கொண்டு, —இன்னாங்கு எழுந்து இருப்பார் - துன்பத்தோடு சஞ்சரிப்பார்கள். எ - று. [எழுவாய் - அறிவாளர்; பயனிலை - துறந்தார்; எழுவாய் - மகிழ்ந்தார்; பயனிலை - எழுந்திருப்பார்.]

க - ஐ : அறிவுடையோர் இளமைப்பருவம் நிலையற்றதென்றெண்ணி அவ்விற்பத்தைத் துறந்துவிடுவார்; அறிவில்லாதவர்கள் இளமைப்பருவத்தில் இன்பத்தை யனுபவித்துப் பின்னர் பிணி மூப்பு முதலியவற்றால் வருந்துவார்கள்.

Knowing that senility would set in, the wise renounced self and kindred indulgences while they were yet young. Those who rejoice in tainted and transitory youth, will ere-long move about only with the aid of staves.

2. ப - ஐ : நட்பு நார் அற்றன - சினேகங்களாகிய பந்தனைகள் அற்றுப்போயின, —மல்லாரும் அஃகினார் - பெண்களும் அன்பு குறைந்

தார்கள், — அற்பு தனையும் அவிழந்தன - அன்பாகிய பந்தமும் அவிழந்து போயின, — உள் காணாய் - மனசிலே யோசித்துப்பார், — வாழ்தலின் ஊதியம் என் உண்டாம் - உயிரோடிருப்பதினாலே பயன் என்ன உண்டு, — ஆழ் கலந்து அன்ன கவி வந்தது - கடலில் ஆழ்ந்துபோகிற மரக்கலத்திலுள்ளார்க்கு வந்ததுபோன்ற துன்பம் வந்தது. எ - று. [எழுவாய் - ஊதியம்; பயனிலை - என்னுண்டாம்.]

க - ஐ : முதுமையைக் கண்டு பெண்டிருஞ் சுற்றத்தவரும் அன்பில்லாதவர்களாயினர்; தனக்கும் யாரிடத்தும் அன்பு நீங்கலாயிற்று; முதுமை வந்து வருத்த வாழ்தலாற் பிரயோசனமென்ன?

The ties of kinship are broken, those who liked you are no longer that, the bonds of affection have been loosened Reflect on the uselessness of such life, It is like the distress of a man in a sinkings hip.

3. ப - ஐ : சொல் தளர்ந்து - பேசும் சக்திசூன்றி, — கோல் ஊன்றி - தமக்கு ஆதாரமாகக் கோலையூன்றிக்கொண்டு, — சோர்ந்த நடையினராய் - தளர்ந்த நடையை யுடையவராய், — பல் கழன்று - பற்கள் வீழ்ப்பெற்று, — பண்டம் பழிகாறும் - இந்த உடம்பாகிய பொருள் பழிக்கப்படும் வரைக்கும், — இல் செறிந்து - இல்வாழ்க்கையிற் பற்றேடு வாழ்ந்து, — காமநெறி படரும் கண்ணினார்க்கு - ஆசைவழியிலே செல்கிற அற்ப அறிவுடையவர்க்கு, — ஏமம் நெறி படரும் ஆறு - சுகமாகிய வழியிற் செல்லும் வகை, — இல்லை - இல்லையாம். எ - று. [எழுவாய் - ஆறு; பயனிலை - இல்லை.]

க - ஐ : மூப்பினால் சுகானுபவத்திற்குரிய அங்கமெல்லாம் பழுதுற்று இறக்கும் வரைக்கும் உலகவின்பத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பவருக்கு மோட்சத்திற்காகிய வழியில்லை.

Those who cling to worldly pleasures, until they become so old and enfeebled as to require staves to support them or until their words falter, their teeth drop off and their bodies become objects of ridicule, will never find their way to salvation.

4. ப - ஐ : தாழா - குனிந்து, — தளரா - தளர்ச்சியற்று, — தலை நடுங்கா - தலை நடுங்கப்பெற்று, — தண்டு ஊன்றா - கோலூன்றிக் கொண்டு, — வீழா இறக்கும் - வீழ்ந்து செல்கின்ற, — இவள்மாட்டும் - இவ்வியல்புகளையுடைய பெண்ணினிடத்தும், — காழ் இல்லா - மன உறுதியில்லாத, — மம்மர்கொள் - மயக்கத்தைக்கொண்ட, — மாந்தர்க்கு - மனிதருக்கு, — தன் கைகோல் - அவள் கையிலிருக்கும் ஊன்றுகோலா

னது,—அம்மனை கோல் ஆகிய ஞான்று - அவள் தாய்க்கு ஊன்று கோலாயிருந்தநாளில்,—அணங்கு ஆகும் - வருத்தமாயிருக்கும் (மிக்க ஆசையை யுண்டாக்கிவிடும்). எ - று. [எழுவாய் - அணங்கு; பயனிலை - ஆகும்.]

க - ரை: மூப்பினால் இப்போது வெறுக்கத்தக்க நிலையுள்ள இவள் முன் ஆசைப்படத்தக்கவளாயிருந்தாள்.

Those who foolishly cherish desire for woman who in her old age will become decrepit, hunch-backed, shaky-headed and unsteady to need staves to support her; will always be subject to grief.

5. ப - ரை : எனக்கு தாய் ஆகியாள் - எனக்குத் தாயாயிருந்தவள்,—என்னை ஈங்கு இட்டு - என்னை இந்த உலகத்தில் பெற்று விட்டு,—தனக்கு தாய் நாடி சென்றாள் - தனக்கொரு தாயைத் தேடிப் போனாள்,—தனக்கு தாய் ஆகியவளும் - அவளுக்குத் தாயாயிருந்தவளும்,—அது ஆனால் - அப்படியானால்,—இ உலகு - இந்த உலகம்,—தாய் தாய் கொண்டு - ஒருதாய் மற்றொரு தாயைத் தேடிக்கொண்டு,—எகும் அளித்து - செல்லும்படியான ஏழைமையையுடையது. எ - று. [எழுவாய் - உலகு; பயனிலை - அளித்து.]

க - ரை: மக்களைப் பெற்று இளமையிலேயே அன்னையர் இறக்குமியல்புடையது இவ்வுலகம் என்பதாம்.

My mother left me here on earth and went in search of a mother (i.e. to be born again). Even her mother did go a similar way. That being so, the way of this world is that one mother after another goes in search of a new mother, (i.e. there is a ceaseless chain of births and deaths).

6. ப - ரை: வெறி அயர் வெம் களத்து - வெறியாட்டுகின்ற கொலைக்களத்து,—வேல் மகன் பாணி முறி ஆர் நறு கண்ணி - வெறியாட்டாளனுடைய கையில் தளிர்கள் நிறைந்த வாசனையுள்ள பூமலை,—முன்னர் தயங்க - - தன்னெதிரில் விளங்க,—மறி - ஆட்டுக்கடா,—குளகு உண்டு அன்ன - உணவையுண்டாற்போல,—மன்றா மகிழ்ச்சி - நிலையற்ற சந்தோஷம்,—அறிவுடையாளர் கண் இல் - அறிவாளிகளிடத்திலேயாம். எ - று. [எழுவாய் - மகிழ்ச்சி; பயனிலை - இல்.]

க - ரை: அடுத்த நிமிஷத்தில் தான் கொலையுண்ணுவதை அறியாது ஆடானது வெறியாட்டாளனுடைய கையிலேயுள்ள மாலையைக்

கடித்து மகிழ்வதுபோன்ற அற்ப மகிழ்ச்சியை அறிவுடையோர் நிலை யெனக் கொள்ளார்.

The wise never exult over transitory youth. Such exultation is comparable to that with which the goat led up to sacrifice nibbles at the fragrant shoots of the garland which its would be executioner holds in his hands.

7. ப - னை: இளமை - இளமைப் பருவமானது, - பனிபடு சோலை - குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலையினிடத்து, - பயன் மரம் எல்லாம் - பயனைத் தரும் மரங்களெல்லாம், - கனி உதிர்ந்து வீழ்ந்தால் அற்று - பழங்கள் உதிர்ந்து வீழ்ந்தாற்போலும், - இவளை - இப்பெண்ணை, - வேல் கண்ணள் என்று - வேல்போன்ற கண்களையுடையவளென்று, - நனி பெரிதும் - மிக அதிகமாக, - வெண்கண்மின் - ஆசைப்படாதிருங்கள், - இவளும் - இந்தப் பெண்ணும், - குனிந்து - வளைந்து, - கோல் கண்ணள் ஆகும் - ஊன்றுகோலைக் கண்ணாக உடையவளாவாள். எ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - நீவிர்; பயனிலை - வெண்கண்மின்; செயப்படுபொருள் - இவளை. மற்று - அசை.]

க - னை: இளமைப்பருவமானது மரங்களிற் பழங்கள் உதிர்ந்தாற்போலாகும்; ஆதலால் வேலொத்த கண்களையுடையவளென்று இவளை இச்சியாதிருங்கள்; இவளும் கூனியாகி ஊன்றுகோலைக் கண்ணாகக் கொண்டு சஞ்சரிப்பாள்.

Youth is comparable to the fruits that drop from the trees of orchard. That being so do not be enamoured of woman, who now looks young and beautiful and has eyes sharp and bright as the javalin; because this same might on growing old, lose her sight and be led about by a stick.

8. ப - னை: பருவம் எனைத்து உள - வயசு எவ்வளவு உண்டு, - பல்லின் பால் ஏனை - பல்லின் தன்மை எப்படி, - இரு சிகையும் உண்டிரோ - வன்மையான பதார்த்தங்களையும் மென்மையான பதார்த்தங்களையும் புசித்தீரோ எனக் கேட்டு, - வரிசையால் - முறையால், - உள் நாட்டங் கொள்ளப்படுதலால் - உள்ளத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுவதால், - யாக்கை கோள் - தேகத்தின் வலிமையை, - அறிவுடையார் எண்ணார் - விவேகிகள் நிலையென்று மதிக்கமாட்டார்கள். எ - று. [எழுவாய் - அறிவுடையார்; பயனிலை - எண்ணார்; செயப்படுபொருள் - கோள்.]

க - டை: வயதெவ்வளவு, பற்களின் வன்மையெவ்வளவு, வலிய பதார்த்தங்களையும் உண்டரோவென்று பிறர் உங்களை ஆராய்தலினால் அறிடையோர் இளமைப்பருவத்தை நிலையென எண்ணார்கள்.

“What is your age? How strong are your teeth? Are you able to chew hard and soft food?” Such are the searching questions one is confronted with. Such being the decaying nature of the body, the wise never feel any anxiety for it.

9. ப - டை: நல்வினை - தருமத்தை, —மற்று அறிவாம் - பின்பு அறிந்துசெய்வோம், —யாம் இளையம் என்னோது - இப்பொழுது யாம் இளமைப்பருவத்தை யுடையேமாயிருக்கின்றோமென்று நினையாமல், —கைத்து உண்டாம் போழ்தே - பொருள் உள்ளபொழுதே, —கரவாது அறம் செய்மின் - மறக்காமல் தருமத்தைச் செய்யுங்கள்: —தீவளியால் - பெருங்காற்றினால், —முற்றியிருந்த கனி ஒழிய - முதிர்ந்த பழங்கள் விழாதொழிய, —நல் காய் உதிர்தலும் உண்டு - நல்ல காய்கள் வீழ்ந்துபோதலுமுண்டு. எ - று. [(தோன்ற)எழுவாய் - நீங்கள்; பயனிலை - செய்மின்; செயப்படுபொருள் - அறம்.]

க - டை: பெருங்காற்றடித்தலால் மரங்களிலே பழங்களொழியக் காய்கள் உதிர்தலுமுண்டு; ஆதலால் தருமத்தைப் பின் செய்வோமென்று நினையாது பொருளுள்ளபொழுதே செய்யுங்கள்.

Do not say “Let us (first) know what charitable deeds are, and afterwards do them;” but do them when you have some means with you and do not hoard wealth. For, when hot winds blow not only ripe fruits but unripe ones also fall off.

10. ப - டை: ஆள் பார்த்து உழுவும் - ஆயள் முடிந்த ஆளைத் தேடித்திரியும், —அருள் இல் கூற்று - இரக்கமற்ற யமன், —உண்மையால் - இருப்பதனால், —தோள் கோப்பு - பிரயாணத்திற்குரிய கட்டுச் சாதப் பொதியை (தருமத்தை), —காலத்தால் கொண்டு உய்மின் - வேண்டிய காலத்திலே கைக்கொண்டு கடைத்தேறுங்கள், —பீழ்பிதுக்கி - கருப்பையிலிருக்கும் கருவை வெளிப்படுத்தி, —தாய் அலற - தாயானவள் புலம்ப, —பிள்ளையை கோடலால் - பிள்ளையைக் கவர்ந்து போவதினால், —அதன் கள்ளம் - அந்த யமனுடைய வஞ்சனையை, —கடைப்பிடித்தல் நன்று - அதற்குத் தக நடத்தல் நன்றாகும். எ - று. [எழுவாய் - கடைப்பிடித்தல்; பயனிலை - நன்று.]

க - னை: மரணம் வருமாதலால் தருமத்தை இளமைப்பருவத் திற் செய்து கடைத்தேறுங்கள்; தாய் வருந்தப் பிள்ளையைக் கவர்ந்து செல்வதால், அந்த யமனுடைய வஞ்சனையை யறிந்து அதற்குத் தக நடத்தல் நன்று.

It is quite patent that Death is ceaselessly searching his victims. we see Him snatch away the life of the foetus leaving the mother to bemoan her loss. Therefore do not forget Death, but do now deeds of Charity that will help you (in the worlds to come).

3-ம் அதிகாரம். யாக்கை நிலையாமை.

1. ப - னை: மலை மிசை தோன்றும் மதியம் போல் - மலையின் மேற் காணப்படுகின்ற சந்திரனைப்போல,—யானை தலை மிசை கொண்ட குடையர் - யானையின் தலைமேற் பிடிக்கப்பட்ட குடையை யுடைய அரசரும்,—நில மிசை - இந்தப் பூமியில்,—துஞ்சினார் என்று - இறந்தார்களென்று,—எடுத்து தூற்றப்பட்டார் அல்லால் - எடுத்துப் பலரறியச் சொல்லப்பட்டார்களே யல்லாமல்,—எஞ்சினார் - இறவாது எஞ்சியவர்கள்,—இ உலகத்து இல் - இந்த உலகத்திலே இல்லை. எ - று. [எழுவாய் - எஞ்சினார்; பயனிலை - இல்.]

க - னை: பெரிய அரசர்களும் இறந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டார்களேயன்றி, இறவாதொழிந்தவர்கள் எவருமில்லை.

Even kings who rode on elephants with state umbrellas overhead, resembling the full-moon over a mountain top; have succumbed to death. We have often heard it said "sc-and-so is dead," but never the story of one who has escaped death.

2. ப - னை: வாழ் நாட்கு அலகு ஆய் - உயிரோடிருக்குங் காலத்துக்கு அளவு மரக்காலாக,—வயங்கு ஒளி மண்டிலம் - விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய சூரியன்,—வீழ் நாள் படாது - பிரயோசனமற்ற கால முண்டாகாமல்,—எழுதலால் - உதயஞ்செய்தலால்,—வாழ் நாள் உலவா முன் - ஆயுள் கெடாமுன்,—ஒப்புரவு ஆற்றுகின் - தருமத்தைச் செய்யுங்கள்,—யாரும் - எவரும்,—நிலமிசை - பூமியிலே,—மேல் நிலவார் - விதிக்கப்பட்ட ஆயுளெல்லையைக் கடந்து நிலைக்கமாட்டார். எ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - நீங்கள்; பயனிலை - ஆற்றுகின்; செயப்படுபொருள் - ஒப்புரவு.]

க - ரை: விதித்த ஆயுளெல்லை கடந்தபின் எவராயினும் வாழ்தலரிதாதலால் ஆயுள் கெடுவதற்கு முந்தியே தருமத்தைச் செய்யுங்கள்.

As the sun which measures the time of our existence never fails to rise and set none will live on earth for ever. Therefore before your days are spoilt do deeds of charity.

3. ப - னை: மன்றம் கறங்க - விவாக மண்டபத்தில் ஒலிக்க, — மண்ப்டறை ஆயின - விவாக காலத்துக்குரிய வாத்தியமாயுள்ளவை, — அன்று பின்றை - அத்தினத்திற்குளே சிறிது செல்ல, — அவற்கு ஆங்கே - அந்த மணமகனுக்கு அவ்விடத்திலேயே, — பிணப் பறையாய் ஒலித்தலும் உண்டாம் என்று - மரணகாலத்துக்குரிய பறையாக அடிக்கப்படுவதும் உண்டென்பதை நினைத்து, — உய்ந்துபோம் ஆறே - கடைத்தேறும் வழியை, — மாண்டார் மனம் வலிக்குமாம் - பெரியோருடைய மனம் பற்றுமாம். எ - று. [எழுவாய் - மனம்; பயனிலை - வலிக்கும்; செயப்படுபொருள் - ஆறு.]

க - னை: மணமகன் அத்தினத்திற்குளே பிணமகனாக மாறுமியல்பையுடைய நிலையற்ற வாழ்க்கையென்பதை உணர்ந்து பெரியோர் தருமத்தை விரும்பிச் செய்வார்.

The jubilant drums that sound in the festive hall may that very day sound the funeral note. Knowing this the mind of the wise turns from worldliness to the path that leads to heaven.

4. ப - னை: சென்றே - இழவுவீட்டிற்குப் போய், — ஒருகால் எறிப - பிணப்பறையை ஒருதரங் கொட்டுவார்கள், — சிறு வரை நின்று - பின் சிறிதுநேரஞ் சும்மா நின்று, — பறையினை எறிப - அப் பிணப்பறையை அடிப்பார்கள், — முக்கால கொட்டினுள் - மூன்றும் முறை பறையைக் கொட்டுவதற்குள்ளே, — சாவார் - இனி இறப்பவர்கள், — செத்தாரை - இறந்தவரை, — மூடி சுமந்து - வஸ்திரத்தினால் மூடித் தூக்கிக்கொண்டு, — தீ கொண்டுமூவர் - நமம் மூட்டுதற்குரிய நெருப்புக்கொள்ளியை எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள், — நன்றே காண் - இவ்வுண்மையை நன்றாய் யாராய்ந்துபார். எ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - நீ; பயனிலை - காண்.]

க - னை: பிணப்பறையை மும்முறை கொட்டுவதற்குள்ளே பிணம் விரைந்து சுடலைக்குக் கொண்டுபோகப்படுவதால் யாக்கை நிலையற்றதென்பது ஆராய்ந்தறியத்தக்கது.

When a man is dead the funeral drum is sounded thrice at intervals and with the third sounding the body of the dead is wound in a sheet and carried away for cremation by those who are to die. Is there any pleasure in such a life?

5. ப - ரை: கணம் கொண்டு - கூட்டங் கூடி, —சுற்றத்தார் கல் என்று அலற - உறவினர் கல்வென்னுமோசையோடு புலம்ப, —பிணம் கொண்டு - பிரேதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு, —காட்டு உய்ப்பார் கண்டும் - சுகொட்டுக்குக் கொண்டுபோவாரைப் பார்த்தும், —மணம் கொண்டு - விவாகஞ் செய்துகொண்டு, —ஈண்டு உண்டு உண்டு என்னும் - இவ்வுலகத்தில் பெரிய சுகமுண்டென்று சொல்லுகிற, —அறிவினான் - அறிவுள்ளவனைக் குறித்து, —டொண் டொண் டொண் என்னும் பறை - டொண் டொண் டொண் என்ன ஒலிக்கின்ற பிணப்பறையானது, —சாற்றும் - இவ்வாழ்க்கை இவ்வியல்புடைத்தென்று கூறும். எ - று. [எழுவாய் - பறை; பயனிலை - சாற்றும்.]

க - ரை: இறந்து பிணப்பறை யொலிப்பச் சுகொட்டிற் கொண்டுபோய் இடப்படுவாரைக் கண்டும் இவ்வுலகவாழ்க்கையில் சுகமுண்டென வெண்ணி மணஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அறிவிலாருடைய இயல்பைப்பற்றி அப்பிணப்பறையே காட்டிவிடும்.

The notes of the funeral drum appear to be words of advice to the fool who persists in thinking that there is pleasure in married life even after seeing corpses removed for cremation from the midst of wailing relations.

6. ப - ரை: தோல் பையுள் நின்ற - தோலாற் செய்த பையாகிய உடம்பிலிருந்து, —தொழில் அற செய்து - (தான் செய்ய விதித்த) தொழில்களைப் பூரணமாகச் செய்து, —ஊட்டும் கூத்தன் - அப்பயனைத் தன்னை அனுபவிக்கச் செய்கிற கூத்தனாகிய ஆன்மா, —பறப்பட்டக் கால் - (அந்த உடம்பைவிட்டு) வெளியே சென்றால், —நார்தொடுத்து ஈர்க்கில் என் - கயிற்றினூற் கட்டி இழுத்தாலென்ன, —நன்று ஆய்ந்து அடக்கில் என் - நன்றாகச் சுத்தஞ்செய்து அடக்கஞ் செய்தாலென்ன, —பார்த்த உழி பெய்யில் என் - கண்டவிடத்தில் இட்டால் என்ன, —பல்லோர் பழிக்கில் என் - பலரும் பழித்தால் என்ன, —(வரும் இழிவு யாதுமில்லை). எ - று. [(தோன்ற)எழுவாய் - பிறர்; பயனிலை - இழுத்தல் முதலியன; செயப்படுபொருள் - உடல்.]

க - னை: இறந்தபின் உடலை மேன்மைப்படுத்தினாலும் தாழ்மைப்படுத்தினாலும் யாதும் பேதமில்லை யாதலின், உடம்பு உயிரோடு கூடியிருக்கும்பொழுதே சற்கருமங்களைச் செய்யவேண்டும்.

When life departs from this body, what difference does it make, if the body is dragged about, or embalmed and burried carefully, or just thrown somewhere to be derided by all?

7. ப - னை: படு மழை மொக்குளில் - பெய்கின்ற மழைநீரினது குமிழிபோல், - பல்காலும் தோன்றி - பலமுறையும் உண்டாகி, - கெடும் இது - அழியுந் தன்மையுடையது, - ஓர் யாக்கை என்று எண்ணி - ஒருவகைப் பொருளாகிய தேகமென்று நினைத்து, - தடுமாற்றம் தீர்ப்போம் யாம் - மயக்கத்தை நாம் நீக்கிக்கொள்ளுவோம், - என்று உணரும் - என்று அறிந்துகொள்கின்ற, - திண் அறிவாளரை - திடமான ஞானமுள்ள பெரியோர்களை, - நீள் நிலத்தின் மேல் - பாந்த இத்தப் பூமியில், - நேர்ப்பார் யார் - ஒப்பவர் எவர் (ஒருவருமில்லை). எ - று. [எழுவாய் - நேர்ப்பார்; பயனிலை - யார்.]

க - னை: நீர்க்குமிழிபோல் நிலையற்ற உடம்பெடுத்துத் தடுமாறுவதை யொழிக்க முயலுவோர் பெரியோராவர்; நாமும் அங்ஙனம் முயலவேண்டும்.

There is no equal on earth to the wise man who, finding that this body is comparable only to the bubbles which appear and disappear in rain water; seeks the righteous path which would deliver him from the throes of birth and death.

8. ப - னை: யாக்கையை யாப்பு உடைத்தா பெற்றவர் - உடம்பை உறுதியுடையதாக அடைந்தவர், - தாம் பெற்ற யாக்கையால் - தாம் அடைந்துள்ள தேகத்தினால், - ஆய பயன் கொள்க - ஆகத்தக்க நன்மைகளைப் பெறக்கடவர், - யாக்கை - தேகமானது, - மலையாடு மஞ்சுபோல் தோன்றி - மலைமீது சஞ்சரிக்கின்ற முகில்போலக் காணப்பட்டு, - நிலையாது நீத்துவிடும் - நிலைபெறாமல் உயிரை ஒழித்து விடும். எ - று. [எழுவாய் - பெற்றவர்; பயனிலை - கொள்க; செய்யப்படுபொருள் - பயன்.]

க - னை: மலைமீது தோன்றி மறையும் முகில்போல உடம்பு நிலையற்றதாதலால் இம்மானுட யாக்கையால் அடையக்கூடிய பயன்களை யாம் இறந்தொழியமுன்னர்ச் செய்யவேண்டும்.

Let those who are fortunate in having got a strong and healthy body try to make proper use of it and realize the good it is capable of yielding; for the body, like mist on a mountain top is liable to disintegrate and disappear in a moment.

9. ப - ரை: இன்னினியே - இப்பொழுதே, — நின்றான் - ஒரு வன் நின்றான், — இருந்தான் - பின்பு இருந்தான், — கிடந்தான் - பின்படுத்துக் கிடந்தான், — தன் கேள் அலற சென்றான் - தன் சுற்றத்தவர் அலறிப் புலம்ப இறந்துபோனான், — எனப்படுதலால் - என்று உலகத்திலே சொல்லப்படுதலால், — புல் நுனிமேல் நீர்போல் - புல்லின் நுனியிலிருக்கிற பனித்துளியைப்போல, — நிலையாமை என்று எண்ணி - இந்த உடம்பு நிலைபெறாத தன்மையடையது என்று நினைத்து, — இன்னினியே - உடனே, — அறவினை செய்க - தருமமான கருமங்களைச் செய்யக்கடவர். எ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - நீங்கள்; பயனிலை - செய்யக்கடவீர்; செயப்படுபொருள் - அறவினை.]

க - ரை: இந்த உடம்பின் நிலையாமையை நோக்கி எவரும் தருமத்தைச் செய்யவேண்டும்.

You have often heard that a man had just stood there, sat there, or lay down there, and the next moment was dead and gone from his wailing family. Therefore realize, that this body is as unstable as the dewdrop on a blade of grass, and do charities.

10. ப - ரை: மாந்தர்கள் - மனிதர்கள், — கேளாதே வந்து - (வாலாமாவென்று) கேளாமல் (தாமாகவே) வந்து, — கிளைகளாய் இல்தோன்றி - உறவினராய் ஒருவர் குடியிற் பிறந்து, — வாளாதே - சொல்லாமலே, — சேக்கை மான் ஒழிய - தானிருந்த கூட்டை மாத்திலே விட்டு, — சேண் நீங்கு புள் போல - தூரத்தே பறந்து செல்லுகின்ற பறவையைப்போல, — தமார்க்கு - தம்மவர்களுக்கு, — யாக்கை ஒழிய நீத்து - உடம்பை விட்டுவிட்டு, — வாளாதே போவார் - சொல்லாமலே போவார். எ - று. [எழுவாய் - மாந்தர்கள்; பயனிலை - போவார்கள்.]

க - ரை: தன்னுடைய இஷ்டப்படி வந்து ஒருமரத்திற் கூடு கட்டிச் சிலகாலம் அதில் வசித்துப் பின்னர் அக்கூட்டை மாத்திற் றானே விடுத்து நீங்கும் பறவையைப்போல மனிதர்கள் மனைவாழ்க்கையிற் பிறந்து சிலகாலஞ் சஞ்சரித்துத் தங்களுடைய உறவின்முறையாரிடம் விடுத்து இறந்துபோவார்கள்.

A bird from afar comes and builds its nest on a tree. In a while without any notice to the tree it is gone and the nest is left to the tree. Like that a soul is born into a family and for a time lives together as a member. Then without any notice the soul departs leaving the body to the relatives.

4-ம் அதிகாரம். அறன் வலியறுத்தல்.

1. ப - ரை: மேல் தவத்தால் - முற்பிறப்பிற் செய்த தவங்காரணமாக, — தவம் செய்யாதார் - இப்பிறப்பிற் தவஞ்செய்யாதவர்கள், — அகத்தாரே வாழ்வார் என்று - இல்லறத்திலுள்ளவர்களே நன்கு வாழ்பவர்களென்றெண்ணி, — அண்ணாந்து நோக்கி - தலைமீறிந்து யார்த்து, — தாம் புகப் பெரூர் - தாமுள்ளே போக முடியாதவர்களாகி, — புறங்கடை பற்றி - தலைவாயிலை யிடமாகக் கொண்டு, — மிக வருந்தி இருப்பர் - மிகவும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார். எ - று. [எழுவாய் - தவஞ்செய்யாதார்; பயனிலை - இருப்பர்.]

க - ரை: முற்பிறப்பிற் தவஞ்செய்யாதார் இப்பிறப்பில் இவ்வாழ்க்கையாரே வாழ்பவர்களென்றெண்ணி உள்ளே துழைய முடியாத வராய்த் தலைவாயிலை யிடமாகக்கொண்டு துன்பத்தோடு நிற்பர்.

Some are vain about the riches they have inherited as a result of the good they did in the past, and do not earn for the life to come. Such will deem married life of great import and finding their desires thwarted, will ever remain on the threshold much dejected.

2. ப - ரை: ஆ ஆ - ஐயையோ, — நாம் ஆக்கம் நசைஇ - நாம் பொருளை விரும்பி, — அறம் மறந்து - தருமம் (செய்வதை) மறந்து, — போவாம் நாம் என்னு - நாமிறந்துபோவோமென்ன நினைவாத, — புலை நெஞ்சே - அற்ப தன்மையுள்ள மனமே, — ஓவாது நின்று - இடைவிடாது நின்று, — உருற்றி வாழ்தி எனினும் - பல முயற்சிகளைச் செய்து வாழ்கின்றயானாலும், — நின் வாழ்நாள் சென்றன - உன்னுடைய ஆயுள் நாட்கள் கழிந்தன, — செய்வது உரை - இனிச் செய்வதென்னவென்பதைச் சொல்லு. எ - று. [எழுவாய் - நீ; பயனிலை - உரை; செயப்படுபொருள் - செய்வது.]

க - ரை: மனமே தருமஞ் செய்தலின்றி இடைவிடாது பல முயற்சிகளைச் செய்து வாழ்கின்றயானாலும் உன்னுடைய ஆயுள் கழிந்தது; இனி என்செய்யப்போகின்றனை சொல்.

O low Mind! you think you can prosper indefinitely. You forget deeds of charity, you desire worldly riches and never think you would die. Even if you do get a steady and long life, you would waste it. Say! what do you intend doing next?

3. ப - ரை: பேதை - அறிவில்லாதவன், - வினைப்பயன் வந்தக் கால் - தீவினைப்பயன் வந்தவிடத்து, - வெய்ய உயிரா - பெரிதும் நெட்டுயிர்த்து, - மனத்தில் அழியும் - மனசில் வருந்துவான், - அதனை நினைத்து - அத்தீவினைப்பயனை நினைத்து, - தொல்லை அது என்று - முற்பிறப்பிற் செய்த வினையால் நேர்ந்ததென்று, - உணர்வாரே - அறிபவர்களே, - தடுமாற்றத்து எல்லை - துக்கத்தினளவை, - இஃந்து ஒருவுவார் - விட்டு நீங்குவார்கள். எ - று. [எழுவாய் - பேதை; பயனிலை - அழியும். எழுவாய் - உணர்வார்; பயனிலை - ஒருவுவார்.]

க - ரை: அறிவில்லாதவர் துன்பம் வந்தவிடத்து இது பூர்வவினைப்பயனென் றெண்ணுது வருந்துவர். அறிவுடையோர் உண்மையை யுணர்ந்தவராதலின் வருந்தார்.

A fool in adverse circumstances will lose his confidence and end his days in sighs. The wise who are able to realize that adversity is the result of past misdeeds, will escape the cycle of birth.

4. ப - ரை: அரும் பெறல் யாக்கையை - பெறுதற்கரிய மானிடயாக்கையை, - பெற்ற பயத்தால் - அடைந்த பயனாக, - பெரும் பயனும் ஆற்ற கொள்க - பெரிய பயனாகிய தருமத்தை மிகவும் ஈட்டிக்கொள்க, - கரும்பு ஊர்ந்த சாறுபோல் - கரும்பிலிருந்து ஒழுகுகின்ற சாற்றைப்போல, - பின் சாலவும் உதவி - அத்தருமம் பின்னுக்கு மிகவும் நன்மையாகி, - உடம்பு - இத்தேகமானது, - அதன் கோதுபோல் - அதனுடைய கோதைப்போல, - போகும் - பயனற்றுப் போய்விடும். எ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - நீங்கள்; பயனிலை - கொள்க; செயப்படுபொருள் - பயன்.]

க - ரை: பெறுதற்கரிய மானிடயாக்கையை யெடுத்த நாம் தருமத்தைச் செய்தல்வேண்டும். தருமம் கருப்பஞ்சாறுபோலவும் தேகம் அதன் கோதுபோலவுமாகும்.

With the help of the former good that gave you this rare (in cosmic evolution) human form, try and realize its highest benefit. The sugar-cane yields sweet

juice, so the body also yields good actions for future benefit and is discarded like the refuse of the cane.

5. ப - ரை: கரும்பு ஆட்டி - கரும்பை ஆலயிலாட்டி, —கட்டி சிறுகாலை கொண்டார் - அச்சாற்றினாலாகிய வெல்லக்கட்டியைச் சிறிது நேரத்திற் பெற்றுக்கொண்டவர்கள், — தரும்பு எழுந்து வேங்கால் - அக்கோது தீயிலே யெழுந்து வேகும்போது, — ஆண்டு துயர் உழுவார் - அக்கோது எரிதலையிட்டு அச்சமயத்துத் துன்பப்படார், — வருந்தி - (அதுபோல) பிரயாசையற்று, — உடம்பின் பயன் கொண்டார் - இத் தேகத்தின் பயனாகிய தருமத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள், — கூற்றம் வருங்கால் - யமன் வரும்பொழுது, — பரிவதிலர் - துன்பமடைதலில்லையாவர். எ - று. [எழுவாய் - பயன்கொண்டார்; பயனிலை - பரிவதிலர்.

க - ரை: கருப்பஞ் சாற்றிலிருந்து சர்க்கரையைப் பெற்றுக் கொண்டவர் அதன் கோது எரியும்போது துயருறுதவாறுபோல, முந்தியே தருமஞ்செய்தவர்கள் மரணம் வரும்பொழுது அஞ்சமாட்டார்கள்.

When the juice has been extracted and the candy made no one feels sorry to burn the refuse of the sugar-cane. Similarly those, who have extracted the lasting good this body is capable of yielding, will not feel sorry to lose it when Death deprives them of it.

6. ப - ரை: இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் - இன்றைக்கோ அன்றைக்கோ என்றைக்கோ, — என்னோது - என்று சிந்தியாது, — கூற்றம் - யமன், — பின்றையே நின்றது என்று எண்ணி - பின்புறத்திலே நிற்கின்றான் என்று நினைத்து, — தீயவை ஒருவுமின் - தீமையான கருமங்களை நீக்கிவிடுங்கள், — ஒல்லும் வகையால் - இயன்ற அளவுக்கு, — மாண்டார் அறம் மருவுமின் - பெரியோருடைய தருமத்தை அடையுங்கள் (செய்யுங்கள்). எ - று. [(தோன்ற)எழுவாய் - நீங்கள்; பயனிலை - ஒருவுமின்; செயப்படுபொருள் - தீயவை. (தோன்ற)எழுவாய் - நீங்கள்; பயனிலை - மருவுமின்; செயப்படுபொருள் - அறம்.]

க - ரை: நமது ஆயுள் நிலையற்றதென்பதைச் சிந்தித்துப் பாவங்களை யொழித்துப் புண்ணியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

Debate not when Death would come now or later but imagine that it is just behind you and eschew actions which the wise say are sinful and follow the righteous path they prescribe.

7. ப - ரை: மக்களால் ஆய பெரும் பயனும் - மனிதரினாலே செய்யத்தக்க பெரிய நன்மைகளும்,—ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடத்து,— எத்துணையும் ஆற்ற பல ஆனால் - எவ்வளவினும் மிகவும் பலவாயிருந்தால்,—தொக்க - பொருந்திய,—உடம்பிற்கே - (நம்முடைய) உடம்புக்காகவே,—ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது - நற்கருமங்களைச் செய்து நடவாமல்,—உம்பர் கிடந்து - சுவர்க்கத்திலேயிருந்து,—உண்ண பண்ணபடும் - (பலவகைப்) போகங்களை அனுபவிக்கும்படி தருமத்தைச் செய்தல்வேண்டும். எ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - நீங்கள்; பயனிலை - பண்ணப்படும்; செய்யப்படுபொருள் - அறங்கள்.]

க - ரை: மனுஷர்கள் மேலுலகத்திலிருந்து பலவகைப் போகங்களை அனுபவிக்கும்படி தருமத்தைச் செய்தல்வேண்டும்.

Of the great good that man is capable of realizing even the least action appears on analysis to be varied in character. It is proper to do actions which will earn him eternal bliss rather than to satiate the requirements of the body.

8. ப - ரை: உறக்கும் துணையது ஓர் ஆலம் வித்து - நகத்தினூற் கிள்ளியெடுக்கவேண்டிய அத்துணைச் சிறியதாகிய ஒரு ஆலமாதின் விதை,—ஈண்டி - முளைத்து மரமாகி வளர்ந்து கிளைத்து,—இறப்பரிழல் பயந்து ஆங்கு - அதிக நிழலை யுதவினூற் போல,—அறப்பயனும் - தருமத்தின் பலனும்,—சிறிது ஆயினும் - அற்பமானாலும்,—தக்காரகை பட்டக்கால் - சற்பாத்திரருடைய கையிற் சேர்ந்தால்,—வான் சிறிதா போர்த்து விடும் - ஆகாயமும் சிறிதாகத் தோற்றும்படி மறைத்துவிடும். எ - று. [எழுவாய் - அறப்பயன்; பயனிலை - போர்த்து விடும்.]

க - ரை: நுண்ணிய ஆலம்வித்தானது முளைத்து வளர்ந்து மரமாகி அதிக நிழலைக் கொடுப்பதுபோல, சற்பாத்திரர் கைப்பட்ட தருமமானது அற்பமாயினும் அதன் பலன் அதிகமாகும்.

The tiny Banyan seed produces the tree which eclipses all others in giving shelter. Even so one little charitable deed when done worthily will bring good greater than the vault of heaven.

9. ப - ரை: வைகலும் - நாள்தோறும்,—வைகல் - நாட்கழிதலை,—தம் வாழ்நாள் மேல் - தமது ஆயுளில்,—வைகுதல் வைத்து - செல்வதாக மதித்து,—வைகலை உணராதார் - நாட்கள் கழிவதை யறி

யாதவர்கள்,—வைகலும் - தினந்தோறும்,—வைகல் வரக் கண்டும் - நாட்கழிவு நிகழ்வதைப் பார்த்தும்,—அஃது உணரார் - அதனை உள்ளபடியறியாதவராகி,—வைகலும் - தினந்தோறும்,— வைகலை - வாழ்நாள் கழிவதை,—வைகுமென்று - இருக்கின்றதென நினைத்து,—இன்பு உறுவர் - மகிழ்ச்சியடைவர். எ - று. [எழுவாய் - உணராதார்; பயனிலை இன்புறுவர்.]

க - ரை: அறிவில்லாதவர்கள் தினந்தோறுந் தங்கள் வாழ்நாள் குறைந்துபோகின்றதென்பதை யெண்ணாமல் மகிழ்ச்சியுறுகின்றனர். அங்ஙனஞ் செய்தலை யொழித்து மறுமைக்காகிய நற்குணங்களை இப்பொழுதே செய்யவேண்டும்.

Though people see days slipping by, they do not feel that these passing days are diminishing their span of life; and instead of feeling sorry for a wasted day they are happy that they have passed a day fairly.

10. ப - ரை: ஈனத்தால் ஊட்டியக்கண்ணும் - இழிவாக இரந்து ஊட்டியவிடத்தும்,—இவ்வுடம்பு - இந்தத் தேகமானது,— உறுதி சேர்த்து - உறுதியை அடைந்து,—நீட்டித்து நிற்கும் எனின் - நீடித்தகாலத்துக்கு நிலைபெற்று நிற்குமானால்,—மான அரும் கலம் நீக்கி - மானமென்னும் அரிய ஆபரணத்தை யகற்றி,—இரவு என்னும் - இரத்தலென்று சொல்லப்படுகிற,—ஈன இளிவினால் - குற்றத்தைத் தருகின்ற அவமானத்தினால்,—வாழ்வேன் - வாழுவேன். எ - று. [(தோன்ற)எழுவாய் - யான்; பயனிலை - வாழ்வேன். மன் - ஒழியிசை.]

க - ரை: இவ்வுடம்பு உறுதிபெற்று நிலைநிற்குமாயின் இதன்பொருட்டு மானத்தைவிடுத்து இரந்தாயினும் இதற்கூட்டி வாழ்வேன்; அங்ஙனமில்லையாதலின் இதனை வளர்ப்பதையொழித்து ஆன்மலாபத்துக்குரிய நற்கருமங்களைச் செய்யவேண்டும்.

If I can be sure of the steadfastness and longevity of this body even when I feed it by begging; then will I give up dignity and honour and take to low and mean begging.

5-ம் அதிகாரம். தூய்தன்மை.

[தூய்து அன்மை: மானுடயாச்சுகையின் சுத்தமின்மையைச் சால்லுதலாம்.]

1. ப - ரை: யாக்கைக்கு - உடம்பிற்கு,— ஓர் ஈ சிறகு அன்னது - ஒரு ஈயினது செட்டையை யொப்பதாகிய,—ஓர் தோல் அறினும் - ஒரு அற்பமான தோல் அறுந்தாலும்,—காக்கை கடிவது ஓர் கோல் வேண்டுமே - காகத்தைத் தூர்த்துதற்காகிய ஓர் தடி வேண்டுமல்லவா (ஆதலால்),—மா கேழ் மடம் நல்லாய் என்று - அழகையும் ஒளியையும் இளமைப்பருவத்தையுமுடைய பெண்ணேயென்று,—அரற்றும் - காதலுற்றார் பிதற்றுகின்ற,—நொய்யது ஓர் புக்கில்லை - அற்பமானதாகிய ஒரு உடம்பை,—சான்றவர் நோக்கார் - அறிவுடையோர் பொருட்படுத்தார். எ - று. [எழுவாய் - சான்றவர்; பயனிலை - நோக்கார்; செயப்படுபொருள் - புக்கில்.]

க - ரை: காழுகர்கள் வியக்கின்ற பெண்களின் தேகத்தை அறிவுடையோர் பொருட்படுத்தார்.

This body is such that one would need stick to scare away crows, when even a small piece of skin as big as a fly's wing gets torn off. Would those lusty ones who go into raptures over a youthful and beautiful woman, wish such a body for their habitat?

2. ப - ரை: தோல் போர்வை - தோலாகிய போர்வையை,—மேலும் - புறத்தேயும்,—பல துளையாய் - பல துவாரங்களையுமுடைய தாய்,—பொய் மறைக்கும்-அசுத்தங்களை மறைக்கின்ற,—மீ போர்வை - மேற்போர்வையினால்,—மாட்சித்து - மாட்சிமையுடையது,—உடம்பு - இந்தத் தேகம்,—ஆனால் - அப்படியிருத்தலால்,—மீ போர்வை - மேற்போர்வையானது,—பொய் மறையா - அசுத்தங்களை மறைத்திருப்ப,—காமம் புகலாது - ஆசை கொள்ளாது,—அதனை - அவ்வுடம்பை,—பைமறியா பார்க்கப்படும் - பையைப்போல உட்பக்கம் வெளிப்பக்கமாகும்படி மாற்றியதாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். எ - று. [(தோன்றா)எழுவாய் - நீ; பயனிலை - பார்க்கப்படும்; செயப்படுபொருள் - உடம்பு.]

க - ரை: மாதர்களின் தேக அழகைக் கண்டு காதல்கொள்ளுங் காழுகர் உடம்பினகத்தேயுள்ள அசுத்தத்தை உற்றுநோக்குவரேல் ஒரு போதும் அபேகைகொள்ளார்கள்.

This body is made to look desirable by the covering of porous skin which screens from view the revulsive matter inside. One should not desire such a thing but judge it by imagining its inner nature.

3. ப - ரை: பெரியோர் - அறிஞர்கள், — எக்காலும் - எப்போதும், — உண்டிவினையுள் - உண்ணுந்தொழிலினால், — உறைக்கும் என - தூர்நாற்றம் வீசுமென்று, — கண்டு கைவிட்ட - அறிந்து அகற்றிவிட்ட, — மயல் - மயக்கத்தைத் தருகின்ற உடம்பினசுத்தங்கள், — தக்கோலத்தின்று - தாம்பூலம் முதலிய வாசனைத்திரவியங்களை யருந்தி, — தலைநிறைய பூ சூடி - தலையின்மீது மலரை யணிந்து, — பொய் கோலம் செய்ய - பொய்யான அலங்காரத்தைச் செய்வதனால், — ஒழியுமே - அத்தூர்நாற்றம் நீங்கிவிடுமா? (நீங்காது.) எ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - மலம்; பயனிலை - ஒழியுமே.]

க - ரை: வாசனாதிரவியங்களை யருந்திச் சுகந்த புஷ்பங்களைச் சூடித் தம்மை யலங்கரித்தலினாலே மாதர்களின் அகத்துள்ள அசுத்தம் நீங்காது.

The wise realized that this body would, under whatever conditions emanate malodours as a result of the food eaten, and hence renounced it. What is the good of chewing aromatic herbs or bedecking the head with fragrant flowers: will these counteract the native malodours?

4. ப - ரை: உள் நீர் களைந்தக்கால் - உள்ளேயிருக்கிற நீரை நீக்கிவிட்டால், — நுங்கு சூன்றிட்ட அன்ன - நுங்கைத் தோண்டியெடுத்தாற் போலொத்த, — கண் நீர்மை கண்டு ஒழுக்குவேன் - பெண்களுடைய கண்களின் தன்மையைப் பிரத்தியக்கமாகக்கண்டு நடக்கின்ற நான், — தெண் நீர் குவளை - தெளிவான நீரிலுள்ள குவளைமலர், — பொரு கயல் - மாறுபடுகின்ற கயன்மற்சம், — வேல் - வேற்படை, — என்று - என்னுமிவைகளை யொக்குமென்று கூறி, — கண் இல் புன்மாக்கள் - அகக்கண்ணில்லாத கீழ்மக்கள், — கவற்ற - கவலையைத் தருதலினால், — விடுவேனோ - என் ஒழுக்கத்தை விடுவேனோ? (விடேன்.) எ - று. [எழுவாய் - யான்; பயனிலை - விடுவேனோ.]

க - ரை: உள்ளேயுள்ள நீரை யகற்றிவிட்டால் தோண்டப்பட்ட நுங்குக்கண்களை நிகர்க்கும் பெண்களுடைய கண்களைக் காழகர் குவளை யென்றும் வேலென்றும் கயலென்றும் சொல்வதினால் யான் மயங்கி என்னுடைய ஒழுக்கத்தை விடேன்.

When the inner fluids are removed the human eye resembles the scooped out hollows of the young palmyrah fruit. Knowing this I have determined

to renounce this world. Will I falter in my resolve when I hear fools, blind to the truth, comparing the eye of woman to the lily, the warring carp, or the bright javalin?

5. ப - னை: எல்லாரும் காண - எவரும் காணும்படி,—புறம் காடு உதிர்ந்து உக்க - சுடுகாட்டிலே உதிர்ந்து சிந்திக்கிடக்கின்ற,—பல் என்புகண்டு ஒழுக்குவேன் - பல்லாகிய எலும்புகளைப் பிரத்தியக்கமாகப் பார்த்து நடப்பேனாகிய யான்,—முறுவல் - அப்பற்களை,—முல்லை முகை என்று - முல்லை அரும்பென்றும்,—முத்து (என்று) - முத்தென்றும்,—இவை பிதற்றும் - இவைகளை உவமானமாகப் பிதற்றுகின்ற,—கல்லா புன் மாக்கள் - கற்காத கீழ்மக்கள்,—கவற்ற விடுவனே - என்னைக் கவலை யறச் செய்வதனால் என் ஒழுக்கத்தை விடுவேனே? (விடேன்.) எ - று. [எழுவாய் - யான்; பயனிலை - விடுவனே.]

க - னை: சுடுகாட்டின்கண்ணே உதிர்ந்து கிடக்கின்ற பற்களைக் கண்ட யான் அவற்றை அறிவில்லார் முல்லையரும்பென்றும் முத்தென்றும் கூறுவதனால் என்னொழுக்கத்தினின்றும் திரம்பேன்.

Teeth and bones lie scattered about on the cremation grounds patent to all. Seeing this I have determined to renounce this world. Will I falter in my resolve when I hear uneducated fools comparing woman's teeth to jasmine (mullai) buds, pearls and so forth?

6. ப - னை: குடரும் - குடலும்,—கொழுவும் - கொழுப்பும்,—குருதியும் - இரத்தமும்,—என்பும் - எலும்பும்,—தொடரும் நரம்பொடு - தேகத்திலே தொடர்பாகவுள்ள நரம்பும்,—தோலும் - தோலும்,—இடைஇடையே - இவைகளுக்கிடையில்,—வைத்த தடியும் - அமைக்கப்பட்ட தசையும்,—வழும்பும் - ரிணமும்,—ஆம் இவற்றுள் - ஆகிய இவைகளுள்,—ஈரங் கோதையாள் - சூளிர்ச்சிபொருந்திய மாலையையணிந்த பெண்ணானவள்,—எத்திறத்தாள் - எந்தப் பகுதியையுடையவள். எ - று. [எழுவாய் - கோதையாள்,—பயனிலை - எத்திறத்தாள்; மற்று - அசை.]

க - னை: பெண்களின் தேகமும் சூடல் கொழுப்பு இரத்தம் முதலிய அசுத்தமான பொருள்களால் ஆக்கப்பட்டிருப்ப, அவர்களின் வெளித்தோற்றத்தைக் கண்டு மயங்குவது எத்துணை அறியாமை.

The body is composed of entrails, blood, bones, connecting tendons, with here and there flesh and

fat interposed. Of what sort among these is this woman who wears fresh garlands?

7. ப - னை: ஊறி உவர்தக்க - (மலங்கள்) ஊறியமையினால் வெறுக்கத்தக்க, — ஒன்பது வாய்ப்புலனும் - நவத்துவாரமாகிய இந்திரியங்களும், — கோதி குழம்பு அலைக்கும் - அழுக்காகிய குழம்புகள் ததும் பப்பெற்ற, — சும்பத்தை - தேகமாகிய பொருளை, — பேதை - அறிவில்லாதவன், — மீ போர்த்த கருந் தோலால் - மேலே மூடியுள்ள பெரிய தோலினால், — கண் விளக்கப்பட்டு - கண்களுக்கு விளக்கம்பொருந்தி, — பெரும் தோளி - பெருத்த தோள்களையுடையவளே, — பெய்வளாய் - அணியப்பட்ட வளையல்களையுடையவளே, — என்னும் - என்று பாராட்டுவான். எ - று. [எழுவாய் - பேதை; பயனிலை - என்னும்; செயப்படு பொருள் - சும்பம்.]

க - னை: அகத்தே நவத்துவாரங்களிலும் பொருந்திய அழுக்குகள் ததும்பும் பெண்களின் தேகம் அழகிய தோலினுற் புறத்தே மறைக்கப்பட்டிருத்தலைக் கண்டு அறிவில்லாதவன் மயங்கி அவளைப் பலவாறு பாராட்டுவான்.

By the turmoil of the fluids of the body the nine major openings in it discharge ordure. The fool sees this body covered by all these various filthy excrements, but his sight being dimmed by the gloss of the skin admires woman's beautiful shoulders and bracelets.

8. ப - னை: பண்டம் அறியார் - உடம்பின் உண்மையான நிலைமையை அறியாது, — படுசார்தும் கோதையும் கொண்டு - தேகத்தின்மேற் பூசத்தக்க சந்தனத்தையும் (அணியத்தக்க) மாலையையும் தரித்துக்கொண்டு, — பாராட்டுவார் - அத்தேகத்தைப் பேணுபவர், — வன் கழுகுப் பெடை சேவல் - வலிய கழுகுப்பேடும் சேவலும், — முடைச் சாகாடு அச்ச இற்றுழி - துர்நாற்றம்வீசும் உடம்பாகிய பண்டியானது உயிராகிய அச்ச ஒடியப்பெற்றவிடத்து, — மண்டி - நெருங்கி, — பேர்த்திட்டுக் குத்தும் - புரட்டிக் கொத்துகின்ற தன்மையை, — கண்டிலர் கொல் - பார்த்திலர்போலும். [பார்த்திருப்பின் மயங்கார் என்றபடி.] எ - று. [எழுவாய் - பாராட்டுவார்; பயனிலை - கண்டிலர் கொல்.]

க - னை: இத்தேகமானது உயிர்நீங்கிப் பிணமாய்க்கிடக்கும் போது, அதனைக் கழுகுகள் புரட்டிக்கொத்தியுண்ணக் கண்டிராத மூடர்களே சந்தனம் முதலிய சுகந்தவஸ்துவினாலும் மலர்மாலையாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட உடம்பைப் பாராட்டுவார்.

When this body is bereft of life male and female vultures approach and tear it away piece-meal. Those who do not understand this take great pains in smearing it with sandal paste and decking it with garlands. Have not these people seen the final disposal of these bodies?

9. ப - ளை: கழிந்தார் இடு தலை - சுடுகாட்டிலே இடப்பட்ட இறந்தவர்களுடைய தலையை, —கண்டார் - பார்த்தவர்களுடைய, — நெஞ்சு உட்க - மனம் அஞ்சும்படி, —குழிந்து ஆழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி - மிகவும் ஆழ்ந்திருக்கின்ற கண்களையுடையனவாகக் காணப் பட்டு, —ஒழிந்தாரை - உயிரோடிருப்பவர்களை, —போற்றி நெறி நின் மின் - பேணி நல்வழியிலே ஒழுக்குங்கள், —இதன் பண்பு - இவ்வுடம்பி னியல்பு, —இற்று என்று - இத்தன்மையானதென்று, —சால சிரித்து சாற்றுங்கொல் - மிகவுஞ் சிரித்துச் சொல்வனபோலும். எ - று. [எழுவாய் - தலை; பயனிலை - சாற்றும்.]

க - ளை: சுடலையிற் கிடக்கின்ற கங்காளங்கள் உட்குழிந்த கண்ணின் துவாரத்தோடும் இளித்த பற்களோடும் காணப்படுதல் எதுபோலிருக்குமெனில் இந்த உடம்பை நம்பி வீண்காலம்போக்காமல் நல்வழியிலே நடவுந்நொன்று சிரித்துப் பிறருக்குப் போதிக்கின்ற தன்மைபோலிருக்கும்.

The skulls of the dead with their fearful eye-sockets strike terror into those who look at them and seem to grin and preach a sermon to surviving men—viz: You people! Look at us and take heed, walk in the path of righteousness, for you also one day be reduced to this state.

10. ப - ளை: உயிர் போயார் வெண் தலை - இறந்தவர்களுடைய வெண்மையான தலையெலும்புகள், —உட்க சிரித்து - பார்த்தவர்களுஞ் சும்படி நகைத்து, —செம்மாப்பவரை - இவ்வாழ்க்கையிலிறுமாந்திருப்ப வர்களுக்கு, —செயிர் தீர்க்கும் - இறுமாப்பாகிய குற்றத்தை நீக்கும், —செயிர் தீர்ந்தார் - குற்றமற்றவர்கள், —கண்டு - (இத்தலையைப்) பார்த்து, —இதன் வண்ணம் இற்று - இதனுடைய இயல்பு இப்படிப்பட்டது, —என்பதனால் - என்று எண்ணுவதனால், —தம்மை ஓர் பண்டத்துள் வைப்பதிலர் - தங்களை ஓர் பொருளாக வையார்கள். எ - று. [எழுவாய் - தலைகள்; பயனிலை - தீர்க்கும்; செயப்படுபொருள் - செயிர். எழுவாய் - செயிர் தீர்ந்தார்; பயனிலை - வைப்பதிலர்; செயப்படுபொருள் - தாம்.]

க - ரை: இறந்தவர்களுடைய தலையெலும்புகள் இவ்வாழ்க்கையில் இறுமாந்திருப்பாரை அச்சுறுத்தி அவர் குற்றத்தை நீக்கும்; அறிவுடையோர் அவ்வென்புகளின் நிலைமையைக் கண்டு தம்மைப் பொருட்படுத்தார்.

The bare skulls of the dead grin and terrify those who immured in worldly life and clear them of their folly. Those who have renounced such life know what befalls the body in the end and do not attach any great moment to it.

6-ம் அதிகாரம். துறவு.

1. ப - ரை: விளக்கு புக - தீபமானது ஒரிடத்திற் கொண்டு போகப்பட,—இருள் மாய்ந்து ஆங்கு - அவ்விடத்திலுள்ள இருள் நீங்குவதுபோல,—ஒருவன் தவத்தின் முன் - ஒருவன் செய்த தவத்தின் முன்னிலையில்,—பாவம் நில்லாது - பாவம் நிற்கமாட்டாது,—விளக்கு நெய் தேய் விடத்து - விளக்கிலே இடப்பட்ட நெய்யானது. குறைந்த சமையத்து,—இருள் சென்று மாய்ந்து ஆங்கு - இருள் போய்ப் பரவுவதுபோல,—நல்வினை தீர்விடத்து - புண்ணியமான கருமங்கள் நீங்கிய விடத்தில்,—தீது நிற்கும் - பாவச்செயல் மேற்பட்டு நிற்கும். எ - று. [எழுவாய் - பாவம்; பயனிலை - நில்லாது. எழுவாய் - தீது; பயனிலை - நிற்கும்.]

க - ரை: தீபத்தைக் கண்டவிடத்தே இருள் நீங்குவதுபோல, ஒருவன் செய்த தவத்தின் முன்னிலையில் பாவம் நில்லாதகன்றுவிடும்; தீபத்தில் நெய் குறைந்தவிடத்து அது அவிந்தொழிய இருள் மூடிக் கொள்வதுபோல ஒருவன் புண்ணியங் குறைந்தவிடத்துப் பாவந் தலைப்படும்.

Darkness disappears when a light is introduced: similarly sin cannot exist in the presence of austerity. When a lamp runs short of oil the light gradually fades out and darkness supervenes: similarly when good deeds cease sinful ones predominate.

2. ப - ரை: தலையாயர் - பெரியோர்கள்,—நிலையாமை நோய் மூப்பு சாக்காடு என்று எண்ணி - (செல்வம், இளமை என்னுமிவைகள்) நிலையற்றனவென்றும், பிணியும், விருத்தாப்பியமும், மரணமும் தவறாது நிகழ்வனவென்றுஞ் சிந்தித்து,—தம் கருமம் செய்வார் - தங்கள் கருமமாகிய தவத்தைச் செய்வார்கள்,—தொலைவு இல்லா - அழி

வில்லாத, —சத்தமும் சோதிடமும் - இலக்கணநூலும் சோதிட
நூலும், —என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றை, —பிதற்
றும் - ஓயாது படிக்கின்ற, —பித்தரில் பேதையார் இல் - பைத்தியம்
பிடித்தவர்கள் போல அறிவற்றவர்கள் எவரும் இல்லை. எ - று. [எழு
வாய் - தலையாயார்; பயனிலை - செய்வர்; செயப்படுபொருள் - கருமம்.
எழுவாய் - பேதையார்; பயனிலை - இல்.]

க - ரை: அறிவுடையோர் செல்வம் இளமை முதலியன நிலையற்
றன என்பதையும், பிணி, மூப்பு, சாக்காடு என்னுமிவை தப்பாது நிகழ்
வன என்பதையு முணர்ந்து, துறவுபூண்டொழுதுவர். அறிவிலார் இல
க்கணம் சோதிடம் முதலிய கருவிநூல்களை ஓயாது கற்று வீணை
காலங்கழிப்பர்.

Knowing that this body is subject to change, disease, aging and death, the wise do what is good for them. No one will be more foolish than those who spend their time in jabbering about such subjects as grammar and astrology.

3. ப - ரை: இல்லம் - இல்லறம், —இளமை - இளமைப்பரு
வம், —எழில் வனப்பு - பேரழகு, —மீக்கூற்றம் - செல்வாக்கு, —செல்
வம் - செல்வம், —வலி - வலிமை, —என்று இவை எல்லாம் - என்று
சொல்லப்படுகின்ற இவையெல்லாம், —நிலையாமை மெல்ல கண்டு -
நிலைத்திருக்காமையைக் காலகதியில் கண்டு, —தலையாயார் - மேலோர், —
தாம் உய்யக்கொண்டு - தாம் கடைத்தேறவேண்டுமென்னு மெண்ணங்
கொண்டு, —நெடியார் துறப்பர் - காலத்தை நீடிக்காதவராகி (காலதாம
தஞ்செய்யாதவராய்) துறவறத்தைக் கைக்கொள்வர். எ - று. [எழு
வாய் - தலையாயார்; பயனிலை - துறப்பர்.]

க - ரை: அறிவுடையோர் இவ்வாழ்க்கை, இளமை, அழகு, செல்
வாக்கு, செல்வம், வலிமை என்னுமிவையெல்லாம் நிலையற்றனவென்
பதை உணர்ந்து காலதாமதமின்றித் துறவறத்தைக் கைக்கொள்வர்.

The wise, considering the unstable nature of domestic life, youth, beauty, wealth, strength and similar things, renounced this world in order to reach their goal.

4. ப - ரை: ஏழையார் - அறிவில்லாதவர்கள், —பலநாள் துன்ப
முழந்தும் - பல தினம் துக்கத்தை அனுபவித்தும், —ஒருநாளே யின்
பமே காமுறுவர் - ஒருதினத்திற் கிடைக்கும் அற்பசுகத்தையே விரும்
புவார்கள், —ஆன்று அமைந்தார் - அறிவுடையோர், —இன்பம் இடை

தெரிந்து - சுகமானது பலதுன்பங்கட்கிடையே அரிதில் வருவதைக் கண்டு,—இன்னாமை நோக்கி - அதனால் வரும் துன்பத்தினை உணர்ந்து,— மனை ஆறு அடைவு ஒழிந்தார் - இவ்வொழுக்கத்தில் சேருதலினின்றும் நீங்கினார். எ - று. [எழுவாய் - ஏழையர்; பயனிலை - காழறுவர்; செயப்படுபொருள் - இன்பம். எழுவாய் - ஆன்றமைந்தார்; பயனிலை - ஒழிந்தார்; செயப்படுபொருள் - அடைவு.]

க - ரை: அறிவிலார் பலநாட்களாகத் துன்பத்தை யனுபவித்து ஒருநாள் வரும் அற்ப இன்பத்தை விரும்புவர்; பெரியோர் அற்பசுகம் பலதுன்பங்களுக்கிடையே அரிதில் வருமெனவும், அங்ஙனம் வரும் சுகமும் துன்பத்திற்கேதுவாமெனவும் உணர்ந்து துறவறத்தைக் கடைப்பிடிப்பர்.

The foolish, in spite of prolonged sufferings will long for the fleeting pleasures of married life. The wise, having weighed the changing nature of these pleasures against their attendant evils, renounced such life.

5. ப - ரை: இளமையும் - இளமைப்பருவமும்,—கொள்ளை கழிந்தன்று - யாதும் பயனின்றி வீணை கழிந்துவிட்டது,—இன்னே - இப்பொழுதே,—பிணியொடு மூப்பும் வருமால் - நோயும் விருத்தாப்பியமும் வந்துசேரும் ஆதலால்,—துணிவு ஒன்றி - ஒரு நிச்சயத்தைப் பற்றி,—என்னொடு சூழாது - செய்வதின்தென்பதை என்னுடையோசியாமல்,—எழு நெஞ்சே - புலன்வழியே செல்லுகின்ற மனமே,—நமக்கு நல் நெறி சேரப் போதியோ - (அங்ஙனம் செல்லுதலையொழித்து) நமக்கு நல்லவழியானது சேரும்படி செல்லுகின்றனையா. எ - று. [(தோன்ற)எழுவாய் - நீ; பயனிலை - போதியோ.]

க - ரை: இளமைப்பருவம் வீணைகழிந்துவிடப் பிணி மூப்புச் சாக்காடு சமீபிக்கின்றனவாதலின் மனமே பஞ்சப்புலன்கள்வழியே செல்வதையொழித்து நல்வழியிற் செல்வதற்குத் துணைபுரிவையா.

My youth has been expended in vain, old age and disease will overtake me now: O venturesome mind! will thou not co-operate with me in finding the righteous path of renunciation?

6. ப - ரை: மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பேறு இல் எனினும் - மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களும் புத்திரப்பேறும் மனையாளிடத்து இல்லையாயினும்,—பூண்டான் - மணஞ்செய்துகொண்டவன்,—கழித்தற்கு அருமையால் - தன் மனையாளை நீக்குதற்கு முடியாமையி

னாலே,—பூண்ட மிடியென்னுங் காரணத்தின் - தானடைந்த வருத்த மென்கிற காரணம்பற்றி,—மேல் முறைக்கண்ணே - மேலாகிய கிரமப் படி,—கற்றறிந்தார் - நூல்களைக் கற்று அவற்றை உள்ளவாரே உணர்ந்தவர்கள்,—கடி என்ரார் - விவாகஞ்செய்வதை ஒழி என்று கூறினார்கள். எ - று. [எழுவாய் - கற்றறிந்தார்; பயனிலை - கடியென்ரார்.]

க - ரை: தன்மனையாளிடத்து மேலான குணமும் புத்திரபாக்கியமும் இல்லாதொழியினும் அவளைக் கைவிடுதல் முடியாமையினால் அவ்வில்வாழ்க்கையாற் பல துன்பங்கள் நேருமென்றெண்ணிக் கல்வியறிவுடையோர் மணஞ்செய்தலை ஒழிந்தனர்.

It is difficult to abandon a wife even if she be barren, and devoid of good qualities: so the learned, taking into account the troubles of married life, gave marriage the name "Kadi" (i.e. a thing to be avoided) in their ancient works.

7. ப - ரை: ஊக்கி - முயற்சிசெய்து,—தாம் கொண்ட விரதங்கள் - தாம் கைக்கொண்டொழுதுகின்ற விரதங்கள்,—உள்ளுடைய முழுவதும் கெடும்படி,—தாக்கு அரு துன்பங்கள் - தாக்குதற்கரிய இடையூறுகள்,—தலைவந்தக்கால் - அதிகரித்தக்கால்,—நீக்கி நிறுஉம் உரவாரே - அந்த இடையூறுகளை விலக்கி விரதங்களை நிலைபெறச் செய்யும் வைராக்கிய முடையவர்களே,—நல்லொழுக்கம் காக்கும் திருவத்தார் - மேலான துறவொழுக்கங்களைக் காக்கத்தக்க சிறப்புடையவர். எ - று. [எழுவாய் - உரவோர்; பயனிலை - திருவத்தவர். (இது ஒருவிகற்ப இன்னிசைவெண்பா.)]

க - ரை: எவ்வகை இடையூறு வந்தவிடத்தும், அவற்றை நீக்கித் தாம் கைக்கொண்ட விரதங்களினின்றும் திறம்பாதவர்களே சிறந்த துறவிகளாவர்.

Those who can stem misfortunes and carry out their austerities unflinchingly in the face of unbearable troubles, are the only ones who can be called austere and righteous.

8. ப - ரை: தம்மை இகழ்ந்தமை - தங்களை நிந்தித்தமையை,—தாம் பொறுப்பதன்றி - தாங்கள் பொறுத்துக்கொள்வதோடமையாது,—மற்று - மேலும்,—எம்மை இகழ்ந்த வினைப்பயத்தால் - நம்மை நிந்தித்தமையாகிய தீச்செய்கையின் பயனாக, உம்மை - மறுமையில்,—எரிவாய் நிரயத்து - எரிகின்ற வாயையுடைய அக்கினிநாகத்திலே,—வீழ்வார்கொல் என்று - எம்மை நிந்தித்தவர்கள் வீழ்வார்களென்று,—

பரிவதும் - அவர் பொருட்டு இரங்குவதும்,—சான்றோர் கடன் - பெரியோருடைய கடனும். எ - று. [எழுவாய் - சான்றோர்; பயனிலை - கடன்.]

க - னை: பெரியோர் தம்மைப் பிறரிகழ்ந்தவழி தாமதனைப் பொறுப்பதோடு அமையாது தம்மை யிகழ்ந்தமையினால் அப்பிறர் மறுமையில் நாகத்துன்பத்தை அனுபவிப்பரேயென்று அவர்பொருட்டு இரங்குவர்.

The duty of the great is not only to forbear the wrongs of others, but also to pity such wrong doers for the suffering they have to undergo in hell for their wrongs.

9. ப - ரை: மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி - சரீரம், வாய், கண், மூக்கு, காது,—எனப் பேர்பெற்ற - என்று பேர்கொண்ட,—ஐவாய வேட்கை அவாவினை - ஐந்துவழிகளை யுடைய மிக்க அவாவினை,—கலங்காமல் காத்து - மனந்தடுமாறுதலின்றித் தம்மிடத்திற் சேராமல் தடுத்து,—கைவாய் உய்க்கும்-நல்லொழுக்கத்திற் செலுத்துகின்ற,—ஆற்றலுடையான் - திறமையையுடையவன்,—விலங்காது வீடுபெறும் - தவறாது மோகூத்தையடைவான். எ - று. [எழுவாய் - ஆற்றலுடையான்; பயனிலை - பெறும்; செயப்படுபொருள் - வீடு.]

க - னை: ஐம்பொறிகளையடக்கி நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தவன் தவறாது மோகூத்தையடைவன்.

He that can repress the desires that spring from the five senses (viz: touch, taste, sight, smell, hearing.) and conduct himself steadfastly along the path of austerity will without fail attain supreme bliss (Moksha.)

10. ப - ரை: ஏழையர் - அறிவில்லாதவர்கள்,—துன்பமே மீதூரகண்டும் - துக்கமே அதிகரித்தலை அனுபவத்திற் கண்டும்,—துறவு உள்ளார் - உலகப்பற்றை வெறுத்தலை விரும்பாதவராய்,—இன்பமே காமுறுவர் - இல்வாழ்க்கையால் வரும் சிற்றின்பத்தையே விரும்புவர்,—மேல் - மேலானவன்,—இன்பம் இசைதோறும் - இச்சிற்றின்பம் வாய்த்தகாலத்தும்,—அதன் இன்னொமை நோக்கி - அதனால் பின்னர் விளையுந் துன்பத்தைச் சிந்தித்து,—பசைதல் பரியாது - அதனிடத்து ஆசைப்படுதலை விரும்பான். எ - று. [எழுவாய் - ஏழையர்; பயனிலை - காமுறுவர்; செயப்படுபொருள் - இன்பம். எழுவாய் - மேல்; பயனிலை - பரியாது; செயப்படுபொருள் - பசைதல்.]

க - ரை: கீழ்மக்கள் சிற்றின்பத்தினால் வரும் துன்பத்தைக் கண்டும் துறவறத்தைக் கொள்ளாது இல்லறத்தையே விரும்புவர்; மேலானோன் சிற்றின்பம் தனக்கு வாய்த்தவிடத்தும் அதனால் பின்விளையுந் துன்பத்தை எண்ணி அதனை வெறுப்பன்.

Fools, though they see sufferings heaped on them will not renounce this world but will hanker after its pleasures. The wise, while in the enjoyment of pleasures will despise them. For they know that pleasures will bring pains in their wake.

7-ம் அதிகாரம். சீனமீன்மை.

1. ப - ரை: மதித்து இறப்பாரும் இறக்க - தம்மை மேன்மைப்படுத்தி ஒழுகுபவர்களு மொழுகுக,—மதியாது மிதித்து இறப்பாரும் இறக்க - மதிப்பின்றித் தம்மைக் கீழ்ப்படுத்தி ஒழுகுபவர்களு மொழுகுக,—ஈயும் - அற்ப செந்துவாகிய ஈயும்,—மிதித்து தலைமேல் ஏறி இருத்தலால் - தம் உடம்பில் மிதித்துத் தலையில் ஏறியிருப்பதனால்,—அஃது அறிவார் - அங்ஙனம் இருத்தலை அறிந்தவர்,—காயும் கதம் இன்மை நன்று - வருத்துகின்ற கோபமில்லாதிருப்பது நல்லது. எ - று. [எழுவாய் - கதமீன்மை; பயனிலை - நன்று.]

க - ரை: அற்ப செந்துவாகிய ஈ தம் தலைமீதேறியிருப்பதைக் கண்ட வழி அதனைப் பொறுத்திருப்போர் பிறர் தமக்கு யாதுங் குற்றஞ் செய்தவிடத்தும் அவர்மீது சினங்கொள்ளாமை நன்று.

Let those who honour us do so and let those who despise us also do so. The insignificant fly treads and rests on our heads and we are not angry with it. It is best not to be angry with any one.

2. ப - ரை: மண்டி - நெருங்கி,—அடி பெயராது - வைத்த அடியை எடாமல்,—ஆற்ற இழிவந்த போழ்தின் - மிகவும் அவமதிப்பு வந்தவிடத்தும்,—முடிகிற்கும் உள்ளத்தவர் - தாமெடுத்த கருமத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றும் ஆசையையுடையவர்,—தண்டா சிறப்பின் தம் இன்னுயிரை - குறையாத சிறப்பையுடைய தமது அரிய உயிரை,—தாங்காது - தரியாமல்,—கண்டுழி எல்லாம் துறப்பவோ - கண்டவிடத்தெல்லாம் விடுவார்களோ. (விடார் என்றபடி.) எ - று. [எழுவாய் - உள்ளத்தவர்; பயனிலை - துறப்பவோ.]

க - ரை: பேரவமானம் வந்தவிடத்தும் அதனைப் பாராட்டாது தாமெடுத்த கருமத்தை நிறைவேற்றும் இயல்பையுடையவர் பிறர் தம்மை இகழும்போதெல்லாம் சினங்கொள்ளாது சாந்தமாகவே யிருப்பர்.

Those who have the courage, to stand without faltering in their austerity and if necessary die when a set-back is threatened, will not let their souls to stray from the path of righteousness.

3. ப - ரை: ஒருவன் தன் வாய் திறந்து காவாது சொல்லும் சொல் - பிறனொருவன் தன் வாயைத் திறந்து நாவைக் காவாது சொல்லுஞ் சொல்லானது, — ஒவாதே தன்னைச் சுடுதலால் - இடையீட்டின்றி (ச் சொல்லப்பட்டவனாகிய) தன்னை வருத்துதலினால், — ஒவாதே ஆய்ந்து அமைந்த அறிவுடையார் - இடைவிடாது பல தூல்களை யாராய்ந்து பெற்ற கல்வி கேள்வி யறிவுகளையுடையவர், — எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், — கறுத்து - பிறரைக் கோபித்து, — காய்ந்து அமைந்த சொல்லார் - பிறருள்ளத்தை வருத்துகின்ற தன்மைபொருந்திய கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லார். எ - று. [எழுவாய் - அறிவுடையார்; பயனிலை - சொல்லார்; செயப்படுபொருள் - அமைந்த.]

க - ரை: பிறர் தம்மீது பிரயோகிக்கும் இன்னஞ்சொல் தம்மை வருத்தக்கண்ட அறிவுடையோர் தாமும் பிறரிடத்து இன்னஞ்சொல் வழங்கார்.

One who does not guard his speech but uses hot words will certainly come to harm. The truly learned and righteous ones will never get angry or use hot words.

4. ப - ரை: நிகரல்லார் - தமக்குச்சமானமில்லாதவர் (கீழோர்), — நேர்ந்து - எதிர்த்து, — நீரல்ல சொல்லியக்கால் - தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்னவிடத்து, — விழுமியோர் - பெரியோர், — வேர்த்து வெகுளார் - மனம் புழுங்கிக் கோபிக்கமாட்டார், — கீழ் - கீழானவன், — அதனை ஒர்ந்து - அந்த நிர்த்தனையை ஆராய்ந்து, — உள்ளத்தானுள்ளி - மனத்திலே பலமுறையும் நினைத்து, — உரைத்து - பிறர்க்குச் சொல்லி, — உராய் - சுவர் முதலியவற்றில் உரோஞ்சி, — ஊர் கேட்ப - ஊரவரெல்லாம் அறியும்படி, — துள்ளித் தூண் முட்டும் - குதித்துத் தூணிலே முட்டுவான். எ - று. [எழுவாய் - விழுமியோர்; பயனிலை - வெகுளார். எழுவாய் - கீழ்; பயனிலை - முட்டும்.]

க - ரை: பெரியோர் கீழ்மக்கள் தம்மை நிந்தித்தவிடத்தும் கோபங்கொள்ளார்; கீழ்மக்கள் தம்மைப் பிறர் நிந்தித்தவழி அங்ஙனம் நிந்தித்தமையைப் பலரறியத் தூற்றிப் பெரிதுஞ் சினங்கொள்வர்.

Even when their inferiors claim equality and use harsh language the truly great will not be angry. But the low-minded, in similar circumstances, will publish it from housetops and make endless fuss about it.

5. ப - ரை இளையான் அடக்கம் அடக்கம் - இளமைப்பருவமுடையவன் அடங்கியிருப்பதே உண்மையான அடக்கமென்று சொல்லப்படும்,—கிளை பொருள் இல்லான் கொடையே கொடைப்பயன் - விருத்தியாகின்ற பொருளில்லாதவன் கொடுக்குங் கொடையே பயனுள்ள கொடையாம்,—எல்லாம் ஒறுக்கும் மதுகை - எல்லாவற்றையும் வெல்லத்தக்க தேகபலமும்,—உான் - மனத்திடமும்,—உடையாளன் - உடையவன்,—பொறுக்கும் பொறையே பொறை - பொறுத்துக்கொள்ளும் பொறுமையே உண்மையான பொறுமையென்று சொல்லத்தக்கதாம். எ - று. [எழுவாய் - அடக்கம்,—பயனிலை - அடக்கம். எழுவாய் - கொடை; பயனிலை - கொடை. எழுவாய் - பொறை; பயனிலை - பொறை.]

க - ரை: இளமைப்பருவத்தையுடையவனது அடக்கமும், வறியவனுடைய கொடையும், பராக்கிரமசாலியின் பொறுமையும் சிறந்தன.

The humility of the youthful, the charity of those of slender means and the forbearance of the valiant and powerful ruler, are of real worth.

6 ப - ரை: இடு நீற்றால் - மந்திரித்திடப்பட்ட திருநீற்றினால்,—பை அவிந்த நாகம்போல் - படமொடுங்கிய நாகத்தைப்போல,—தத்தம் குடிமையால் - தங்கள் தங்கள் குலப்பெருமையால்,—வாதிக்கப்பட்டு - மனம் வருந்தப்பெற்று,—கல் எறிந்து அன்ன - கல்லா வெறிந்தமையை ஒத்த,—கயவர் வாய் இன்னாச்சொல் - கீழ்மக்கள் வாயினின்று மெழுகின்ற கொடுஞ்சொற்களை,—எல்லாருங் காணப் பொறுத்து - எவருங் காணும்படி பொறுத்துக்கொண்டு,—உய்ப்பர் - பெரியோர் தம்மை மேலானவழியிற் செலுத்துவர். எ - று. [(தோன்ற)எழுவாய் - பெரியோர்; பயனிலை - உய்ப்பர்; செப்படுபொருள் - தாம்.]

க - ரை: தீயோர் வன்சொல் வழங்கியவிடத்தும் குடிப்பிறந்தோர் அதனைப் பொறுத்துக்கொண்டு தாம் நல்வழியி லொழுதுவர்.

Like the hooded cobra putting down its hood when charmed sacred ash is thrown at it; the great, subject as they are to the traditions of high birth, bear up bitter words spoken in public by low-minded people and direct their (i.e. of the great) minds in righteous channels.

7. ப - ரை: மாற்றராய் நீன்று - பகைவர்களாகி நின்று, - தம் மாறு - தம் பகையை, - ஏற்பார்க்கு - சாதிக்கத் தலைப்பட்டவர்களுக்கு, - ஏலாமை - தானு மங்ஙனம் சாதிக்க வியலாதிருப்பதை, - அறிவுடையோர் ஆற்றாமை என்னார் - அறிஞர்கள் இயலாமையென்று சொல்லமாட்டார்கள், - ஆற்றாமை - பொறாமல், - அவர் நேர்ந்து - அப்பகைவர் எதிர்த்து, - இன்னு செய்தக்கால் - துன்பத்தைச் செய்தால், - தாம் அவரை - தாங்கள் அவர்களுக்கு, - பேர்த்து இன்னு செய்யாமை நன்று - மீட்டும் துன்பத்தைச் செய்யாதிருத்தல் நல்லதாம். எ - று. [எழுவாய் - அறிவுடையார்; பயனிலை - என்னார்.]

க - ரை: பகைவராயுள்ளோர் நமக்குத் தீமை செய்தவிடத்து நாம் அதனைப் பொறுத்தலை அறிவுடையோர் ஏலாமையென்று சொல்லார்; ஆதலின் பிறர் நமக்குத் தீமை செய்தவிடத்தும் நாமும் அவர்களுக்குத் தீமை செய்யாது பொறுத்தல்வேண்டும்.

The great will not mistake our forgiveness of our enemies and attribute it to lack of power or courage on our part. If our enemies do us some injury, it is good not to do them harm in return.

8. ப - ரை: நீசர் வெகுளி - கீழ்மக்களுடைய கோபம், - நெடுங்காலம் ஒடினும் - பலகாலஞ் சென்றாலும், - கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கும் - ஆறுவதின்றி வளரும், - சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம் - சிறப்புப் பொருந்திய பெரியோரிடத்தெழுந்துள்ள கோபம், - நீர் அடுங்காலை கொண்ட வெப்பம்போல் - தண்ணீரானது தன்னைக் காய்ச்சிய சமையத்து அடைந்த உஷ்ணம் (தானேயாறுவதுபோல), - தானே தணியும் - (ஆற்றுவாரெவருமின்றித்) தானேயாறிவிடும். எ - று. [எழுவாய் - வெகுளி; பயனிலை - பரக்கும். எழுவாய் - சினம்; பயனிலை - தணியும்.]

க - ரை: கீழ்மக்கள் கொண்ட கோபம் காலகதியி லதிகரிக்க, மேல்மக்களிடத் தெழுந்த சினம் வெந்நீராறுவது போலத் தானே யாறிவிடும்.

The anger of the low lasts long and increases with age; but the anger of the great will quickly cool down by itself, like the cooling off of heated water.

9. ப - ரை: உபகாரம் செய்ததனை ஓராதே - ஒருவன் தனக்குச் செய்த உபகாரத்தை நினையாது, — தம் கண் அபகாரம் ஆற்ற செயினும் - உபகாரஞ் செய்த தம்மிடத்து அபகாரத்தை யதிகமாகச் செய்தாலும், — தாம் உபகாரம் செய்வதல்லால் - தாங்களவனுக்கு உபகாரஞ் செய்வதேயொழிய, — தவற்றினால் தீங்கு ஊக்கல் - தவறாகத் தீங்கைச் செய்தல், — வான் தோய் குடிப்பிறந்தார்க்கு இல் - புகழினன்மிக்க நற்குடியிற் பிறந்தவர்களிடத்து இல்லையாம். எ - று. [எழுவாய் - ஊக்கல்; பயனிலை - இல்; செயப்படுபொருள் - தீங்கு.]

க - ரை: உயர்குடிப்பிறந்தோர் தாம் உபகாரஞ் செய்திருப்பவும் தமக்கு அபகாரம் செய்தவனுக்கு அதனைப் பொறுத்து மேலும் உபகாரத்தையே செய்வர்.

Even if one forgets the good done to him and does some harm to his benefactor, that great and high-born benefactor will never do him harm but will always do him good.

10. ப - ரை: நாய் கூர்த்து கௌவி கொள கண்டும் - நாயானது சினந்து தம்மைக் கௌவிக் கொள்வதைப் பார்த்தும், — தம் வாயால் பேர்த்து நாய் கௌவினார் - தம்வாயினாலே அதற்குப் பிரதியாக நாயைக் கௌவினவர்கள், — ஈங்கு இல்லை - இந்தவுலகத்திலெவருமில்லை (ஆதலால்), — கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்கால் - கயவர் இழிவான வார்த்தைகளைப் பேசினால், — மேன்மக்கள் - அறிவுடையோர், — தம்வாயால் மீட்டு சொல்பவோ - தம்வாயினாலே அந்த இழிவான வார்த்தைகளைச் சொல்லுவார்களோ? சொல்லார்கள். எ - று. [எழுவாய் - மேன்மக்கள்; பயனிலை - சொல்பவோ; செயப்படுபொருள் - கீழானவை.]

க - ரை: நாய் தம்மைக் கடித்தால் அதனைத் திருப்பிக் கடிப்பவர் எவருமில்லை; அதுபோல இழிந்தோர் பெரியோரை வைதாலும் அப்பெரியோர் மீள் அவர்களை வையமாட்டார்.

If a dog bites one there is no man on earth who will bite the dog in return. If a low fellow uses base words will the great use such in return?

8-ம் அதிகாரம். போறையுடைமை.

1. ப - ரை: கோதை - மாலேபோற் பொருந்திய, — அருவி - சிறு
 ருறுகள் வீழ்ப்பெற்ற, — குளிர்வரை நல் நாட - குளிர்ச்சிபொருந்திய
 நல்ல நாட்டைப் பரிபாலிக்கும் அரசனே, — பேதையோடு யாதும் உரை
 யற்க - அறிவற்றவனோடு எதனையும் பேசாதொழிக, — உரைப்பின் -
 பேசினால், — பேதை சிதைந்து உரைக்கும், — அவ்வறிவில்லாதவன் எல்
 லைகடந்து பேசுவான் (ஆதலால்), — ஒல்லும் வகையால் - இயன்றவரை
 யில், — வழக்கிக் கழிதலே நன்று - தப்பி அவனது தொடர்பை விட்
 டுநீங்குதலே நன்றும். எ - று. [எழுவாய் - கழிதல்; பயனிலை -
 நன்று.]

க - ரை: அறிவில்லார்க்கு யாதும் புத்திசொல்லின் அவர்கள்
 அதனை விபரீதமாகவிளங்கி எல்லைகடந்து பேசத் தலைப்படுவர்; ஆத
 லால் அவர்கள் தொடர்பைத் தவிர்த்தல் நன்று.

O King of the land of high hills and cool
 streams! Do not talk to the fool, for his reply
 would be nonsense. It is good to avoid him by all
 possible means.

2. ப - ரை: நேர்அல்லார் - தமக்குச் சமான மில்லாதவர்கள் (கீழ்ப்
 பட்டவர்கள்), — நீரல்ல சொல்லியக்கால் - தகாத சொற்களைச் சொன்
 னால், — அது தாரித்திருத்தல் தகுதி - அங்ஙனஞ் சொன்னமையைப்
 பொறுத்திருத்தலே (பெரியோர்க்குத்) தக்கதாம், — மற்று - அதனைப்
 பொறுத்துக் கொள்ளாமையை, — பொங்கு நீர் ஞாலம் - பிரவாகிக்கின்ற
 கடலினற சூழப்பட்ட பூமியிலுள்ளவர்கள், — புகழ்மையாக் கொள்
 ளாது - புகழ்க்கேதுவாக எண்ணாமல், — சமழ்மையாக் கொண்டுவிடும் -
 பழித்தற்கேதுவாக எண்ணுவார்கள். எ - று. [எழுவாய் - ஞாலம்;
 பயனிலை - கொண்டுவிடும்.]

க - ரை: கீழோர் தகாதவற்றைச் சொன்னால் அறிவுடையோர்
 அதனைப் பொறுத்தல்வேண்டும்; இல்லையேல் உலகத்தோர் அவ்வறி
 வுடையோரை மதியார்.

If any who are not our equals utter something
 undesirable we should forbear and direct our thoughts
 righteously. Otherwise the great in this ocean-girt
 world will not think highly of us and will not
 fail to deem us low.

3. ப - ரை: போது எலாம் - பூக்கள்தோறும், —மாதர் வண்டு ஆர்க்கும் - அழகிய வண்டுகள் ஆர்ப்பரிக்கின்ற, —மலிகடல் தண் சேர்ப்ப - நிறைந்த கடலின் குளிர்ச்சிபொருந்திய கரையைபுடைய அரசனே, — ஆவது அறிவார் பெறின் - நன்மையை உள்ளபடி அறிபவர்களின் சினேகத்தைப் பெற்றால், —காதலார் சொல்லும் கடுஞ் சொல் - அச்சினேகர் சொல்லும் கடிய சொல், —எதிலார் உவந்து உரைக்கும் இன் சொல்லின் - பகைவர் புறத்தே மகிழ்ச்சிகாட்டிச் சொல்லும் இனிய சொல்லைப் போல, —தீது ஆமோ - தீமையைத் தருமோ? (தராது.)
எ - று. [எழுவாய் - கடுஞ்சொல், —பயனிலை - தீதாமோ.]

க - ரை: அன்புடையார் சொல்லும் வன்சொற்கள் தீமையைத் தருதலின்றி நன்மை பயக்கும்; பகைவர் கூறும் இன்சொற்கள் தீமையென்றி நன்மை பயவா.

O King of the harbours on whose cool shores the bees buzz! If one has got friends who can tell him what is good for him, will harsh words of admonition from well-wishers give him more pain than the sweet phrases of hypocrites? No.

4. ப - ரை: அறிவது அறிந்து அடங்கி - அறியவேண்டியவற்றைச் சந்தேகவிபரீதமறவறிந்து பெரியோருக்கு அடங்கி, —அஞ்சுவது அஞ்சி - அஞ்சத்தக்க பாவத்துக் கஞ்சி, —உறுவது உலகு உவப்ப செய்து - தமக்கு உறுதியைத் தரும் (தருமத்தை) உலகத்தவர் மெச்சும்படி செய்து, —பெறுவதினால் - அங்ஙனம் செய்து பெறுகின்ற நன்மையினால், —இன்புற்று வாழும் இயல்புடையார் - மனரம்பியத்தோடு வாழும் இயல்பையுடையவர், —துன்புற்று வாழ்தல் அரிது - எக்காலத்திலாயினும் துன்பத்தையடைந்து வாழ்தலில்லையாம். எ - று [எழுவாய் - வாழ்தல்; பயனிலை - அரிது.]

க - ரை: அறியவேண்டியவற்றை அறிந்து அஞ்சவேண்டியவற்றுக் கஞ்சிச் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்து அவற்றைப் பெறும் மனரம்மியத்தோடு வாழ்வார்க்குத் துன்பம் எக்காலத்திலும் வருதலில்லை.

If one acquires correct knowledge, abides by good precepts, fears wrong doing, does charities to earn the praise of the great, and leads a happy life on his earnings; such will rarely be miserable even if beset by poverty.

5. ப - ரை: இருவர் வேற்றுமையின்றி நடக்கால் - இரண்டு பேர் மனசில் வேறுபாடின்றி அளவளாவிச் சிநேகம்பூண்டால்,— ஒருவன் கண் தேற்றா ஒழுக்கம் உண்டு ஆயின் - பின் அவ்விருவருள் ஒருவனிடத்தே தீய ஒழுக்கம் உளதாயின்,—ஆற்றும் துணையும் பொறுக்க - அவன் செய்யுங் குற்றங்களைத் தன்னாலியன்றமட்டும் பொறுக்கக்கடவன்,—பொருளாயின் - பொறுக்கா தொழிவனேல்,—தூற்றாதே தூரவிடல் - அவனுடைய குறைகளைப் பலாறியக் கூறாது அச்சிநேகத்தைத் தேய்த்துபோகவிடக் கடவன். எ - று. [எழுவாய் - ஒருவன்; பயனிலை - தூரவிடல்.]

க - ரை: இருவர் சிநேகம் செய்தபின் ஒருவரிடத்தே குற்றங்காணப்பெறின் மற்றவன் அதனை இயன்றவரையிற் பொறுத்தல்வேண்டும்; இல்லையேல் அவன் சிநேகத்தைக் காலகதியில் நீக்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

If two people become friends and one discovers some fault in his friend he should bear with him as long as possible and if he finds it impossible he should quitely give up his friendship and not expose his fault.

6. ப - ரை: கானக நாட - காட்டினூற் சூழப்பட்ட நாட்டையுடைய அரசனே,—இன்னாசெயினும் - (நண்பர்) தீமையைச் செய்தாலும்,—இனி அ ஒழிக என்று - இனி அப்படிப்பட்ட இன்னாதவற்றைச் செய்யாதொழிகவென்று அவருக்குக் கூறி,—தன்னையே தான் நோவின் அல்லது - தன்னையேதான் வெறுப்ப தல்லாமல்,—துன்னி கலந்தாரை - அளவளாவி நண்பு பூண்டவரை,—கைவிடுதல் - கைவிடாதே,—விள்ளல் - பிரிதல்,—விலங்கிற்கும் அரிது - அறிவிற் குறைந்தனவாகிய மிருகங்களுக்கும் இயலாத கருமமாம். எ - று. [எழுவாய் - விள்ளல்; பயனிலை - அரிது.]

க - ரை: தம்முடன் கூடியவற்றைப் பிரியுமியல்பு விலங்கிற்கு மில்லையாதலின் பெரியோர் தம்முடன் சிநேகஞ்செய்தார் குற்றஞ்செயினும் அதனைக் குணமாகக்கொண்டு பொறுத்தல்வேண்டும்.

O Lord of wood-lands! If your friend harms you, blame yourself for having merited such harm and think that it was the result of your past actions and that your friend was only the instrument. Do not abandon friends. Even among animals there is no breaking of friendships,

7. ப - னை: ஒல்லென் அருவி - ஒல்லென்னுமொலியுடன் வீழு
கின்ற நீருவிகளையுடைய, — உயர் வரை நல் நாட - உயர்ந்த மலைகள்
பொருந்திய நல்ல நாட்டையுடைய அரசனே, — பெரியார் பெரு நட
புக் கோடல் - (உலகத்திலே ஒருவர்) பெரியோருடைய மேலான சிநே
கத்தைப் பூணுதல், — தாம் செய்த அரிய பொறுப்ப அன்றோ - தாம்
செய்த பொறுத்தற்கரிய குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்வரென்
பதுபற்றியல்லவா, — நல்ல செய்வார்க்கு தமர் அரியரோ - நன்மையான
கருமங்களைச் செய்பவர்களுக்குச் சிநேகர் கிடைத்தற்கரியரோ? இல்லை.
எ - று. [எழுவாய் - தமர்; பயனிலை - அரியரோ.]

க - னை: பெரியோருடைய சிநேகத்தைப் பிறர் விரும்புதல்
தாளு செய்யுங் குற்றங்களையும் அப்பெரியோர் பொறுப்பரென்பது பற்
றியாம்; நற்கருமங்களைச் செய்வார்க்கு எவரும் சிநேகராவர்.

O Lord of the country of high hills and noisy
torrents! Is it difficult to find friends for those
who always do good? why is the friendship of the
great sought? Is it not because they would forgive
where others would not?

8. ப - னை: வற்றி ஆற்ற பசிப்பினும் - உடல் வற்றி மிகவும்
பசித்தாலும், — பண்பிலார்க்கு அற்றம் அறிய உரையற்க - தகைமையில்
லாதவருக்குத் தமது வறுமையை அவரறியும்படி சொல்லாதொழிக, —
தம்மை துறக்கும் துணிவிலாதார் - பேரிடர் வந்தவழி தம்முயிரை
நீக்கும் மனவுறுதியில்லாதவர், — அற்றம் மறைக்கும் துணையார்க்கு
உரைப்ப - தமது வறுமையை மறைத்துத் துணைபுரியக்கூடியவர்க
ளுக்குச் சொல்லுக. எ - று. [எழுவாய் - துணிவிலாதார்; பயனிலை -
உரைப்ப.]

க - னை: தமக்கு எத்துணை வறுமை நேர்ந்தவிடத்தும் அதனைக்
கீழோரிடத்திற் சொல்வதின்றி, பிறாறியாது தமது வறுமையை நீக்க
வல்ல பெரியோரிடத்திற் சொல்லவேண்டும்.

Even if one has nothing to eat and is extremely
hungry, one should not go to the miserly for help;
and it is those who have not the courage to face
death that go to their charitable friends.

9. ப - னை: ஒங்கு அருவி நாட - பிரவாகிக்கின்ற நீருவிகள்
பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே, — இன்பம் பயந்து - இன்பத்
தைத் தந்து, — ஆங்கு இழிவு தலைவரினும் - அதிலே தாழ்மை வந்தா
லும், — இன்பத்தின் பக்கம் - இன்பம்வருகிற பகூத்திலே, — இருந்

தைக்க - இருக்கின்ற உனக்கு, — இன்பம் ஒழியாமை கண்டாலும் - அச்சகம் நீங்காதிருக்கக் கண்டாலும், — பழி ஆகாவாறே தலை - அவ் விற்பம் காரணமாக வசையண்டாகாதிருத்தலே மேலாயது. எ - று. [எழுவாய் - ஆறு; பயனிலை - தலை.]

க - ரை: ஒருகருமத்தில் இன்பத்தோடு பழியும் நேருமாயின் அப் பழி காரணமாக அவ்விற்பத்தையும் விடல்வேண்டும்.

O Lord of the country of mountain and streams!
Even when pleasure is followed by calamity you
have liked that pleasure. Let your pleasures be not
got by sinful means even though they (i.e. the pleasures)
be everlasting.

10. ப - ரை: தான் கெடினும் - தான் கெட்டாலும், — தக்கார் கேடு எண்ணற்க - பெரியோர் கெடுதலை எண்ணுதொழிக, — தன் உடம்பின் ஊன் கெடினும் - பசிகாரணமாகத் தன்னுடம்பிலுள்ள தசை வற்றினாலும், — உண்ணார் கைத்து உண்ணற்க - உண்ணத்தகாதவர்களிடத்துள்ள உணவை! உண்ணுதொழிக, — வான் கவிந்த - ஆகாயம் மூடியிருக்கின்ற, — வையகம் எல்லாம் பெறினும் - பூமிமுழுவதையும் பரிசாகப் பெறநேர்ந்தாலும், — பொய்யொடு இடையிடைந்த சொல் உரையற்க - பொய்யொடு கலந்த வார்த்தையைச் சொல்லாதொழிக. எ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - ஒருவன்; பயனிலை - எண்ணற்க; செயப்படு பொருள் - கேடு; (இச்செய்யுளில் வரும் ஏனைய எழுவாய் பயனிலை செயப்படுபொருள்களையும் இங்ஙனம் கொள்க.)]

க - ரை: பெரியோர்க்குக் கேடெண்ணுதலும் உண்ணத்தகாத விடத்திலுண்ணலும் எத்துணைப் பெரும்பொருளைப் பெற்றாலும் பொய் சொல்லாதொழிதலும் தக்கன.

Do not think of ruining others even when your own ruin is threatened. Do not feed from the hands of the unworthy even if your whole body would otherwise be emaciated. Do not speak falsehoods even if you stand to gain all the worlds.

9-ம் அதிகாரம் பிறர்மனை நயவாமை.

1. ப - ரை: அச்சம் பெரிது - (பிறன்மனைவியை விரும்பிய விடத்து மனத்தின்கணுண்டாகும்) பயம் அதிகமாம், — அதற்கு இன்பம் சிற்றளவு - (அவ்வச்சத்தோடு நோக்குமிடத்து) அனுபவிக்கப்படுமின்பம் மிக அற்பமாம், — சிச்சம் நினையுங்கால் - உண்மையைச் சிந்திக்கு

மிடத்து,— கோக்கொலை - அரசனால் கொலைத்தண்டனை (நேரும்),—
 நிச்சலும் சும்பிக்கே கூர்ந்தவினை - (மறுமையில்) எப்பொழுதும் நரகத்
 திற்கே ஏதுவாகிய மிக்கபெரும் பாவமாம்(ஆதலால்),—நாணுடையார் -
 பாவத்திற்கு அஞ்சுகின்றவர்,—பிறன் தாரம் நம்பற்க - பிறன்மனை
 வியை விரும்பாதொழியக் கடவர். எ - று. [எழுவாய் - நாணுடை
 யார்; பயனிலை - நம்பற்க; செயப்படுபொருள் - பிறன்றாரம்.]

க - ரை: அச்சம் பெரிதாயும், அனுபவிக்கப்படு மின்ப மற்ப
 மாயும், அரசதண்டனைக் கேதுவாயும், மறுமையில் மீளா நரகத்தைத்
 தருவதாயுமிருப்பதனால் அறிவுடையோர் பிறன்மனைநயவாதொழிவர்.

Fear of detection is great, and relatively the pleasure derived from adultery is infinitesimal. On reflection it is evident that it is punishable by death and wakes are heir to hell fire. Those who dread sin and dishonour should eschew adulterous relations with another's wife.

2. ப - ரை: அறம் - தருமம்,—புகழ் - கீர்த்தி,—கேண்மை -
 சிறேகம்,—பெருமை - மதிப்பு,—இந் நான்கும் - ஆகிய இந்த நான்
 கும்,—பிறன் தாரம் நச்சுவார்ச் சேரா - பிறன் மனைவியை விரும்பு
 வோரை அடையா,—பகை - பகைமை,—பழி - வசை,—பாவம் -
 பாவம்,—அச்சம் - பயம்,—என்று இந் நால்பொருள் - என்று சொல்லப்
 படுகின்ற இந்த நான்கு பொருள்களுமே,—பிறன் தாரம் நச்சுவார்ச்
 சேரும் - பிறன் மனைவியை இச்சிப்பவரை அடையும். எ - று. [எழு
 வாய் - நான்கும்; பயனிலை - சேரா. எழுவாய் - நாற்பொருள்; பயனிலை -
 சேரும்; செயப்படுபொருள்கள் - நச்சுவார் (இரண்டும்.)]

க - ரை: தருமம், புகழ், சிறேகம், மதிப்பு என்னுமிவைகள்
 பிறன்றாரம் விரும்புபவர்களை விட்டகல, பகை, பழி, பாவம், பயம்
 என்னுமிவை அவரைச் சேரும்.

Charity, fame, friendship, greatness; these four will never be acquired by those who desire the wives of others. What they will acquire: hatred, disgrace, sin, and fear.

3. ப - ரை: போதரும்போது அச்சம் - பிறன்மனையிடத்துச்
 செல்லும்போது பயமாம்,—புக்கவிடத்து அச்சம் - அங்குச் சென்ற
 விடத்துப் பயமாம்,—துய்க்கும் இடத்து அச்சம் - அவ்வின்பத்தை யனு
 பவிக்கும்போதும் பயமாம்,—தோன்றாமல் காப்பு அச்சம் - தன் கள
 வொழுக்கத்தைப் பிறரறியாவண்ணம் மறைக்கும்பொழுது மச்சமாம்,—
 எக்காலும் அச்சந் தரலால் - இங்ஙனம் எந்நேரமும் பயத்தையே தருத

லால்,—பிறனில் உட்கான் புகல் - ஒருவன் பிறன்மனையாளிடத்து அஞ்சாது செல்லுதல்,—எவன்கொல் - எவ்வாறு. எ - று. [எழுவாய் - புகல்; பயனிலை - எவன்கொல். செயப்படுபொருளின்றி வாளா துய்க்கு மெனக் கூறியது இடக்கரக்கடல்.]

க - ரை: செல்லும்பொழுதும், சென்றவிடத்தும், இன்பம் துய்க்கும்போதும், தன் களவொழுக்கத்தை மறைக்கும்போதுமாக எந்நேரமும் அச்சத்தைத் தருதற் கேதுவாயிருத்தலின், பிறன்மனை நயத்த வெங்ஙனம் செய்யத்தக்கது.

There is fear while going (with adulterous intent) to another's house, there is fear while entering, there is fear while enjoying therein and there is fear keeping the liaison secret. As adultery is ever productive of fear, how is it that one does not think of it while trying to enjoy another's wife?

4. ப - ரை: காணிற் குடிப்பழியாம் - பிறர் கண்டவிடத்துக் குலப் பகையுண்டாகும்,—கையறில் கால் குறையும் - பிறர் கையி லகப்படின உன்னுடைய கால் வெட்டுண்டுவிடும்,—மாண் இன்மை செய்யுங்கால் - அத்தீய கருமத்தை அனுபவிக்கும்பொழுதும்,—அச்சமாம் - (பிறர் காண்பரோவென்று) அச்சமுண்டாம்,—நீள் நிரயத்துன்பம் பயக்கும் - (மறுமையில் அக்களவொழுக்கம்) நெடுங்காலமனுபவிக்கத்தரும் நரகவேதனையைத் தரும்,—துச்சாரி - தீயநெறியிற் சஞ்சரிப்பவனே,— நீ கண்ட இன்பம் - நீ அனுபவித்த சுகம்,—எனைத்து எனக்குக் கூறு - எவ்வளவினதென்பதை எனக்குச் சொல்லு. எ - று. [எழுவாய் - நீ; பயனிலை - கூறு.]

க - ரை: களவொழுக்கத்திற் சென்றவழி பிறர்யாருங் காணில் உன் சந்ததியுள்ளவரையில் நீங்காப்பகை நேருமாதலாலும், நீ அவர்கையிலகப்படின உன் காலொடிக்கப்படுமாதலாலும், அத்தூர்க்கரு மத்தைச் செய்யும்போது பெரும்பயமுண்டாகுமாதலாலும், மறுமை யில் நிரயத்துன்பத்துக்கேதுவாமாதலாலும், ஒ, துஷ்டனே நீ இக் களவொழுக்கத்திற் கண்ட சுகமென்ன?

O Adulterer! what is the pleasure you desire from your liaison? If you are seen you will bring disgrace to the family. If you are caught you will be maimed. Even while you enjoy fear overhangs you, and all the time you are doing sin which will cast you in hell. Do tell me.

5. ப - னை: உம்மை - முற்பிறப்பில்,—செம்மை ஒன்று இன்றி - நடுவுநிலைமை சிறிதுமில்லாமல்,—சிறியார் இனத்தராய் - கீழ்மக்கள் சகவாசமுடையவர்களாய்,—வலியால் பிறர்மனைமேல் சென்று - தம்மதிகாரத்தினால் பிறர்மனையாளிடம் சென்று,—கொம்மை வரி முலையாள் தோள் மரீஇனாரே - அவளைச் சேர்ந்தவரே,—இம்மை - இப்பிறப்பில்,—அலியாகி ஆடி உண்பார் - நபும்சகராகி உலகத்திலே அலைந்து இரந்துண்பவர். எ - று. [எழுவாய் - மரீஇனார்; பயனிலை உண்பார்.]

க - னை: முற்பிறப்பில் கீழ்மக்களுடன்கூடி பலாற்காரமாகப் பிறன்மனை நயந்தவர்களே இப்பிறப்பில் நபும்சகராய்ப் பிறந்து உணவின் பொருட்டு அலைந்து திரிபவர்.

Those who, in one birth, kept low company were dishonest, wished woman of beauty and seduced other's wives into adultery, are the people who, in subsequent births, are born hermaphrodites to earn their living by dancing and kindred arts.

6. ப - னை: நாள் கேட்டு - சுபமுகூர்த்தம் விசாரித்து (நிச்சயித்து),—பல்லார் அறிய - பலரறியும்படி,—பறை அறைந்து - மங்கலவாத்தியங்களை ஒலித்து,—கல்யாணம் செய்து - மணஞ் செய்து,—புக்கமெல்லியல் காதல் மனையாளும் - கற்பென்னுங் காவலைப் பொருந்திய மென்மையான இயல்பையுடைய அன்புள்ள மனையாளும்,—இல்லாளா வீட்டிலே இருப்பவளாக,—ஒருவன் - ஒருவன்,—ஏதில் மனையாளை நோக்கு என் - பிறன் மனைவியை இச்சித்துப் பார்ப்பது என்ன பேதைமை. எ - று. [எழுவாய் - நோக்கு; பயனிலை - என்.]

க - னை: முறையே மணஞ்செய்துகொண்ட மனையாள் வீட்டிலிருப்ப, ஒருவன் பிறன் மனைவியை இச்சித்தல் பேதைமை.

When one has in his house his devoted and beautiful wife whom he wedded lawfully on an auspicious day amidst festivities, rejoicings and beating of drums, why should he desire his neighbour's wife?

7. ப - னை: அயல் அம்பல் எடுப்ப - அயலார் நிந்தனைசெய்ய,—தமர் அஞ்சிப் பரீஇ - சுற்றத்தவர் பயந்து வருந்த,—மைந்துற்று - காதல்கொண்டு,—வம்பலன் பெண்மரீஇ - அயலான் மனைவியைச் சேர்ந்து,—நம்பும் நிலைமை இல் நெஞ்சத்தான் - பிறர் நம்பத்தக்க நிலைமையில்லாத மனசையுடையவனது,—துப்புரவு - அனுபவம்,—பாம்பின்தலை நக்கி அன்னது உடைத்து - பாம்பினது தலைபை நக்கினார். போன்ற

அத்தன்மையை யடையது. எ - று. [எழுவாய் - துப்புரவு; பயனிலை - உடைத்து.]

க - ரை: அயலார் நிந்திக்க உறவினர் வருந்த பிறன்மனை நயப் போனடையுஞ் சுகம், பாம்பின் தலையை நக்கினுற்போன்ற அபாயமானதாம்.

His (the adulterer's) neighbours despise him, his relations dread the disgrace he brings, while enjoying another's wife he is committing a sin and even this desire of the woman is not lasting. The experience of the adulterer is truly like that of one who licks the head of a venomous serpent.

8. ப - ரை: உரவோர்கண் காமநோய் - அறிவாளிகளிடத்து எழுங் காமவிகாரமானது,—ஒ ஓ கொடிது - ஐயையோ மிகவும் கொடியது (எனென்றால்),— பரவா - வளராமலும்,—வெளிப்படா - வெளியாகாமலும்,—பல்லோர்கண் தங்கா - பலரிடத்துஞ் சென்று நிற்காமலும்,—விரவாருள் - பிறரிடத்தில்,—நாணுப்படல் அஞ்சி - வெட்கத்திற்குப் பயந்து,—யாதும் உரையாது - அவர்க்கு ஒன்றுஞ் சொல்லாமல்,—உள் ஆறிவிடும் - (அவ்வறிவுடையோரின்) மனசினுள்ளேயே தணிந்து விடும். எ - று. [எழுவாய் - நோய்; பயனிலை - ஆறிவிடும்.]

க - ரை: வினையத்தால் அறிவாளிகளிடத்துக் காமவிகாரமெழுமெனினும் அது அதிகரித்தலின்றி உள்ளாறிவிடும்.

The lust of the wise does not spread, does not show out, and is not indiscriminate, therefore it is agonizing. The wise repress their lust, for, they fear the disgrace it would bring them if allowed free play.

9. ப - ரை: அம்பும் அழலும் அவிர் கதிர் ஞாயிறும் - பாணமும், நெருப்பும், பரந்த கிரணங்கலையுடைய சூரியனும்,—வெம்பிச்சுடினும் - அதிகரித்துச் சுட்டாலும்,—புறம் சுடும் - புறமாகிய உடம்பையே சுடும்,—காமம் - காமவிச்சையானது,—வெம்பி - வெப்பங்கொண்டு,—கவற்றி மனதை சுடுதலால் - கவலைப்படுத்தி உள்ளத்தை வருத்துவதினால்,—அவற்றினும் அஞ்சப்படும் - (அம்பு முதலிய) அவைகளைப் பார்க்கிலும் அஞ்சத்தக்கது. எ - று. [எழுவாய் - காமம்; பயனிலை - அஞ்சப்படும்.]

க - ா: அம்பு முதலிய பொருள்களிலுண்டாகுஞ் சூடு உடம்பை மாத்திரஞ் சுடும்; ஆனால் காமமெனிலோ தன்னைக்கொண்டாருள்ளத்தையுஞ் சுடும்.

The pain caused by weapons, (arrows), fire, or the fierce sun, is only physical, but lust causes severe mental pain as such it is dreaded more than the aforesaid.

10. ப - ா: ஊருள் எழுந்த - (தானிருக்கும்) ஊரிலே பற்றியெழுந்த, —உருகெழு செந்தீக்கு - காணத்தகுந்த நெருப்பிற்கு, —நீருள் குளித்தும் உயல் ஆகும் - தண்ணீருள் மூழ்கியாயினுந் தப்பிக்கொள்ளுதல் கூடும், —காமம் - காமமாகிய நெருப்பு, —நீருள் குளிப்பினும் சுடுமே - தண்ணீருள் மூழ்கினாலும் தவறாது சுடும், —காமம் - காமமாகிய தீ, —குன்று ஏறி ஒளிப்பினும் சுடும் - மலையிலே ஏறி ஒளித்தாலும் தவறாது சுடும். எ - று. [எழுவாய் - காமம்; பயனிலை - சுடும்.]

க - ா: நெருப்பினுங் காமம் கொடியது.

One can escape burning from a local fire by plunging into water, but the fire of lust will keep on burning even under water. Even if one climb high hills and hide within caves there is no escape from the fire of lust.

10-ம் அதிகாரம். ஈகை.

1. ப - ா: இல்லா இடத்தும் - செல்வமில்லாத காலத்தும், —இயைந்த அளவினால் - தம்மாலியன்றவரைக்கும், —உள்ள இடம்போல் - செல்வமிருக்குங் காலத்தைப் போல, —பெரிது உவந்து - மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்று, —மெல்ல - சாந்தமாக, —கொடையோடு பட்ட குணனுடை மாந்தர்க்கு - ஈகையோடு சேர்ந்த நற்குணமுள்ள மனிதருக்கு, —ஆண்டைக் கதவு அடையாவாம் - அவ்வுலகத்து (மேலுலகத்து)க் கதவுகள் அடைக்கப்படாவாம். எ - று. [எழுவாய் - கதவு; பயனிலை - அடையாவாம்.]

க - ா: செல்வம் குறைந்த காலத்தும் தம்மாலியன்ற பொருளை மனமகிழ்ச்சியோடீவோர் மோகூத்தை அடைவர்.

Against those who give what they can, even when they are poor, with the same cheerfulness as when they were rich, and maintain a good nature, the gates of heaven will never be closed.

2. ப - ரை: முன்னரே - எதிரிலே (சமீபத்திலே),—சாம் நாள் - சாதற்குக் குறித்த நாளும்,—முனி தக்க மூப்பு - வெறுக்கத்தக்க வயோ திகமும்,—உள - உள்ளன,—பின்னரும் - பின்னும்,—பீடு அழிக்கும் நோய் உள - பெருமையைக் கெடுக்கும் பிணிகளும் உள்ளன (ஆதலால்),—கைத்து உண்டாம் போது - பொருளுள்ள காலத்திலே,—கொன்னே பாவன்மின் - (பொருள் சேர்க்கும்பொருட்டு) வீணே அலைந்து திரியாதீர்,—பற்றன்மின் - லோபஞ் செய்யாதீர்,—பாத்து உண்மின் - (உணவைப் பிறருக்கும்) பகிர்த்து உண்ணுங்கள்,—யாதும் காவன்மின் - வைத்திருக்கும் பொருள் எதனையும் ஒளியாதீர்கள். ஏ - று. [(தோன்ற) எழுவாய் - நீர்; பயனிலை - பாவன்மின் முதலியன.]

க - ரை: பிணி, மூப்பு, சாக்காடு நிகழ்வதுண்மையாதலின், பாடுபட்டுப் பணத்தைத் தேடி லோபஞ்செய்து வைத்திராது ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துண்ணுங்கள்.

Death and detestable old age are awaiting you, apart from them there are diseases which will destroy your vitality. Therefore, now, while you are rich, do not try to amass more, do not be stingy but share your daily food with others and do not refuse them that beg.

3. ப - ரை: கொடுத்து தான் துய்ப்பினும் - பிறருக்குக் கொடுத்துத் தானுமனுபவித்தாலும்,—ஈண்டும் கால் ஈண்டும் - (பொருள்) சேருங் காலத்திலேயே சேரும்,—விடுக்கும் வினை உலந்தக்கால் - (எம்மிடத்திற் பொருளைச்) சேர்க்கும் நல்வினை யழிந்தால்,—செல்வம் - செல்வமானது,—மிடுக்கு உற்றுப் பற்றினும் - வலிமையோடு பிடித்தாலும்,—நில்லாது - நிலைநிற்க மாட்டாது,—நடுக்கு உற்று தன் சேர்ந்தார் துன்பம் - (இதனையறியாதார் பொருளை இழந்த காலத்து) நடுக்கமுற்றுத் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய துக்கத்தை,—துடையார் - நீக்கமாட்டார். ஏ - று. [எழுவாய் - செல்வம்; பயனிலை - விடுக்கும்.]

க - ரை: செல்வம் போசுங்கால் ஒருவர் இறுகப் பிடித்தாலும் நில்லாதாம்; இதனை யறியாதார் தரித்திராதசையில் துன்பமுற்றுத் தம்மையடைந்தார்க்கும் துணைபுரியாதொழிவர்.

When one gives freely and himself enjoys his wealth, it will swell if so destined. When one's store of past good is exhausted, even if he be miserly, his riches will dwindle. Some refuse to help the needy because they do not know this nature of wealth.

4. ப - ரை: இம்மி அரிசி துணையானும் - இம்மியின் பிரமாண முள்ள (சிறிய) அரிசியாயினும், — நும்மில் இயைவ - உங்களுக் கிசைந்தவற்றை, — வைகலும் கொடுத்து உண்மின் - தினந்தோறும் யாசகருக்குக் கொடுத்து உண்ணுங்கள், — குண்டு நீர் வையத்து - ஆழமான கடல் சூழ்ந்த பூமியில், — அடா அடுப்பின் அவர் - சமைக்கப்படாத அடுப்பினையுடையவர் (யாசகர்), — உம்மை கொடாதவர் என்பர் - முற்பிறப்பில் லோபிகளென்று அறிவுடையோர் சொல்வர். எ - று. [எழுவாய் - நீர்; பயனிலை - உண்மின்.]

க - ரை: முற்பிறப்பில் லோபிகளாகவிருந்தவர்களே இப்பிறப்பில் யாசகராக அலைந்து திரிகின்றவர்களாதலால் எவருந் தம்மாலியன்றதைக் கொடுக்கவேண்டும்.

The wise say, that in this ocean girt world, the beggars who never cook anything on their own hearths, are those who, never gave alms in their former birth. Therefore Ye that have wealth! give something that you can afford, even if it be as small as a grain of rice, daily to the needy, before you eat.

5. ப - ரை: மறுமையும் இம்மையும் நோக்கி - மறுமைப்பயனையும் இம்மைப்பயனையுஞ் சிந்தித்து, — ஒருவர்க்கு - ஒருவனுக்கு, — உறும் ஆறு இயைவ - பொருந்தும் வழியிலிசைந்தவைகளை, — கொடுத்தல் - கொடுக்கக்கடவன், — வறுமையால் ஈதல் இசையாது எனினும் - தரித்திரங் காரணமாகக் கொடுத்தல் முடியாதாயினும், — இரவாமை ஈதல் இரட்டி உறும் - பிறரிடத்து யாசிக்காதொழிதல் கொடுத்தலினும் இருமடங்கு நன்மைதரும். எ - று. [எழுவாய் - இரவாமை; பயனிலை - இரட்டியுறும்.]

க - ரை: மறுமையிற் சொர்க்கம் முதலியனவும் இம்மையிற் புகழுந் தருதலால் இயன்றவரையில் ஈதல் நன்றும். அஃதியலாதாயினும் தான் பிறரிடத்தில் இரவாதொழிதல் ஈதலினும் இருமடங்கு நன்மைதருமாம்.

One should give as much as possible in charities because of the benefits that will accrue in this and in the world to come. If such become poor and unable to give any more, he is fortunate. For, avoiding begging is doubly more honourable than begging.

6. ப - ரை: பலர் நச்ச வாழ்வார் - பலரும் விரும்பும்படி வாழுகின்றவர்கள்,—நடு ஊருள் - நாட்டின் மத்தியிலே,—வேதினை சுற்றுக்கோள் புக்க - திண்ணை சுற்றியமையப்பெற்ற,—படு பனை அன்னர் - பயன்படுகின்ற பெண்பனைமரத்தை யொத்தவராவர்,—குடி கொழுத்தக் கண்ணும் - குடிவாழ்க்கை செல்வத்தோடு கூடியிருக்கும்போதும்,—கொடுத்து உண்ண மாக்கள் - ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து தாம் உண்ணாத மனிதர்,—இடுகாட்டுள் ஏற்றுப்பனை (அன்னர்) - சுடலையிலேயுள்ள ஆண்பனைபோல்வர். எ - று. [எழுவாய் - வாழ்பவர்; பயனிலை - அன்னர்; செயப்படுபொருள் - படுபனை. எழுவாய் - மாக்கள்; பயனிலை - அன்னர்; செயப்படுபொருள் - ஏற்றுப்பனை.]

க - ரை: ஈகையோடு வாழ்பவர் நடுநாட்டிலுள்ள பெண்பனையையும்; ஈயாதவர் சுடுகாட்டிலுள்ள ஆண்பனையையும் நிகர்ப்பார்.

Those who live so as to be loved by many, are like the fertile palm in the centre of the town. Those who have great wealth and yet do not give to the poor, are like the sterile palm in the country.

7. ப - ரை: கயல் புலால் புன்னை கடியும் - மற்சங்களின் புலால் நாற்றத்தைப் புன்னைப்பூவின் மணமானது நீக்குகின்ற,—பொரு கடல் தண் சேர்ப்ப - திரைமறிக்கன்ற குளிர்ச்சியான கடற்கரையையுடைய அரசனே,—பெயல் பால் மழை - பெய்யவேண்டிய மழையானது,—பெய்யாக் கண்ணும் - பெய்யாதொழிந்தபோதும்,—உலகம் செயல் பால செய்யா விடினும் - பெரியோர் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாதொழிந்தவிடத்தும்,—உலகு உய்யுமாறு என்னை - உலகத்துள்ள உயிர்கள் உய்யும் வழி எங்ஙனம். எ - று. [எழுவாய் - உய்யுமாறு. பயனிலை - என்னை.]

க - ரை: மழைபெய்யா தொழியினும், பெரியோர் ஏழைகட்குக் கொடாதொழியினும் உலகம் உய்யமாறில்லை.

O Lord of the ocean whose waves break on cool shores and have their fishy smell changed by the fragrance of the "punnai" blossoms! If the clouds yield hot rain in season, or if good people fail to do good, how are living creatures on earth to prosper?

8. ப - ரை: மலி கடல் தண் சேர்ப்ப - பாந்த குளிர்ச்சிபொருந்திய கடற்கரையைய அரசனே,—ஏற்ற கை - யாசக னிரக்கும் பொருட்டு ஏந்திய கையை;—மாற்றமை - மறுக்காது,—என்னோனும் -

தம்மிடத்துள்ள எதையாயினும்,—தாம் வரையார் - தாம் வரையறை செய்யாதவராய்,—ஆற்றாதார்க்கு ஈவதே - ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பதே,—ஆண் கடன் - ஆண்டகைமை யுடையோர் கடனாகும்,—ஆற்றின் - கொடுப்பதனால்,—மாறு ஈவார்க்கு ஈதல் - தமக்குக் கைமாறு செய்ய வல்லவருக்குக் கொடுத்தல்,—பொலி கடன் என்னும் பெயர்த்து - மிக்க கடனைக் கொடுத்தல் என்று சொல்லப்படும். எ - று. [எழுவாய் - ஆண்கடன்; பயனிலை - ஈவது; எழுவாய் - கடன். பயனிலை - பெயர்த்து.]

க - ரை: வறியவர்க்கு ஒருபொருளை ஈவதே உண்மையான கொடையாகும்; பிரதியுபகாரஞ் செய்யத்தக்கவர்களுக்குக் கொடுத்தல் கடன்கொடுத்தலின் பாற்படும்.

O Lord of the land bordering the cool and abundant sea! Giving to those from whom a return is expected is mere lending. But giving to the needy who cannot return even a small portion, is real manly duty.

9. ப - ரை: இறப்ப சிறிது என்னாது - (நம்மிடத்துள்ள பொருள்) மிகவுமற்பமாகுமென்று எண்ணி,—இல் என்னாது - இல்லையென்று சொல்லாமல்,—அறப் பயன் என்றும் - தருமத்தின் பயனாகிய ஈகையை எப்பொழுதும்,—யார்மாட்டும் செய்க - எவர்களிடத்தும் செய்யக்கடவர்,—முறை புதவின் - முறையாக வீடுதோறும்,—ஐயம் புகூஉம் தவசிகடினைபோல் - பிச்சையேற்கும்படி செல்லுகின்ற சந்நியாசியின் பிஷாபாத்திரத்தைப்போல,—பைய நிறைத்து விடும் - (அத்தருமச் செயலானது) காலகதியில் அத்தருமப் பயனைப் பூரணமாக்கும். எ - று. [எழுவாய் - நீவிர்; பயனிலை - செய்க; செயப்படுபொருள் - அறப்பயனை.]

க - ரை: சந்நியாசியின் பிஷாபாத்திரம் கொஞ்சங் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக இடப்பட்ட தானியத்தால் நிறைவது போல, சிறிது சிறிதாகச் செய்யப்படுகின்ற ஈகையும் காலகதியிற் பூரணமடைந்து தம் பயனைத் தரும்.

Do not think that what you could give is too small and withhold such gift. Keep on giving whatever you can, at all time and to all who beg. Then just as the bowl of the mendicant fills from door to door, your life will also automatically fill with good.

10. ப - ரை கடிப்பு இடு கண் முரசம் - சிறுதடியாலடிக்கப்படுகின்ற பரந்தவாயினையுடைய பறையினொலியை, —காதத்தோர் கேட்பர் - ஒருகாததூரத்திலுள்ளவர்கள் கேட்பர், —இடித்து முழங்கியது - மேகம் இடித்து முழங்கிய கர்ச்சனையை, —ஒர் யோசனையோர் கேட்பர் - ஒரு யோசனையூரத்திலுள்ளவர்கள் கேட்பார்கள், —சான்றோர் கொடுத்தார் எனப்படுஞ் சொல் - இவர் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தாரென்று சான்றோராற் சொல்லப்படுகின்ற சொல்லானது, —அடுக்கிய மூவுலகும் கேட்கும் - அடுக்காகவுள்ள (சுவர்க்க மத்திய பாதல) மெண்ணும் மூன்று உலகங்களில் வசிப்பவர்களுக்கும் கேட்கும். எ - று. [எழுவாய் - சொல்; பயநிலை - கேட்கும்.]

க - ரை: ஈகையாளரின் புகழ் மூவுலகத்தோராலும் அறியப்படும்.

The sound of a drum will reach a 'Katham' (10 miles). A clap of thunder will reach a "Yojanai". The fame of one who gives to the needy righteous will reach the three worlds.

Navalar Press Publications in Tamil.

Ramayanam—Choolamanipadalam	
(Cambridge Senior Tamil Text for 1936)	
Bharata Churukkam	1—50
(Tamil Text Book for Inter-Arts 1936)	
Correlative Lessons I—VI	
New Lagu Bodham Series I—V	
(Useful also as readers for the Secondary forms in English Schools)	
Zoology	1—50
Hygiene and Elementary Physiology	1—25
Jaffna History	0—75
Ceylon & World History Part I	1—00
,, ,, II	0—75
Stories of famous men Part I	0—40
,, ,, II	0—40

The Manager,

The Navalar Press,

JAFFNA.

வருஷப்பெயர் விளக்கம்.

[யுவனா பங்குனிமீ கருஉ சோதிடபரிபாலினியிலிருந்து
எடுக்கப்பட்டது]

உலகத்திலே பலவேறு வகைப்பட்ட தேசத்தவராலும் சமயத்தவராலும் வழங்கப்படும் வருஷக்கணக்குகளுள் இந்தியருடைய வருஷக்கணக்கே மிகச் சிறந்ததென்பது பின்வரும் நியாயங்களினால் நன்கு புலப்படும். சோதிடசாஸ்திரங்களுள் முதன்மைபெற்ற சூரியசித்தாந்தத்தில்:

ஶ்ராவணம் ஶிவ்யம் தயா வித்ரயம் ஶ்ராவணவ்யம் மஹாராவணம்
ஸாராம் ஶாவநம் ஶாநு ஶாக்ஷம் ஶாநாநி வெநவம்

என்று விளக்கியபடி, பிரமமானம், தேவமானம், பிதிருமானம், பிராஜாபத்தியமானம், (குரு) பார்ஹஸ்பத்தியமானம், செளரமானம், சாவனமானம், சாந்திரமானம், நாக்ஷத்திரமானம் என ஒன்பதுவகை மானங்களுள்.

இவற்றுள், குருவினது மத்தியராசி சஞ்சாரத்தைக் கொண்டு கணக்கிடப்படும் பார்ஹஸ்பத்தியமானம் விந்தமலைக்கு வடக்கே (அதாவது பம்பாய் முதலிய நாடுகளில்) வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. விந்தமலைக்குத் தெற்கில் சூரியனுடைய சஞ்சாரத்தைக் கொண்டு கணக்கிடப்படும் செளரமானம் வழங்கப்படுகின்றது. இவ்விருபகுதிகளிலும் சூரியசந்திரர்களுடைய சஞ்சாரத்தைக் கொண்டு கணக்கிடப்படும் சாந்திரமானம் வழங்கப்படுகின்றது. தென்னிந்தியாவில், சாந்திரமானம் தெலுங்கர்களாலும், செளரமானம் தமிழர்களாலும் கைக்கொள்ளப்படுகின்றன.

சௌரம், சாந்திரம், பார்ஹஸ்பத்தியம் இம்முன்றும் தவிர மற்றைய மானங்கள் பெரும்பாலும் உபயோகிக்கப்படுவதில்லை.

சௌர பார்ஹஸ்பத்திய மானங்களுக்கு வருஷப்பெயர்களில் பேத முண்டு. இத்தேசத்தில் சௌரமானப்படி யுவ வருஷம் நிகழும் போது, விந்தமலைக்கு வடக்கிலுள்ளோர் பார்ஹஸ்பத்தியமானப்படி சர்வசித்துவருஷம் நிகழ்வதாகக் கொள்கின்றனர். ஆகவே, ஆங்கு கொள்ளப்படும் வருஷம் இத்தேசத்தில் கொள்ளப்படும் வருஷத்திலும் பார்க்க 12 வருஷம் கூடியதாகும்.

இந்தியரல்லாத மற்றைத் தேசத்தவர்களும் மற்றும் மார்க்கத்தினரும் வருஷங்களை இவ்வாறு பெயரிட்டழைப்பதில்லை. அவர்களுடைய வருஷக்கணக்கின்படி தற்போது கிறிஸ்து பிறந்த ஆ. 1936 என்றும், முஹம்மது (ஸல்) மக்காவிலிருந்து மசினாவுக்குச் சென்ற ஆ. 1355 என்றும், மேலும் இவ்வாறே ஒவ்வொரு சம்பவத்திலிருந்து இத்தனையாவது ஆண்டு என்றும் வழங்குகின்றார்கள். இந்தியராகிய நம்மனோரால் வழங்கப்பட்டுவரும் வருஷக்கணக்கோ சரித்திரகாலத்துக்கு முற்பட்டதாக விருக்கின்றது; உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோதே கடவுளால் நிபந்திக்கப்பட்டது. இதற்குப் பிரமாணம்: பிருஹதாரணிய உபநிஷதம், 5-ம் அத்தியாயம், 8-ம் பிராம்மணம், 9-ம் வாக்கியத்தில், “காலசொரூபியாகிய பகவான் சராசரப் பிரபஞ்சங்களுடன் ஜகத்தைச் சிருஷ்டித்து, வருஷ அயன இருது மாத பக்ஷாதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்” என்றிருக்கின்றது.

வருஷங்களின் பெயர் 60-ம் வந்த காரணத்தைப்பற்றிப் புராணங்கள் கூறுவதாவது:—

காவற்கடவுளாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியிடம் ஒருசமயம் நாரதமஹரிஷி அணுகி, “ஹே பக்தவத்சல! ஜகமெல்லாம் தேவீருடைய மாயையே என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட மாயையினை யான் அறியும்படி கிருபைபாலிக்கவேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். பகவான் அதனைக் கேட்டுப் புன்னகைபுரிந்து, “பிரமேந்திராதி தேவர்களும் அறிதற்கரிய அம்மாயையை நீ தெரிந்துகொள்ள விரும்பின் இத்தடாகத்தில் முழுகிவா” என்று பணித்தார். அங்ஙனம் நாரதமஹரிஷி முழுகிய அத்தருணமே பகவத்விலாசத்தினால் ஓர் இளம்பெண் வடிவாக எழுந்து, பூர்வஞானத்தை மறந்து, அங்குள்ள காட்டில் வசித்திருந்தனர். அங்ஙனமிருக்குநாளில் அக்காட்டின் அதிபதியாகிய ஓர் வேடன் கண்டு மோகித்து அப்பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டான். இவ்வாறு இருவரும் கூடிச் சுகித்து அறுபது புத்திரர்களைப் பெற்றனர். பெண்வடிவான மஹரிஷி அப்புத்திரர்களுடன் சம்சார சாகரத்தில் முழுகித் துன்புற்றிருப்பதை யறிந்த பரந்தாமன் அந்த அறுபது புத்திரர்களையும்

ஒரேதடவையில் இறந்துபோகும்படி செய்தனர். அப்புத்திரர்க ளின் பிரிவைக் குறித்து அப்பெண் துக்கப்பட்டுக்கொண்டு அலை ந்துதிரிந்து, ஆகாரமின்றிப் பசிதாங்கமுடியாது ஓர் மாமரத்தில் தனக்கு எட்டும்படி பழுத்திருந்த ஓர் பழத்தைப் பறித்துக்கொள் ளப்போகும்போது அப்பழம் எட்டாமற்போய்க்கொண்டே இருந் தது. அப்போது ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியானவர் ஓர் கிழப் பிராமணவுருவத்துடன் தோன்றி, “அம்மா! இப்பழம் உனக்கு இப்போது எட்டாது. இங்கேயுள்ள குளத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வந்தால் கிடைக்கும். ஆனால் ஸ்நானஞ்செய்யும்போது உன் இடதுகையை மட்டும் நனையாமல் மேலே தூக்கிக்கொண்டி ருக்கவேண்டும்” என்று கூறி மறைந்தருளினார். அப் பெண் அவ்வாறே செய்தவுடன், அவ்வடிவுபெற்றிருந்த நாரதமஹரிஷி முன்போல முனிவடிவமானார். அப்போது அவர் தனது இட துகையிற் பெண்கள் அணிந்துகொள்ளும் கைவளையல் மோதி ரம் முதலியன இருக்கக் கண்டு, வருத்தப்பட்டுப் பயந்தவ ராய்க் கடவுளைப் பணிந்து நிற்ப, பகவான், “ஹே! நாரத! இப்போதாவது என் மாயையைக் கண்டுகொண்டனையா? பார்! இக்காட்டிலுள்ள வேடனுக்கும் உனக்கும் பிறந்த அறுபது புத்திரர்களும் இறந்திருக்கின்றார்கள். ஞானதிருஷ்டியால் காண் மின்!” என்றருள, நாரதரும் அவ்வாறே பார்த்து வெட்கமடை ந்து பகவானைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, தனது கர்ப்பத்தில் பிறந்த அறுபது புத்திரர்களும் துர்க்கதியடையாமல் நற்கதியடையு மாறு அனுக்கிரகிக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததற்கிணங்க, பகவான் “அகிலதத்துவவிசாரணை ஹே! நாரத! நீ வருத்தப் படாதே. உன் புத்திரர்களுக்குப் பிரபவாதியாகப் பெயர்களிட் டிருக்கிறேன். உன் புத்திரர்களில் ஒவ்வொருவருடைய பெய ரைப் பூலோகத்தில் எந்நாளும் வழங்கும்படி செய்துள்ளேன்” என்று அனுக்கிரகித்தார். அப்பெயர்களே பிரபவாதி அக்ஷபாந்த மாண அறுபது வருஷப்பெயர்களாகும்.

சிலர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே பெண்ணுருவடைந்த நாரத ருடன் கூடி அறுபது பிள்ளைகளைப் பெற்றதாகச் சொல்வர். அது பொருந்தாது. அங்ஙனமாயின், கிருஷ்ணவதாரத்தின் பின்னரே உலகத்தில் வருஷப்பெயர்கள் வழங்கியிருத்தல்வேண்டும். ஆனால், அப்படியின்றி அநேக யுகங்களுக்கு முன்னரே வருடப் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டதாக நூல்களிற் காணப்படுதலின் முந்திய சரித்தி ரமே பொருத்தமுடைத்தாகும்.

சம்வற்சர சிர்ணயத்தில்:

ஷஷ்டிஸம்வ தாராஹ்யுதே ச்ரூணைவாரிகி-1 திதாஃ
ஸூலியா நஸஜிஃஜ்யம் மஹிஷாஃ சிஷ்டிஸிஃ

என்றுரைத்தபடியும், “யயாநாஓ தயாமுண” எனவும் கூறிய படி, இவ்வருஷங்களின் பெயர்க்குத் தக்கவாறே அந்தந்த வருஷங்களில் உலகத்தில் தூர்ப்பிசுடி சுபிசுடிங்க ஞுண்டாகுமென்று நாரத, வசிஷ்ட, கார்க்க, பிருஹத் சம்மிதைகளில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வருஷ பலனைத் தமிழிற் பாடிய இடைக்காடரைக் குறித்து ஓர்கதை சொல்லப்படுகின்றது முன்னொரு காலத்தில் உலகத்திலே பன்னிரண்டுவருடம் மழையில்லாது பஞ்சமுண்டாகப்போவதை இடைக்காடர் என்பவர் முன்னரே யுணர்ந்து, வரகு என்னும் தானியத்தை மண்ணுடன் கலந்து ஒரு கோட்டை கட்டிக் கொண்டார். அவர் கருதியவாறே சிறிது நாட்கெல்லாம் பெரும் பஞ்சமுண்டாய், புல்பூண்டுகள் தீய்ந்து, உணவுப்பொருட்கள்கிடைக்காமல் உலகம் பெரும் துன்பப்பட்டிருந்தது. இடைக்காடரோ தமதிடத்திலுள்ள ஆடுகள் தினவுக்காக அக் கோட்டைச் சுவர்களில் உரோஞ்சிக்கொள்வதனால் உதிர்ந்த வரகரிசிபைக் கஞ்சியாக்கி உண்டு வாழ்ந்தனர். இதனையுணர்ந்த நவக்கிரகங்கள் ஒருநாள் அதிதிகள்வடிவாக அவரிடம் செல்ல, அவரும் அனைவரையு மன்புடனுபசரித்து, அன்னம்படைத்து, ஒவ்வொரு அதிதிக்கும் கயிற்றூல்செய்த ஒவ்வொருக்கட்டிலு முதவ, அவர்கள் தாம் வானவீதியில் இருக்கின்ற நிலைப்படி அக் கட்டில்களில் பொய் நித்திரை கொண்டனர். அதையுணர்ந்த இடைக்காடர் அவர்களே நவக்கிரகங்களென்பதையுணர்ந்து அவர்கள் மெய்நித்திரை கொள்ளும்படி கடவுளைப் பிரார்த்திக்க, அவர்களும் அவ்வாறே மெய்நித்திரை செய்தனர். உடனே இடைக்காடர் அக்கட்டில்களை எந்த முறையில் மாறிவைத்தால் நல்ல மழை பெய்யுமோ அந்த நிலைமையில் ஒழுங்காக அமைத்தனர்.

வெள்ளியு முன்செல்ல வெங்கதிரோன் பின்செல்லத் தள்ளியேயங் காரகணுந் தாழ்ந்துசெல—உள்ளபடி பள்ளம் பயிர்செய்ய வேண்டாங்காண் பாருலகீர் வெள்ளம் பெரிதாய் விடும். (குப்புசாமீயம்.)

இங்ஙனம் ஒழுங்குபடுத்தியவுடன் உலகெங்கும் மழைபெய்து வெள்ளம் பெருகிற்று. நவக்கிரகங்கள் விழித்தெழுந்து, தாங்கள் படுத்தபோதிருந்த நிலைமை மாறுபட்டதை யுணர்ந்து, இடைக்காடருடைய தெய்வத்திறத்தை வியந்து, அவருக்கு அறுபது வருஷங்களின் பலனையு முபதேசித்துப்போயினர். அவ் வரப்பிரசாதத்தினால் இடைக்காடர் அறுபதுவருஷ வெண்பாவை உலகோ

பகாரங்கருதிப் பாடியருளினார். இதிலே வருஷாதிநூலின் ஈற்றில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் “அறுபதுவருட வெண்பா” என்பதாகும்.

இந்த அறுபது வருஷப் பெயர்களும் முதலில் பார்ஹஸ்பத்தியமான வருஷங்களுக்கே இட்டுவழங்கப்பட்டன. பிற்காலத்திலேயே இப்பெயர்களைச் சாந்திரமானவருஷங்களுக்கும், சௌரமானவருஷங்களுக்குமிட்டு வழங்கலாயினர்.

தற்போது நடைபெறும் யுவவருஷத்தில் 60—60 ஆகக் கழிந்த பிரபவாதி அக்ஷபாந்தமான பரிவிருத்திகள் 25 ஆக விருப்பதாலும், இந்த இருபத்தைந்தாம் பரிவிருத்தியில் நிகழும் யுவவருடத்துடன் 9 வருஷங்கள் சென்றிருப்பதாலும் இற்றைக்கு $(25 \times 60 + 9) = 1509$ வருஷங்களுக்கு முன்னரே தமிழ்நாட்டில் சௌரமானவருஷங்களுக்குப் பிரபவாதி அக்ஷபாந்தமான பெயர்களிட்டு வழங்கத்தொடங்கி யிருக்கவேண்டுமென்று விளங்குகின்றது.

முன்னர்க் கூறிய புராணச் சரிதங்களும் கன்னபரப்பரைக்கதைகளு மொருபுற மிருக்க, நாம் யுத்தியைக் கொண்டு ஆராயும் போது வருடங்கள் 60 ஆக ஏற்பட்டதன் காரணம் விளங்குகின்றது:—

வியாழன் சுமார் 12 வருடங்களில் 12 இராசிகளையும் ஒரு முறை சுற்றிவருகின்றது. சனி சுமார் 30 வருடங்களில் 12 இராசிகளையும் ஒருமுறை சுற்றிவருகின்றது. இதிவிருந்து வியாழன் 5 முறை பன்னிரண்டு இராசிகளையும் சுற்றிவரும் காலமும், சனி 2 முறை பன்னிரண்டு இராசிகளையும் சுற்றிவரும் காலமும் ஏறக்குறைய ஒரே அளவினதாய் 60 வருஷங் கொண்டதாகின்றது. ஆகவே, 60 வருஷங்களுக் கொருமுறை வியாழனும் சனியும் ஏறக்குறையத் தாமிருந்த இராசித் தானங்களிலேயே இருத்தல்கூடுமென்று பெறப்பட்டது. படவே, இவ்விருபெருங் கிரகங்களின் சஞ்சாரத்தினாலு மேற்படும் பலாபலன்கள் ஏறக்குறைய 60 வருஷங்களுக் கொருமுறை சரியொத்துவரவேண்டுமென்பதும் துணிபாயிற்று.

வியாழனுடைய அறுபது வருஷங்களுள், முதல் இருபது வருஷங்கள் உத்தம விம்சதி எனவும், இடையிலுள்ள இருபது வருஷங்கள் மத்திம விம்சதி எனவும், கடையிலுள்ள இருபது வருஷங்கள் அதம விம்சதி எனவும் அழைக்கப்படும். வியாழனுடைய அறுபது வருஷங்களும், 1-விஷ்ணு, 2-சுரு, 3-இந்திரன், 4-அக்கினி, 5-ஆவஷ்டா, 6 அகிர்புதனிபன், 7-பிதிரு, 8-வாசுதேவன்,

9-சோமன், 10-இந்திராக்கினி, 11-அசுவினிதேவன், 12-பகன் எனப் பன்னிரு யுகங்களாக முறையே வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்பன்னிரு யுகங்களும் ஒவ்வொன்றும் முறையே 1-சம்வற்சரம், 2-பரிவற்சரம், 3-இதாவற்சரம், 4-அனுவற்சரம், 5-இத்வற்சரம் என்னும் 5 வற்சரங்களை யுடையதாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு யுகத்திலும், முதல் இரண்டு வருஷங்களில் நல்ல மழை. மூன்றாவது வருஷத்தில் அதிகமழை. நாலாவது வருஷத்தில் மத்திமமழை. ஐந்தாவது வருஷத்தில் அற்பமழை.

முதல் நாலு யுகங்களும் உத்தமம். அடுத்த நாலு யுகங்களும் மத்திமம். கடையிலுள்ள நாலு யுகங்களும் அதமம்.

பாகித நூலின்படி வியாழன் ஒரு இராசியிற் சஞ்சரிக்கும் மத்திம (சராசரி)காலம் 361 நாள் 3 நாழிகை 44 விநாடி 23 தற்பரை. ஒரு சௌரமான வருஷப்பிரமாணம் 365 நாள் 15 நாழிகை 31 விநாடி 15 தற்பரை. ஆகவே ஒரு பார்ஹஸ்பத்தியமான வருஷம் ஒரு சௌரவருஷத்திலும் பார்க்க 4 நாள் 11 நாழிகை 46 விநாடி 52 தற்பரை குறைந்ததாகும். இது சௌரவருஷப்பிரமாணத்தை நோக்கும்போது மிக அற்பமாயிருந்தமைபற்றியே பார்ஹஸ்பத்தியமான வருஷப்பெயர்களைச் சௌரவருஷங்களுக்கும் இட்டு வழங்கலாயிற்றெனலாம். ஆயினும் காலஞ் செல்லச் செல்ல இவ்வித்தியாசம் பெரிதாகிவிடும். 1875 சௌரவருஷத்தில் ஏறக்குறைய 1897 வியாழவருஷம் சம்பவிப்பதால், இரண்டிற்கும் 22 வருஷம் வித்தியாசமாகின்றது. அதாவது, 85 சௌரவருஷங்களில் ஒரு வியாழவருஷம் அதிகமாகின்றது. தற்போது பார்ஹஸ்பத்தியமான வருஷம் சௌரமான வருஷத்திலும் பார்க்க 12 வருஷங் கூடியிருந்தவினால், இற்றைக்குச் சுமார் $(85 \times 12) = 1020$ வருஷங்களுக்கு முன்னர் வியாழவருஷமும் சௌரவருஷமும் ஒன்றாக விருந்திருக்கவேண்டுமென்றறியக்கிடக்கின்றது. சுமார் $(85 \times 60) = 5100$ வருஷங்களுக்கு கொருமுறை இரண்டு கணக்குகளும் சரியொத்துவரும்.

இவ்வாற்றால், வியாழவருஷங்களுக்கிட்டு வழங்கிய பெயர்களை யே சௌரவருஷங்களுக்கிட்டு வழங்கியபோதும், வியாழவருஷங்களின் பலன்கள் அப்பெயர்களை யுடைய சௌரவருஷங்களுக்குப் பொருந்தாவென்பதும், எனவே சௌரவருஷங்களுக்கு அப்பெயர்கள் இடுகுறிப்பெயர்களாகவே இட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதும் தெளிவாகின்றன. இங்ஙனம் வடமொழிபிலையே

இடுகுறிப்பெயர்களாக இட்டு வழங்கப்படும் சௌரவருஷப்பெயர்கள் 60-ம் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்து வழங்குமிடத்தும் இடுகுறிப்பெயர்களாகவே யிருக்குமென்பது சொல்லாமலே விளங்குகின்றது.

கடைச்சங்ககாலத்துக்கு முன்னர் வருடப்பெயர்கள் தமிழில் வழங்கப்பட்டதற்குச் சான்றுகளில். ஆயின், கடைச்சங்க காலத்திருந்த சங்கப்புலவருளொருவராகிய இடைக்காடரே “அறுபது வருட வெண்பா” என்னும் நூலை இயற்றியதாக புலவர் சரித்திரங்களை நன்கு ஆராய்ந்த பெரியோர்கள் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

இனி இப்பெயர்கள் வடமொழியிலிருந்து தமிழிற் பெயர்க்கப்பட்டபோது இலக்கண விதிகளுக்கமையப் பெயர்க்கப்பட்டனவா? அன்றி அவ்விதிகளுக்கமையாது ஆக்கப்பட்டனவா? என்று விசாரிக்கவேண்டிற்று. இவ்வாராய்ச்சிக்கு உதவிபாக வடமொழியிலும் தமிழிலும் இப்பெயர்கள் வழங்கிவரும் வகையைக் கீழ்காட்டுவாம்:—

இலக்கம்	வடமொழி	தமிழில் உச்சரிப்பு	தமிழில் இலக்கண விதிப்படி வழங்க வேண்டிய பெயர்	தற்காலம் வழங்கிவரும் பெயர்
1	புலவ	ப்ரபவ	பிரபவ	பிரபவ
2	விலவ	விபவ	விபவ	விபவ
3	சுக்ல	சுக்ல	சுக்கில	சுக்கில
4	பிரமோத	ப்ரமோத	பிரமோத	பிரமோதூத
5	பிரஜாவதி	ப்ரஜாபதி	பிரசாபதி	பிரசோற்பத்தி
6	சுமிராவ்	அங்கிராஸ்	அங்கிரச	ஆங்கிரச
7	ஸ்ரீமுக	ஸ்ரீமுக	சீமுக	ஸ்ரீமுக
8	பாவ	பாவ	பாவ	பவ
9	புவா	புவா	புவை	புவ
10	தாது	தாது	தாதிரு	தாது
11	நசுவா	நசுவா	நசுவா	நசுவா, நசுவா
12	பஹுதானிய	பஹுதானிய	பஹுதானிய	வெகுதானிய
13	பிரமாதீ	ப்ரமாதீ	பிரமாதி	பிரமாதி
14	விக்கிரம	விக்கிரம	விக்கிரம	விக்கிரம

15	வ்ருஷ	வ்ருஷ	விருஷ	விஷ
16	சித்ரபானு	சித்ரபானு	சித்திரபானு	சித்திரபானு
17	சுபானு	சுபானு	சுபானு	சுபானு
18	தாரண	தாரண	தாரண	தாரண
19	பார்த்திவ	பார்த்திவ	பார்த்திவ	பார்த்திவ
20	வ்யய	வ்யய	வியய	விய
21	சர்வசித்து	சர்வசித்து	சர்வசித்து	சர்வசித்து
22	சர்வதாரி	சர்வதாரி	சர்வதாரி	சர்வதாரி
23	விரோதி	விரோதி	விரோதி	விரோதி
24	விக்ரதி	விக்ரதி	விக்ரதி	விக்ரதி
25	கர	கர	கர	கர
26	நந்தன	நந்தன	நந்தன	நந்தன
27	விஜய	விஜய	விசய	விஜய
28	ஜய	ஜய	சய	ஜய
29	மன்மத	மன்மத	மன்மத	மன்மத
30	துர்முக	துன்முக	துர்முக	{ துர்முக துன்முக
31	ஏமலம்பி	ஏமலம்பி	ஏமலம்பி	ஏவிளம்பி
32	விளம்பி	விளம்பி	விளம்பி	விளம்பி
33	விகாரி	விகாரி	விகாரி	விகாரி
34	சார்வரி	சார்வரி	சார்வரி	சார்வரி
35	பிலவ	பிலவ	பிலவ	பிலவ
36	சுபகிருது	சுபகிருது	சுபகிருது	சுபகிருது
37	சோபகிருது	சோபகிருது	சோபகிருது	சோபகிருது
38	குரோதி	குரோதி	குரோதி	குரோதி
39	விசுவாவசு	விசுவாவசு	விசுவாவசு	விசுவாவசு
40	பராபவ	பராபவ	பராபவ	பராபவ
41	பிலவங்க	பிலவங்க	பிலவங்க	பிலவங்க
42	கிலக	கிலக	கிலக	கிலக
43	சௌமிய	சௌமிய	சௌமிய	சௌமிய
44	சாதாரண	சாதாரண	சாதாரண	சாதாரண
45	விரோதகிருது	விரோதகிருது	விரோதகிருது	விரோதகிருது

46	வரியாவீ	பரிதாவீ	பரிதாவி	பரிதாபி
47	பூஜாழீ	பிரமாதீ	பிரமாதி	பிரமாதீச
48	சூநஓடி	ஆநந்த	ஆநந்த	ஆநந்த
49	ராசுஷஸ	ராசுஷஸ	இராசுஷத	இராசுஷத
50	சுநய	அநல	அநல	நள
51	விஓமய	பிங்கல	பிங்கள	பிங்கள
52	காமயஓகூ	காலயுத்த	காலயுத்த	காலயுத்தி
53	ஸிஜாயீஓ	ஸித்தார்த்தி	சித்தார்த்தி	சித்தார்த்தி
54	ரளடி	ரௌத்ர	இரௌத்திர	ரௌத்திரி
55	டிஓடிஓதீ	துர்மதி	துன்மதி	துர்மதி
56	டிஓடிஓலீ	துந்துபீ	துந்துபி	துந்துபி
57	ரஓயிரௌடி	ருதிரோத்தகாரீ	உருதிரோற்காரி	ருதிரோற்காரி
58	ரகூகூ	ரக்தாகூ	இரத்தாகூ	இரத்தாகூ
59	கௌயந	க்ரோதன	குரோதன	குரோதன
60	கூய	கூய	கய	அகூய

வடமொழியில் வருஷம் (சம்வற்சரம்) 60-ன் பெயர்களையும் மனனஞ்செய்வதற்கு ஏற்றவாறு சுலோக ரூபமாகவே கீழே காட்டுகின்றோம்:—

பூஹவொ விலவஓ ஸஓகூஓ பூரொஓடிஓய பூஜாவதிஓ
 சுஓமிரா ஸூஓஓவொ ஹாவொ யஓவா யாதா தயெவ ஹ
 ஸஓஸூரொ ஸஹஓயா நஓஸூ பூஜாயீ விசூரொ வுஷஓ
 விசூஹா நஓஓ ஸஓஹா நஓஸூ தாரணஓ வாயிஓவொ வுயஓ
 ஸவஓஜிஓ ஸவஓயாரீ ஹ விரொயீ விசூதிஓ வரஓ
 நஓநொ விஜயஓஸூவ ஜயொ ஓநுயடிஓஓஓஓவள
 ஹெஓஓஓ வியஓஓ ஹ விகாரீ ஸாவஓஓ ஓவஓ
 ஸஓஹகூஓஹஹகூஓஓதாயீ விஸூஹஸஓவரஓஹவள
 ஓவஓஓஓ கீஓகஓ ஹெளஓஓஓஓஸாயாரண விரொயகூஓ
 வரியாவீ பூஜாழீ ஹ சூநஓஓடி ராசுஷஸொஓநஓஓ
 விஓமயஓ காமயஓகூஓ ஸிஜாயீஓ ரளடி ஓஓஓஓதீ
 ஓஓஓஓஓஓ ஓஓயிரௌடி ரகூகூ கௌயநஓ கூயஓ

இனி, வடசொற்கள் தமிழில் எவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டனவென்பதை ஆராய்வாம். வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் ஆக்கப்படுமிடத்து,

“பொதுவெழுத்தானஞ் சிறப்பெழுத்தானு
மீரெழுத்தானு மியைவன வடசொல்”

என்றபடி இருமொழிக்கும் பொதுவெழுத்தா லாக்கப்பட்ட வட சொற்கள் தமிழிலும் அதேயெழுத்துக்களாலும், வடமொழியிற் சிறப்பெழுத்துக்களா லாக்கப்பட்டுள்ளன தமிழில் அவ்வவற்றின் பொதுவெழுத்துக்களாலும் ஆக்கப்பட்டன. சில வடசொற்கள் தமிழில் இலகுவாக உச்சரிக்கக்கூடிய விதமாகத் திரித்தும் ஆக் கப்பட்டன.

வடசொற்களாயினும் மற்றும் பிறபாஷைச் சொற்களாயி னும், தமிழில் ஆன்றோர்களால் இலக்கண முறைப்படி பெயர் த்தோ, அல்லது இலகுவாக உச்சரிக்கக்கூடிய வசதியை நோக்கித் திரித்தோ ஆக்கப்பட்டு, மற்றைய தமிழ்ச்சொற்கள் போலவே நூல்களிலும் ஆன்றோர் வழக்கிலும் வழங்கப்பட்டுவந்தால், பிற காலத்தவரும் அச்சொற்களை அவ்வாறே வழங்குதல் முறையாகும். இதனால் வடமொழியிலிருந்து (இலக்கண நூல் யாக்கப்பட்டபின்) புதிதாகத் தமிழில் ஆக்கப்படும் வடசொற்கள் மாத்திரம் இலக் கண நூல் விதிகளுக்கமைய ஆக்கப்படவேண்டுமென்பதும், தொன்றுதொட்டு ஆன்றோரால் தமிழில் பெயர்த்து வழங்கப்பட்டு வரும் சொற்கள் இலக்கண நூல்விதிகளுக் கமைவின்றியிருப்பினும் அவற்றையே கொள்ளவேண்டுமென்பதும்,

“வடசொற்களவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே”

“சிதைந்தன வரினும் இயைந்தன வரையார்”

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களாற் பெறப்படுகின்றன.

மேற்காட்டிய வடமொழி வருடப்பெயர்களையும் தமிழில் தற் காலம் வழங்கும் வருடப்பெயர்களையும் நோக்கும்போது, பிர

மோதூத, பிரசோற்பத்தி, பவ, தாது, விஷு, ஏவிளம்பி, பிரமாதீச, நள, அகூய என்னும் வருடப் பெயர்கள் இலக் கணவிதிகளுக் கமைவின்றி, அதிக திரிபுகளைப் பெற்று வழங்கக் காண்கின்றோம். ஆயினும், இங்ஙனம் திரிக்கப்பட்டவிடத்தும் சில சொற்கள் தக்க காரணங் கொண்டே திரிக்கப்பட்டன வென்பதை விளக்குவாம்.

பிரமோத அதன்பின் என்று பொருள்படும் பிரமோத + அத = பிரமோதோத என்ற ஈலோகப்பகுதி முழுவதையுமே வருடப்பெயராக வெடுத்தது, அதனையுந் திரித்துப் பிரமோதூத என்று ஆக்கியிருக்கின்றனர். இங்ஙனம் செய்யாது பிரமோத என்றே விட்டிருந்தால், அது பிரமாதி என்பதுடன் உச்சரிப்பு ஏறக்குறைய ஒத்திருத்தல்பற்றி இன்ன வருஷமெனப் பிரித்தறிவது கஷ்டமாயிருக்கும். யாதொரு பொருளும் படவாது பிரமோதோத என்றிருப்பதிலும் பார்க்கத் தோத என்பதைத் தூத என்று திருத்தினால் சிறிது பொருளாற்றலுமேற்படக் காரணமாகும். இக்கருத்துப்பற்றியே இதனைத் தற்காலத்துச் சிலர் பிரமதூத என்றும் திரித்து வழங்குகின்றனர்.

பாவ என்பது தமிழில் பாபம் என்னும் அமங்கலப் பொருளைப் பயக்கக்கூடியதாயிருத்தலான் அதனைப் பவ என்று திரித்து மங்கலப் பொருளுடைய பெயராக்கினர்.

பூராயீ என்பது 13-வது வருடம், பூரீ என்பது 47-வது வருடம். இவை யிரண்டற்கும் ஈற்றிலுள்ள சிறப்பெழுத்துக்கள் தமிழில் தி என்னும் பொதுவெழுத்தான்மாதிரியே விளக்கப்பட வேண்டியிருத்தலான் 13-வது பிரமாதி, 47-வது பிரமாதி என்று இடர்ப்பட்டு வழங்கவேண்டியதாகும். அன்றேல், பிரமாதி என்பது எத்தனையாவது வருடமென்று விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. இங்ஙனம் வேறுபாடு தோற்றுவித்தற்கு இவற்றுள் ஒன்றைத் திரித்துரைத்தல் இன்றியமையாதது. ஆகவே, முதலிலுள்ள 13-வது பிரமாதியை பிரமாதி என்றே வைத்தும், 47-வது பிரமாதியை, “பிரமாதீயும்” என்று பொருள்படும் “பிரமாதீச” என்று, வடமொழிச் ஈலோகத்திலிருந்தவாறே கொண்டும் இரண்டு வருஷங்களையும் இலகுவாகப் பிரித்தறியுமாறு வழங்கச் செய்தனர்.

அ + நல = நலமற்றது என்னும் பொருளுடைய அமங்கலச் சொல்லை, நள என்று மங்கலப் பொருளுடையதாக மாற்றினர்.

கூடிய=குறைவுள்ளது என்னும் பொருளுடைய அமங்கலச் சொல்லை அ+கூடிய=குறைவில்லாதது என்னும் பொருளுடைய தாக மங்கலமாக்கினர்.

இவ்வாற்றால், வடமொழியிலிருந்து வருடப்பெயர்கள் தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டபோது வடமொழியிலுள்ள பொருளை நோக்காது பெரும்பாலும் தமிழில் உச்சரிப்பதற்கு இலகுவாகவும், சில விடங்களில் வருடங்களைப் பிரித்தறிவதற்கு ஏற்றவாறும், சிலவிடங்களில் தமிழில் நற்பொருள் பயக்குமாறுமே தீர்க்காலோசனையுடன் ஆக்கப்பட்டனவென்பது நன்கு புலப்படுகின்றது.

இங்ஙனமாகவும், வருஷப்பெயர்களைக் கூடியவரையில் வடமொழியுச்சரிப்புக்கிணங்கவே திருத்தி வழங்கவேண்டும் என்னும் கொள்கை சில பஞ்சாங்ககணிதர்களைச் சிலகாலமாகப் பற்றிக் கொண்டது. இங்ஙனம் செய்பவர் ஒரேகணிதக்கொள்கையாளராயிருத்தலினால் அக்கணிதக்கொள்கைக்கும் இப்பெயர்களுக்கும் யாதும் சம்பந்தமிருக்கலாமோ? என்றும் சிலர் ஐயமுறுகின்றனர். உண்மையை நோக்குமிடத்து, வருஷம், மாதம், திதி, நகூத்திரம் முதலியவைகளின் பெயர்களுக்கும் கணிதக்கொள்கைகளுக்கும் யாதும் சம்பந்தமேயில்லை. இப்பெயர்கள் எக்கொள்கைகளை யுடையார்க்கும் பொதுவானவையெய்யொழிய ஒருதிறத்தார்க்கு மாத்திரம் சொந்தமானவைபன்று. அன்றியும், பழைய கணிதக்கொள்கைகளைப் பின்பற்றிப் பஞ்சாங்கக் கணிப்போர் தற்காலத்துத் தமிழில் வழங்கிவரும் பெயர்களுடைய கைக்கொள்ளவும், புதிய கணிதக் கொள்கைகளை மேற்கொண்டு சீர்திருத்தஞ்செய்வேமென முற்பட்ட கணிதர்கள் தற்காலத்து வழக்கத்தைவிட்டுப் பண்டைக்காலத்து வடமொழியுச்சரிப்புகளை உலகவழக்கிற் புகுத்த முயற்சித்தல் பெருவியப்பே! இக்கணிதருட் சிலர் வருஷப்பெயர்களை மாத்திரம் வடமொழிக்கிணங்க மாற்றிக்கொண்டு, ஏனைய மாதம், நகூத்திரம் முதலிய பெயர்களை முன் வழங்கிவந்தவாறே திருத்தாது வழங்குகின்றார்கள். இவர்கள் வைகாசியை வைசாகி என்றும், ஆடியை ஆஷாடியென்றும், மாசியை மாகியென்றும், புர்பூசத்தைப் புர்வசுவென்றும், ஆயிலியத்தை ஆசிலேஷமென்றும், பூரத்தைப் பூர்வபல்குனிபென்றும், உத்தரத்தை உத்தரபல்குனியென்றும், அனுஷத்தை அனுராதையென்றும், கேட்டையை ஜ்யேஷ்டையென்றும், பூராடத்தைப் பூர்வாஷாடமென்றும், உத்தராடத்தை உத்தராஷாடமென்றும், அவிட்டத்தைச் சிரஷ்டையென்றும், சதயத்தைச் சதபிஷக்கென்றும், பூரட்டாதியைப் புரோஷ்டபதமென்றும், உத்தரட்டாதியை உத்தரபுரோஷ்டபதமென்றும் இப்படியே ஏனையவற்றையும் வடமொழிப்படி மாற்றி வழங்கப் பின்னிற்றதேதே?

தமிழில் 12 உயிரெழுத்துக்களும் 18 மெய்யெழுத்துக்களும் மாத்திரமே யுள்வாதலானும், வடமொழியில் 16 உயிரெழுத்துக்களும் 35 மெய்யெழுத்துக்களு முள்வாகலானும் வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்மொழி பயில்வோர் அவ்வாறே உச்சரிக்க முயலுதல் அசாத்தியம். அங்ஙன முச்சரிக்குமாறு வற்புறுத்தின் வடமொழிப் பயிற்சியில்லாத மக்கள் அச்சொற்களை முற்றாய் வழங்கா தொழிக்கவே முயற்சிப்பார். தற்காலத்தில் பலர் தமிழ்வருஷப் பெயர்களை வழங்காது ஆங்கிலவருஷக் கணக்கையே எக்கருமத்திலும் கைக்கொள்ளுதற்கு பல வருஷப்பெயர்கள் அவர்களால் எளிதில் உச்சரிக்கவும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கவும் முடியாமையுமோர் காரணமாகுமன்றோ?

வஷ-ஓ என்ற வடசொல்லைத் தமிழிற் பெயர்க்கும் போது வருடம் என்றே வரும். இவ்வாறே தமிழ் இலக்கியங்களில் வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. ஆனால், தற்காலத்தில் வடமொழிக்கணுள்ள ஜ ஷ ஸ ஹ ஶு ஶு எனும் ஐந்து மெய்யெழுத்துக்களையும் அவற்றின் உயிர்மெய்யெழுத்துக்களையும் தமிழில் பாலபாடங்களிலும் மற்றும் நூல்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் தமிழ் எழுத்துக்களைப் போலவே கலந்து உபயோகித்துவருதலினால் அவ்வெழுத்துக்களைக்கொண்ட வடசொற்களையும் அவ்வெழுத்துக்களை உபயோகித்தே தமிழில் பெயர்த்து வழங்குதல் சிறப்பாரும். இதனால் வருடம் என்பதிலும் பார்க்க வருஷம் என்று வழங்குதலே சிறப்புடைத்தென்பது நன்கு புலப்படும். ஆனால், “வாஷம்” என்ற சொல் தமிழிலக்கியங்களில் இதுவரை காணப்படாமையாலும், அது தமிழுச்சரிப்புமுறைக்கு விரோதமாயிருப்பதாலும் அங்ஙனம் வழங்குதல் ஏற்றதன்று.

நெடுங்காலத்துக்கு முற்பட்ட சம்பவங்களைக் குறிக்கும் போது சாலிவாகன சகாத்தம், கலியத்தம் முதலியவற்றைக் கொண்டு கணக்கிடுதலே ஏற்றதாயினும், ஒருவரின் சீவியகாலத்துக்குட்பட்ட சம்பவங்களைப் பிரபவாதி 60 வருஷப் பெயர்களைக் கொண்டு வழங்குதல் இலசுவானதும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கக் கூடியதுமான முறையாகும். எனவே, இங்ஙனம் வழங்குமிடத்து, ஒவ்வொருவரும் வருடங்கள் 60-ன் பெயர்களையும் சரியாக மனஞ் செய்திருப்பதுடன், அவற்றின் வரிசைக்கிரமத்தையும் நன்கறிந்திருத்தல் அத்தியாவசியமாகும். தற்காலத்தில் தமிழ்க் கல்வி சிறிதும் நிரப்பப்பெறாத பல ஆரம்பசோதிடர்கள் தாமெழுதும் ஜாதகக்குறிப்பு, ஜாதகம் முதலியவைகளில் வருஷங்களின் பெயர்களை மனம்போனவாறெல்லாம் பிழையாக எழுதி மயங்கவைக்கின்றனர். இவர்களெழுதும் வருஷப்பெயர்களைச் சகாத்தம் முதலியவற்றைக்கொண்டன்றி எதுவென்று நிச்சயிக்க முடியா

திருக்கின்றது. பிலவ என்னும் வருஷப்பெயரை ஒருவர் ஓர் சாதகத்தில் பிலபவ என்று வரைந்திருக்கின்றார். இது பிரபவ என்பதன் திரிபா? அன்றி பிலவ என்பது பிலவவ என்று வகரம் இரட்டித்துப் பின் பிலபவ என்று திரிந்ததா? என்றுணர்தல் முடியாது. சகாத்தம் முதலிய ஏனைப் குறிப்புக்களைக் கொண்டே அது பிலவ எனக் காணக்கூடியதாயிருந்தது. இங்ஙனம் பிலவ என்பதைப் பிலபவ என்று பிழைபடக் குறித்தவாறே, பிரபவ என்பதையும் பிலபவ என்றும், விபவ என்பதை விப என்றும் பிரமோதாத என்பதைப் பிரமதாத என்றும், சித்தார்த்தி என்பதை சித்தாத்ரி என்றும் இன்னும் பலவித விபரீதங்களுடனும் எழுதிவருகின்றார்கள்.

தென்னிந்தியாவில் ஓர் வாராவதிக்கு அதனைக் கட்டிய (Engineer) சிற்பியின் பெயரால் (Hamilton Bridge) “ஹமில்டன் வாராவதி” என்று முதன்முதல் பெயரிடப்பட்டது. அப்பெயர் காலகதியில் அமிட்டன் வாராவதி—அமட்டன் வாராவதி—என்று திரிந்து, ஈற்றில் “அம்பட்டன் வாராவதி” என்று வழங்கப்படலாயிற்று. பிற்காலத்தில் அதன் உண்மைப்பெயரிதுவென்றறியாதவர்கள் அப்பெயரைத் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்து (Barber Bridge) “பார்பர் பிறிட்ஜ்” என்று அழைக்கலாயினர். இக்கதைபோலவே, வடமொழியிலிருந்து தமிழில் திரித்து வழங்கப்பட்டுவரும் வருஷப்பெயர்கள் சில, தமிழ் வழக்கின்படியே வடமொழியில் பெயர்த்து வழங்கப்படுகின்றன. திரு. T. K. இராமச்சந்திர ராவ் அவர்களியற்றிய “நவீன சம்ஸ்கிருத பாலபோதினி” என்னும் புத்தகத்தில், வருஷம் 60-ன் பெயர்களைத் தேவநாகரலிபியில் அச்சிட்டிருக்குமிடத்தில் (சூரியரஸு, யாதூ, பூராயீய, சுகூய) ஆங்கிரஸு, தாது, ப்ரமாதீச, அகூய என்று காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறெல்லாம் பிழைகளைற்படுவதற்குக் காரணம், இவர்கள் முதன்முதல் வருஷங்கள் 60-ன் பெயர்களையும் மனனஞ்செய்யும்போது சரியான பிரதிகளைப் பார்த்து மனனஞ்செய்யாமையும், அங்ஙனம் மனனஞ்செய்தவற்றில், ஞாபகக்குறைவால் சிலவற்றின் பெயர் சந்தேகத்துக்கிடமாகத் தோற்றும்போது, முன்பின் வருஷங்களைப் பார்த்துத் தமது புத்திக்கிசைந்தவாறே அவ் வருஷத்தின் பெயரை அமைத்து வழங்குதலுமேயாம். ஆதலினால் இனியேனும் இத்தகைய பிழைகளைற்படாதவாறு யாவரும் ஒரே விதமான வருஷப் பெயர்களை வழங்குதலே சிறப்பாம். அங்ஙனம் வழங்குமிடத்தும் ஆன்றோர் இதுகாறும் வழங்கிவந்தவாறே வழங்குதல் அத்தியாவசியமாகும்.

இடைக்காடர் வரலாறு

அறுபதுவருட பலன் என்னும் இந்நூல் இயற்றியவர் பாண்டிமண்டலத்திலே மதுரைமாநகருக்குக் கிழக்கிலிருக்கும் இடைக்காடு என்னும் ஊரிற் பிறந்த இடைக்காடர் என்பவராகும். சிலர் இவருர் மலையாளத்திலுள்ள இடைக்காடு என்பர். இவர் மதுரையிலிருந்த கடைச்சங்ககாலப் புலவர்களுளொருவர். கபிலர் என்னும் புலவருக்கு நண்பர். திருவள்ளுவர் திருக்குறளைப் பாடி அரங்கேற்றிய காலத்தில்,

“கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புதுத்திச்
குறுகத் தறித்த குறள்”

என்னுங் கவிபாடிச் சிறப்பித்தவர். இவர் தமிழ்ப்புலமையின் மாத்திரமன்றிச் சோதிடநூலாராய்ச்சியிலும் தெய்வபக்தியிலுஞ் சிறந்து விளங்கிச் சித்தர்களுள்ளும் ஒருவராகவிருந்தவர்.

அக்காலத்தில் மதுரைமாநகரில் அரசனாகவிருந்த குலசேகரபாண்டியன் “இலக்கணமும் இலக்கியமும் வரம்புகண்டோன்” எனக்கேட்டு அவன்மீது இவர் கவிபாடிச் சென்றபொழுது, அரசன் கவியைக்கேட்டு வாளாவிருந்தமையால் அவன் செய்த அவமானத்தை மதுரைக் கோயிலுட் புதுந்து சொக்கநாதசுவாமிக்கு முறையிட்டனர். அதுகேட்ட சொக்கநாதசுவாமி தேவிசமேதராய் மற்றைப் புலவர்களோடும் மதுரைக் கோயிலினின்றும் புறப்பட்டு, வைகைச் செய்கரையின் தென்பாலடைந்து வீற்றிருக்க, பாண்டியன் சுவாமியைக் கோயிலுட் காணாது பயந்து, எங்குந் தேடி வந்து கண்டு, பணிந்து குறையிரந்து மீண்டழைத்துக்கொண்டுபோய் முன்போல் கோயிலில் வீற்றிருக்கச்செய்தனன். பின்னர், சொக்கநாதசுவாமியின் திருவிளையாடலுக்குக் காரணமாயிருந்த இடைக்காடரை அழைப்பித்து, அவர் முன்பாடிய கவிகளைக் கேட்டு, அவருக்குப் பல பரிசில்களும் ஈந்து மகிழ்வித்தனன்.

இவர் இந்நூல் மாத்திரமன்றி பல தனிநிலக்கவிகளும், ஊசிமுறி என்பதும் பாடியவர்.

ஊசி முறி.

மன்றலங் கோதை மலர்மீலந் துஃகுவஃ
கென்று திரியு மிடைமகனே—சென்று
மறியாட்டை யுண்ணுமை வன்கையால் வல்லே
அறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

இடைக்காடர் அருளிச்செய்த அறுபது வருட பலன்

காப்பு

திருவார் கரிமுகன்றன் சேவடிபைப் போற்றி
மருவா ரறுபான் வருடந்—தருபலனை
மாவிருடி காக்கர் வகுத்த வழிப்படிவெண்
பாவினாரைப் பேன்யான் பரிந்து.

பிரபவ வருட பலன்

ஆதி பிரபவத்தி லம்புவியின் மாணுடர்க்குச்
சோதனையாய்ச் சாவு துன்பந் தோன்றுமே—தீதில்
தருப்பொலியு மஃகமிகுந் தண்மாரி யோங்கும்
பருத்தியுப்பு மாமணக்கும் பாழ்.

1

விபவ வருட பலன்

செய்ய விபவதனிற் செய்புவனந் தான்வினையும்
பெய்யுமழை யெங்கும் பெருகுமே—ஐயமின்றி
மிக்க சுகம்பெறுவர் மேதினியோர் வேந்தர்க்குத்
தக்கவபி மானமுண்டு தான்.

2

சுக்கில வருட பலன்

நன்மைபெறுஞ் சுக்கிலத்தி னுடெங்கு மேசெழிக்கும்
புன்மைவினை நீங்கிப் பொருள்சேரும—நன்மை
இருக்கும் பசுக்கறக்கு மெங்குமழை யோங்கும்
பருத்தியுப்புந் தான்குறையும் பார்.

3

பிரமோதூத வருட பலன்

வரும்பிரமோ தூத வருடமழை கொஞ்சங்
கரும்பு மிகப்பலிக்குங் கண்டாய்—திரும்பப்
பயமுண்டு பூமி பவியாது வேந்தர்
நயமுண்ட தாயிருப்பர் நன்கு.

4

பிரசோற்பத்தி வருட பலன்

துய்யபிர சோற்பதியிற் றோன்றுமே நற்காலம்
பெய்யு மழையதிகம் பேருழவாம்—வையகத்தில்
உள்ளவகைச் சாதி யுயிர்தழைத்து வாழ்ந்திருப்பர்
கள்ளமில்லை யென்றேநீ காண்.

5

ஆங்கீரச வருட பலன்

ஆங்கீரசவருட மான மழைமிகுத்து
நீங்காம நீரோடி நீள்புவனம்—பாங்காய்
விளைவின்றிப் பஞ்ச மிகுமே யுயிர்கட்
களவின்றிச் செல்வ மறும்.

6

பூமுக வருட பலன்

தேடுநற் சீமுகத்திற் றேசந் தழைத்தோங்கும்
நாடியே முன்மழையோ நல்காது—நீடியின்
நானமழை யுண்டு நவதா நியம்பெருகுந்
தானோவு முண்டென்றே சாற்று.

7

பவ வருட பலன்

பவவருடந் தோன்றிற் பரிவார மோங்குந்
தவமிகுதி யாகுந் தலத்தில்—நவமதிகம்
பெய்யுமழை தானதிகம் பிள்ளைபெறு மாதர்தாம்
ஐய மடிவ ரறி.

8

யுவ வருட பலன்

யுவவருடம் பூவுலகி லுள்ளோர்க ளோயாற்
றவவருந்து வார்பசுமா தங்கும்—நவமாக
வாழும் பரிவார மாரியுண்டு நெல்விளையுந்
தாழ்வான தொன்றுமில்லை தான்.

9

தாது வருட பலன்

தாது வருடந் தராதலத்தோர் வாழ்ந்திருப்பர்
வேதனையு மில்லை விளைவுண்டு—சீதமழை
பெய்யும் பரிவாரம் பேருடனே யெந்நாளும்
உய்யும் படியுலகி லுண்டு.

10

நசுர வருட பலன்

நக்க னெனுமீச் சுரவருட நாமமதில்
மிக்கபதி னெட்டுவசை வேளாண்மை—தக்க
விளைவுண்டு மாரியுண்டு மேதினியின் மாக்கள்
தளர்வின்றி வாழ்வார் தழைத்து.

11

வேகுதானிய வருட பலன்

வேகுதா னியவருட மேதினியி லெல்லாந்
தகுமாரி பின்பெய்யுந் தான்முன்—முகில்சோர்ந்து
கொஞ்சமழை பெய்யுங் குலவு கழைதழைக்கும்
பஞ்சம் பருத்தியுப்புப் பாழ்.

12

பிரமாத்ரி வருட பலன்

வெய்யபிர மாத்ரியினில் வேந்தர் கொடுமையுறும்
ஐயகேள் பஞ்ச மடுக்குமே—செய்ய
பசுக்கள் மெலியுமே பாரிற் குடிகள்
சிசுக்க னுடனலைவார் தேர்.

13

விக்கிரம வருட பலன்

விக்கிரம வாண்டதனின் மேவியநன் மாரிகொஞ்சம்
அக்க ணுயிர்க ளழியுமே—தொக்க
பயிர்தீயும் நேரயும் பழியுமாம் பின்பு
செயிர்தீர்ந்த வேர்மழையாஞ் செப்பு.

14

விஷு வருட பலன்

பாரில் விஷுவருடம் பாலர்க்குப் பீடையுண்டாம்
கார்பொழிவ தில்லைமுற் காலத்தில்—ஏரி
பெருகாது பிற்காலம் பெய்யுமே மாரி
இருகால முஞ்சமனென் றெண்.

15

சித்திரபானு வருட பலன்

சித்திர பானு சிறக்கு மழையிசுத்து
வித்துள்ள வெல்லாம் விளையுமே—எத்திசையும்
பார்ப்பாருக் காகாது பார்வேந்தர்க் கேநலமாந்
தீர்ப்பாகப் பூமிபயஞ் செப்பு.

16

சுபானு வருட பலன்

சொன்னேன் சுபானுதனிற் றேன்றமழை கொஞ்சமாம்
மின்னே விளைவு பெருகாது—மன்னே துன்
மத்திமக்கோ னுண்டா மடியுநாற் காற்சீவன்
சற்றுஞ் சுகமில்லைத் தான்.

17

தாரண வருட பலன்

தாரணத்தின் மாரிபறுந் தாரணியிற் கேடுமல்கும்
ஓரிலுயிர் வர்க்கமவை யுய்பரவாற்—பார்பிணிபால்
ஐய மடியுமே யல்கங் குறையுமே
வெய்யர் பயமே மிசும்.

18

பார்த்திப வருட பலன்

தேச மிசைபார்த் திபவருடஞ் சிங்களத்தார்
தேசங் கெடுமனந்த தேசத்து—ராசர்
அநியாயஞ் செய்வா ரதமேறு மாரி
இனிதாம் விளைவுமுள தாம்.

19

விய வருட பலன்

வியவருட மாரி விளைவுண்டாஞ் சீனம்
சுயவாழ் வுடனே சுகமாம்—உயர்வாம்
பதினெட்டு வித்தும் பதிவாய்ப் பலிக்குஞ்
சதிர்பெறுநல் லல்கமிகுந் தான்.

20

சர்வசித்து வருட பலன்

சருவசித்து தன்னிற் றலத்திற் பலவும்
ஒருபதி னெட்டுவித்து மோங்கும்—பெருமையுடன்
மிக்கவிளை வுண்டாகு மேன்பேலு பாரியுண்டாந்
தக்க சுகம்பெருகுந் தான்.

21

சர்வதாரி வருட பலன்

நற்சருவ தாரிதனி னல்லமழை யுண்டாகும்
அற்பவித் தானவெல்லா மாகாது --சொற்பெரிய
ஐந்து வகைவிளைவு மாகுஞ் சுகமுடனே
மைந்தரெல்லாம் வாழ்ந்திருப்பார் மற்று.

22

விரோதி வருட பலன்

நீடு விரோதி நிலத்தின் மழைமிகுதி
மேடுகா டெல்லாம் விளைவுண்டாம்—நீடும்
அரசர்போ ராலே யழியு முலகந்
திரமிகுநோய் சேருமெனச் செப்பு.

23

விகிர்தி வருட பலன்

வையந் தனில்விகிர்தி மாரி விளைவதிகஞ்
செய்ய வளங்கள் சிறக்குமே—ஐயகேள்
மாடு கழுதை வயப்பரி நோய்மிக்குச்
சாட மெலியுமே தான்.

24

கர வருட பலன்

கரவருட மாரிபெய்யுங் காசினியு முய்யும்
உரமிகுத்து வெள்ளமெங்கு மோடும்—நிரைமிகுத்து
நாலுகாற் சீவ னலியுநோ யான்மடியும்
பாலுநெய்யு மேசருங்கும் பார்.

25

நந்தன வருட பலன்

நந்தனத்தின் மாரியறு நாடெங்கும் பஞ்சமிகும்
நந்துமுயிர் நோயா னலியுமே—அந்தரத்தின்
மீனுதிருந் தூமமெழும் மிக்க கெடுதியுண்டாம்
கோன்மடிவ னென்றேநீ கூறு.

26

வீஜய வருட பலன்

மண்ணில் விசய வருட மழைமிகுதி
எண்ணுசிறு தானியங்க ளெங்குமே—நண்ணும்
பயம்பெருகி நொந்து பரிவார மெல்லாம்
நயங்களின்றி வாடுமென நாட்டு.

27

ஜய வருட பலன்

செயவருடந் தன்னிலே செய்புனங்க ளெல்லாம்
வியனுறவே பைங்கூழ் விளையும்—நயமுடனே
அஃகம் பெரிதா மளவில் சுகம்பெருகும்
வெஃகுவார் மன்னரிறை மேல்.

28

மன்மத வருட பலன்

மன்மதத்தின் மாரியுண்டு வாழுமுயி ரெல்லாமே
நன்மைமிகும் பல்பொருளு நண்ணுமே—மன்னவரால்
சீனத்திற் சண்டையுண்டு தென்றிசையிற் காற்றுமிகுங்
கானப் பொருள்குறையுங் காண்.

29

துர்முகி வருட பலன்

மிக்கான துர்முகியில் வேளாண்மை யேறுமே
தொக்கமழை பின்னே சொரியுமே—மிக்கான
குச்சர தேசத்திற் குறைதீர வேவிளையும்
அச்சமில்லை வெள்ளையரி தாம்.

30

ஏவிளம்பி வருட பலன்

ஏவிளம்பி மாரியற்ப மெங்கும் விலைகுறைவாம்
பூவில் விளைவரிதாம் போர்மிகுதி—சாவதிகம்
ஆகுமே வேந்த ரதியாய மேபுரிவார்
வேகுமே மேதினிதீ மேல்.

31

விளம்பி வருட பலன்

விளம்பி வருடம் விளைவுகொஞ்ச மாரி
அளந்து பொழியு மரசர்—களங்கமுடன்
நோவான் மெலிவரே நோக்கரிதா குங்கொடுமை
ஆவா புசலவரி தாம்.

32

விகாரி வருட பலன்

பார விகாரிதனிற் பாரணநீ ருங்குறையும்
மாரியில்லை வேளாண்மை மத்திமமாம்—சோரர்
பயமதிக முண்டாம் பழையோர்கள் சம்பாத்
தியவுடைமை விற்றுண்பார் தேர்.

33

சார்வரி வருட பலன்

சாருவரி யாண்டதனிற் சாதிபதி னெட்டுமே
தீரமறு நோயாற் றிரிவார்கள்—மாரியில்லை
பூமிவிளை வில்லாமற் புத்திரரு மற்றவரும்
ஏமமின்றிச் சாவா ரியம்பு.

34

பிலவ வருட பலன்

பிலவத்தின் மாரிகொஞ்சம் பீடைமிகும் ராசர்
சலமிகுதி துன்பந் தருக்கும்—நலமில்லை
நாலுகாற் சீவனெல்லா நாசமாம் வேளாண்மை
பாலுமின்றிச் செய்புவனம் பாழ்.

35

சுபகிருது வருட பலன்

சுபகிருது தன்னிலை சோழதே சம்பாழ்
அவமாம் விலைகுறையு மான்சாம்—சுபமாகும்
நாடெங்கு மாரிமிகு நல்லவிளை வுண்டாகுங்
கேடெங்கு மில்லையதிற் கேள்.

36

சோபகிருது வருட பலன்

சோப கிருதுதன்னிற் றொல்லுலகெல் லாஞ்செழிக்குங்
கோப மகன்று குணம்பெருகுஞ்—சோபனங்கள்
உண்டாகு மாரி யொழியாமற் பெய்யுமெல்லாம்
உண்டாகு மென்றே யுரை.

37

குரோதி வருட பலன்

கோரக் குரோதிதனிற் கொள்ளைமிகுங் கள்ளரினாற்
பாரிற் சனங்கள் பயமடைவார்—கார்மிக்க
அற்ப பழைபெய்யு மஃகம் குறையுமே
சொற்பவிளை வுண்டெனவே சொல்.

38

விசுவாசு வருட பலன்

விசுவா வசுவருடம் வேளாண்மை யேறும்
பசுமாடு மாடும் பலிக்குஞ்—சிசுநாசம்
மற்றையரோ வாழ்வார்கண் மாதவங்கண் மீறுமே
யுற்றுலகி னல்லமழை யுண்டு.

39

பராபவ வருட பலன்

மிக்க பராபவத்தின் மேதினியிற் பின்மழையாந்
தக்க பசுக்க டழைக்குமே—இக்குப்
பல்க்காது நான்குவகைப் பல்லுயிர்க்கு மின்பங்
கலிக்கா தெனவே கருது.

40

பிலவங்க வருட பலன்

பிலவங்க வாண்டதனிற் பேதகங்கண் மிஞ்சிப்
பலவந்த மாமடிவார் பாரில்—நலமுந்து
வேளாண்மை மெத்த விளையுமே யஃகமோ
கேளா யதிகமதி கம்.

41

கீலக வருட பலன்

கீலகத்தின் மாரிமிகுங் கெம்பீர மெத்தவனு
கூலமுறு மானிடர்க்குக் கொண்டாட்டம்—ஞாலமதில்
நல்விளைவுண் டாகுமே நாடெங்கு மேசெழிக்கும்
பல்வளமு மோங்குமெங்கும் பார்.

42

சௌமிய வருட பலன்

செய்ய சவுமியத்திற் றேசத்திற் பல்லுயிரும்
உய்யு மழைமிகுதி யுண்டாகும்.—வெய்ய
விளையகலும் பூமி விளைவீனுஞ் செல்வம்
மனையகலா தென்றே மதி.

43

சாதாரண வருட பலன்

சாதா ரணவருடந் தானியங்க னோங்குமே
ஆதார மாமழைபின் னாகுமே—தீதாக
இல்லையெனும் பஞ்ச மிலாடத்திற் றேன்றுமென்றே
சொல்லுப்பு வெள்ளைசுருங் கும்.

44

விரோதிகிருது வருட பலன்

மிக்க விரோதிகிர்த் மாரி விளைவுண்டு
தக்க சிறப்புந் தனமுண்டு--இக்குண்டு
உப்புப் பருத்தி யுலகத்தி லேகுறையுந்
துப்புமிகு மாமணக்காஞ் சொல்.

45

பரிதாவி வருட பலன்

சொன்னபரி தாவிதனிற் றெல்லுலகின் மாரிகொஞ்சம்
பொன்னே விளைவுளதாம் பூதலத்திற்—பன்னும்
பருத்தியுப்போ டாமணக்தப் பாரிற் குறையும்
வருத்தமற வேயுபிர்வா ழும்.

46

பிரமாதீச வருட பலன்

நற்பிரமா தீசத்தி னாட்டிலே சாவதிகம்
சொற்பெரிய மாரிமிகத் தோன்றுமே—மற்பிடித்து
மல்லிட்டு மாண்டிடுவர் வாளினு லேயறுவர்
கொல்லும் வறுமையெனக் கூறு.

47

ஆனந்த வருட பலன்

ஆனந்த வாண்டதனி லாகாத தொன்றுமில்லை
வானம் பொழியும் வரிவிளையுந்—தேனை
கரும்புண்டா மாமணக்குக் காணாது காயில்
வருந்தானி யங்குறைவாம் வந்து.

48

இராஷ்ட வருட பலன்

ராட்சதத்தில் மாரியறு மின்வானிற் றாமமெழுந்
தாட்சியொடு தேயந் தயங்குமே—சூட்சியுடன்
மன்னர் பயமிகுதி மாதே யுலகிலிலை
யன்னமறு மென்றுணரு வாய்.

49

நள வருட பலன்

சீர்தீர் நளவருடஞ் சேர்வடக்கி லேகலகம்
பாரோர் மடிவர் படையெழுச்சி--காரோ
பொழியா திரத்தப் புணரி பெருகும்
அழியு மாசர் படை.

50

பிங்கள வருட பலன்

பிங்களத்திற் காவேரி யாறு பெருகியே
கொங்கவள நாட்டிற் குடியழிக்கும்—மங்களமாய்த்
தென்பூமி தான்விளையுஞ் சேரும் பொருளோடு
மன்கேட தாம்வடக்கின் மற்று.

51

காலயுத்தி வருட பலன்

காலயுத்தி யாண்டதனிற் காஞ்சியிலே பஞ்சமிகுங்
காலமழை பெய்யாது காசினியில்—மேலுந்
தெலுங்கத்திற் கொஞ்சமழை தென்றிசையி லின்ப
நலங்காணு மென்றே நவில்.

52

சித்தார்த்தி வருட பலன்

ஆனசித் தார்த்திதனி லற்பமழை யுண்டாகும்
ஏனல்கம் பிராச்சியத்தி லேமிகுதி—ஊனமுடன்
வெட்டிமடி வாரரசர் வேற்றரசர் நாடாகும்
நட்டி வடக்கிலென்றே நாட்டு.

53

ரோளத்திரி வருட பலன்

மிக்க ரவுத்திரியில் வேளாண்மை யற்பமாம்
மக்களே யான்மடிவர் வான்பொருள்போந்—தொக்க
மனக்கவலை யுற்றுழல்வர் மாதர் வடக்கிற்
கனக்க வறுமைவருங் காண்.

54

துர்மதி வருட பலன்

துன்மதியின் மாரியற்பஞ் சோகமுறுங் கீழ்சாதி
நன்மையில்லை மத்தியநன் னுதிதனில்—உண்மையாக்
கொண்டுதுங்க பத்ரிமுதற் கோதா விரியளவும்
விண்டுபஞ்ச மாகி விடும். 5

துந்துபி வருட பலன்

துந்துபியின் மிக்கசுப சோபனமுண் டாம்புறியில்
சந்ததமும் வாசமலர்த் தாமரைமேல்—இந்திரையும்
செல்வ மிகக்கொடுப்பாள் செந்நெல்விளை யுண்டாமே
நல்லமழை யுண்டு நவில். 5

ருதிரோற்காரி வருட பலன்

ஆருத் திரோற்காரி யல்கங் குறையுமே
மாரியற்பஞ் சோரபய மாகுமே—பாரிற்
கடைமாரி பெய்யுங் கனவித்து நன்றாய்த்
தடையறவே யுண்டாகுந் தான். 5

இரத்தாக்கி வருட பலன்

ரத்தாக்கி யாண்டதனி னாற்சாதிக் கும்பயமாம்
மெத்தமழை யுண்டு விளைவுண்டு—இத்தரையில்
வேந்தர் பகைத்தடுவார் வெய்யதெற்கு வாரிதியிற்
சார்ந்தபஞ்ச மாய்விடுமே தான். 5

குரோதன வருட பலன்

குரோதனத்திற் பஞ்சமாங் கூர்ச்சரதே சத்தில்
விரோதத்தால் வேந்தர் மெலிவர்—உரோருகத்து
மானேதென் பூமி மகிழுந் திடமுடனே
தானே விளைவுமுண்டு தான். 5

அக்ஷய வருட பலன்

மானேகே ளக்ஷயத்தின் மாரியற்ப மாணலுந்
தானே நலமுண்டு தாரணியில்—வானூருங்
கார்பொழியும் வேளாண்மை கானமெங்குந் தோன்றுமே
சீர்பொழிய வேங்குந் திரு. 6

